Megillah

מגילה

مگیلا

Published by the Mashadi Youth Committee

Year 14, Number 61 Tammuz - Av 5758, July 1998

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7

Time Value

دکتر همایون ساسون

Homayoun Sasson, M.D.

Cosmetic and Reconstructive Plastic Surgery

متخصص جراحی پلاستیک، زیبایی و ترمیمی

فارغ التحصیل از بخش جراحی پلاستیک دانشگاه Yale

دارای فوق تخصص در رشته جراحی سرطان از دانشگاه UCLA

دارای فوق تخصص در رشته جراحی دست و میکروسکپی از دانشگاه Pittsburgh

جراحی عمومی از Cedars-Sinai Medical Center در کالیفرنیا

• Facial Cosmetic Surgery (Nose, Brow, Eyelid, Chin, Ear, Lip)	• جراحی زیبائی بینی، کشیدن پوست، ابرو، پلک چشم، گردن، جراحی زیبائی چانه، گوش و لب
• Liposuction/Body Contouring, Abdominoplasty	• جراحی برداشتن چربی اضافی صورت و گردن، شکم، پا، باسن و زانو
• Breast Reduction, Enlargement, Lift & Reconstruction	• جراحی بزرگ و کوچک کردن و بالا بردن سینه ها و ترمیم سینه های سرطانی
• Skin Rejuvenation, Laser Resurfacing, Fat Injection	• جراحی چین و چروک و جوش و زخم های صورت و بدن بوسیله تزریق کالوجن و چربی، اسید شیمیائی و لیزر
• Nasal Surgery	• جراحی مشکلات تنفسی بینی
• Hand and Microsurgery	• جراحی دست و اعصاب دست
• Birth Defects	• جراحی نقائص مادرزادی
• Skin Tumors	• جراحی خال و غدد سرطانی پوست صورت و بدن
• Spider Veins, Torn Earlobes	• جراحی ترمیمی زخم های قدیمی و آثار سرطان در صورت و بدن
• Hair Transplants	• پیوند موی سر

منهتن

Manhattan

1009 5th Ave.

New York, NY 10028

(212) 249-0066

گریت نک

Great Neck

935 Northen Blvd.

Great Neck, NY 11021

(516) 487-5017

Road To Nowhere:

The Vanishing of Mashadi Ethics

Editorial

By: Behrouz Dilmanian

(Translated from Farsi original)

It is bitter and unfortunate, but it is the truth and we cannot run away from it. Just twenty years after immigrating to the United States, our young people do not take pride in our heritage and are, sometimes, even ashamed of our community and culture. Some are running away.

Over the past twenty years, we kept singing our own community's praises. We repeatedly wrote articles and gave speeches in many gatherings about taking pride in our community's special characteristics; our ethics, honesty, integrity, and moral values. But did we really take ourselves seriously? Perhaps we never believed in the value of all these virtues ourselves. And now, we can see the bitter consequences of our own ignorance.

Our youngsters ask themselves some tough questions. They ask, if our community values honesty and integrity so much, where did all this questionable business and financial conduct come from? Why is it that everywhere we go, whether in theaters, restaurants, stores, hotels, trains, airplanes, or even by the pool, the authorities must watch our every move to make sure that we don't try to cut a line, or use the facilities without buying a ticket or cheating in some other way? What honesty? What integrity? Who are our children supposed to learn from?

Our children ask: If humility and modesty are our trademarks, why is it that some of us are not willing to tolerate others sharing a banquet table with us for a couple of hours? If respect for our elders is a part of our heritage, then why is it that we are not willing to give respect or recognition to anyone anymore?

If we really value morality and integrity of character, why is it that we call the honest man "naive and stupid," and call the corrupt dishonest man "sharp and clever?" If we believe that gossiping and slander are sinful and wicked acts, then why are they a routine part of our daily lives?

We, Mashadis, are slowly distancing ourselves from wisdom, education, books, and learning. Instead, we entertain ourselves with pointless parties, endless and empty gatherings, and shallow socializing. As an observant fellow pointed out to me recently, it is much easier to find decks of playing cards in our homes than it is to find books. What kind of culture and heritage are we planning to pass on to our children?

Perhaps, the blind faith that we have in our community has given us a false sense of security.

Our youngsters rightfully ask us: If we have such reverence and respect for our religious beliefs and ceremonies, and if we want to teach them to be mature and responsible members of society, then why on Earth are half-naked dancers performing at our Bar Mitzvah parties? What message are we trying to convey to the young? What values are we planting in children when we bring in casino-style gambling tables to entertain them at these parties? Every day seems to bring us to more tragic levels of ignorance.

In the past twenty years, we have been saying one thing, but we were not listening to our own words and doing something else. We pointed in one direction but went the opposite way. Well, our children were too clever and saw how empty and barren our message is. Were our beliefs all a big lie, or are we, as parents, just not setting a good example for our children?

We have lived here for twenty years and built ourselves two synagogues so that we can pray, raise our hands to the heavens and ask for forgiveness. It is now time to stretch our hands towards our own children and to ask them to forgive us for our ignorance and neglect.

During the past year, Megillah has received several letters from our youth that demonstrate the extent of their disappointment in this community. They see that among us wealth is much more highly regarded than knowledge and education. They see that slyness is more respected than honor and honesty. They have noticed that the size and location of a house matter more to us than what goes on inside. We have many large and glamorous parties, but our children see that they are wasteful and full of jealousy, ill-will, vanity, and self-centeredness. Our children see all of this, and, naturally, they are discouraged by our community.

I would like to draw your attention to a shocking letter from a very young girl that is printed in the Viewpoints section of this issue of Megillah. In it, she writes about her disturbing sexual relationship with a nineteen year old Mashadi boy, when she was only thirteen. Unfortunately, her story is not an isolated case. We know of several other instances of similar kinds of relationships amongst our young boys and girls.

Perhaps the blind faith that we have in our community has given us a false sense of security. Somehow, we believe that just because our children spend their time with other Mashadis, they are immune from any harm and wrongdoing. Parents have this notion that being Mashadi is a natural defense against all that is evil.

Why do we think that just having the title "Mashadi" will protect our children from bad influences and keep our community healthy? In which other traditional community, are 14 and 15 year old boys and girls allowed to go out freely to bars and discos until the morning hours? What kind of discipline and manners have we given our children that others haven't done better? In which other synagogue have you seen children be so destructive, or, for example, pull the fire alarms so often?

Unfortunately, Mashadi fathers and mothers are no longer the best of parents.

We must hear the alarm bells now. We must take action now to prevent a community that was known for its integrity, virtue and honesty from turning into a community of cheaters, liars and corrupt and immoral people.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

New Synagogue – Mashadi Jewish Center of Great Neck

Our new community Synagogue has quickly become the center of our community activities. Large crowds are regularly attending services, the social hall is being used for various parties and other community functions. The gym was opened for use by the youth and other community members interested in athletic activities. In addition, the Central Board office was moved to the new Synagogue and various meetings are regularly taking place in the meeting rooms. The interior finishes are being gradually completed and it is anticipated that this process will take several more months before the new Synagogue is completely finished.

The second house adjacent to the Synagogue was purchased and the legal process for adding the two houses to the Synagogue property and to change the parking lot layout in accordance with the plans formulated and approved by the Religious Council has begun. In several meetings with the Village officials, problems that have been raised due to neighbors complaining about the traffic generated by the large crowds attending Synagogue has to be addressed.

130 Steamboat Rd.

The application process for obtaining the required permits for 130 Steamboat Road is moving forward. During the Village hearing of June 9, the Draft Environmental Impact Statement was accepted allowing us to move to the next stage without the Final Environmental Impact Statement. In this stage, we will address the various concerns raised and will set the stage for various conditions that the Village will impose on us in order to grant us the required permits. It is anticipated that this process will be completed over the next few months.

Board Of Trustees

The Central Board has decided to establish a Board of Trustees to act, in accordance with the Community By-Laws, in an advisory and ceremonial capacity. The intention of establishing this Board of Trustees is to allow the community to benefit from the experience of longstanding community servants who can help advise the Central Board on matters of major importance, help maintain traditional Mashadi values, settle disputes within the community and perform other similar duties.

The Central Board appointed a Nominating Committee, composed of respected and experienced community members to submit to the Central Board for its approval, a slate of suitable candidates. As of this date, the Nominating Committee had not completed this process.

Village Elections

The Public Affairs Committee of the Central Board conducted a major drive to have our eligible community members register as voters. During the last Village election in June of 1998, a record number from our community participated in the election. This will allow the Central Board to represent our community in a more forceful manner in the future.

In This Issue:

Article	Page	Article	Page
Editorial: ... Road to Nowhere	*1*	*Parenting Today*	*16*
Central Board Report	*2*	*Health*	*18*
Mazal Tov	*3*	*A Taste of Milk and Honey*	*17*
Youth Committee Report	*4*	*Mashadi Magic- The Next Generation*	*20*
Community News	*7*	*Fake Questionnaire*	*22*
Talmud Torah of Great Neck	*12*	*Megillah Viewpoint*	*23-28*
Israel's Fiftieth Independence Day Party	*14*	*Youth Committee Financial Report*	*29*
Memories from Mashad	*15*		

Cover Photographs: *- Israel Day Parade in New York City, May 1998*
- Some current members of the Mashadi Youth Committee

MAZAL TOV

Collected by: Elena Hajibai

BIRTHS
Esther, daughter of Mahvash & Yousef Kalatizadeh
Leeal, daughter of Hanita & Robert Alishahian
Star, Alexandra daughter of Jodi & Tommy Kashinejad (Kashman)
Shirley, daughter of Gilit & David Bassaleli
Michelle Shoshana, daughter of Tania & Behnam Karmely
Claudia, daughter of Monica & Mehran Hakimian (Mortezazadeh)
Naomi, daughter of Lisa & Samuel Nikfarjam
Levana Elisheva, daughter of Leah & Kambiz Liviem
Yael Esther & Yonathan Yochanan,
twins of Monica & Samuel Livian
Avraham Simca, son of
Yehudit Sipora (Bianca) & Mordechai Kramer (Israel)
Rafael, son of Haya & Behzad Nematnejad
Dylan, son of Naghmeh & Babak Kamali
Jonathan Aaron Yosef, son of Afsaneh & Kayvan Hakimian
Brandon Ephraim, son of Liza & Farshad Etessami
Shawn, son of Sheila & Albert Alishahian

BAR - MITZVAH
Mark, son of Vida & Bijan Nabavian

ENGAGEMENTS
Jasmin Nassimi & Daniel Nessim
Jennifer Ghaffarian & Kayvan Kashanian
Sanaz Charkhi & Eli Kashi
Shirin Hezghia & Rodney Rahmani
Ramona Azizi & Ronen Labek
Orit Bello & Alex Bassal Rahimoff
Sharona Zarouvabeli & Mehran Kohanim
Jennifer Kordvany & Mishel Hajibay

WEDDINGS
Mira & Michael Hazan
Sharzad & Morris Bichoupan
Nurit & Farshid Levian
Taraneh & Dr. Kambiz Erfanian
Lily & Hersel Namdar
Dorina & Ariel Kalaty
Nazak & Denis Namdar

Megillah

مگیلا מגילה

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
a non-profit organization,
affiliated with the
United Mashadi Jewish Community of America

91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 ● Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:
Behnaz Dilmanian, Payam Hakimi, Natascha Nassimi

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Etessami,

Contributing Writers:
Heshmat Bassali, Nora Ebrani, Bernard Livi, Robert Livi, Yaghoub Mardkhai, Vida Nabavian

Art Director:
Robert Mardca

Viewpoints:
Payam Hakimi, Natascha Nassimi

Advisory Board of Past Editors:
Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian, Bahman Kamali, Bernard Livi

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Tony Carmili

Production & Distribution:
Behrouz Aziz, Kimberly Bassalian, Natalie Carmili, Talia Dilmanian, Maya Ebrahimi, Selina Elishaoff, Danya Hakimian, Farnaz Kashimallak, Farshad Rahmanan, Yasmine Rahmanan, Lobat Zaruwabeli

Megillah Subcommittee Directors:
Payam Hakimi, Nahal Nassimian

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 1998: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Youth Committee Report

By: Simon Nassimi

1998 Israel Tour

On Saturday, June 27, the MYC sent a group of 41 youngsters on the annual Israel Trip. Just like every other year, the tour will cover all of Israel, from Jerusalem, Tiberias, the Golan Heights, Eilat, Massada and Tel Aviv. The trip's purpose is to promote a sense of Zionism to our youth. The trip will be chaperoned by Mr. and Mrs. Faramarz Liviem and will have a full time tour guide teaching them the history behind the various sites they visit.

The MYC extends its gratitude to Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi and Family for their continuous support of this program.

Oscar Night at the Great Neck House

For the first time, the MYC's Culture Club gathered to watch the Academy Awards at the Great Neck House on Arrandale Avenue. The night included dinner, refreshments and prizes. In the beginning of the night all the participants filled out Oscar ballots which were tallied up at the end of the night and prizes were given to three people, Kamran Kalaty and Tony Namdar (most categories right) and Simon Ghassabian (least categories right). The night was a big hit and will become an annual event for us.

We would like to thank the Great Neck Park District for allowing us to use their facilities and Tina Namdar for organizing the evening.

Purim Party & Play

On Saturday night, March 14, the MYC celebrated the holiday of Purim at the Beth Hadassah synagogue. The night commenced with a whimsical skit, "The 6:27," which emulated the behavior of the Mashadi youth on the famous 6:27 train back to Great Neck. The play was written, performed and directed by our own youth. Afterwards, the night segued into a party with 160 of our youths celebrating Purim. For those who were not able to attend, the MYC has a video tape of the play on reserve.

Israel Day Parade Participants

The MYC thanks Herbert Livi, Kamyar Liviem and Allen Hakimian for their impeccable skit. Thanks should also go out to Justin Hakimian, Behrouz Aziz, Farshad Rahmanan and Eliot Nassim for their set-up work.

MTC Purim Mystery Party

The MYC's Mashadi Teen Club held a Purim "Mystery" Party on Saturday night, March 21. The night started as a scavenger hunt in the Great Neck area, where teams of teens (with chaperones) in rented vans tried to find clues in the Great Neck area which led them to a party in our new synagogue. Close to 140 teens attended the event. The night included dinner and dancing.

Thanks to Dina and Jamie Kamali and Ronnie Zar the night was a huge success.

Salute to Israel Day Parade

On Sunday, May 17, close to 150 Mashadi youths marched up Fifth Avenue in the Israel Day Parade to celebrate Israel's 50th Anniversary. This year's theme was "Launching an Era of Progress." We had the honor of Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu marching and speaking at the parade.

As usual, our group was a big hit with both the spectators and judges. We were also pleased to see a great number of Mashadi spectators who came to show their support for Israel.

Many thanks to Sharona Aziz for her beautiful banner as well as Donna Dilmanian, Amanda Aziz, Tina Namdar, and Hooman Yaghoutiel on their tireless efforts in organizing the parade.

Yom HaShoah-Holocaust Remembrance Day

The Mashadi Youth Committee held its annual Yom HaShoah-Holocaust Remembrance Program on Thursday evening, April 23, at the Mashadi Synagogue. The evening began with a photo exhibit from the Simon Wiesenthal Center depicting the Jewish perspective on the years preceding and following the Holocaust. Since this year also marks Israel's 50th Anniversary, the program commemorated the Holocaust and the founding of the State of Israel. Over 250 people came to hear the evening's guest speaker, Rabbi Marvin Tokayer. The speech was followed by a screening of the Academy Award-winning documentary, A Long Way Home, which depicts the struggle of the Holocaust survivors and their journey to Israel.

Yom HaAtzmaut Party

Yom HaAtzmaut Gala

On Thursday evening, April 30, the MYC held its annual Yom HaAtzmaut Gala at the Mashadi Synagogue. It was a formal affair which included food by Lederman Caterers and the comic group Chicago City Limits, and concluded with Israeli music and dancing. Over 170 of our youths helped make Israel's 50th birthday a blast.

The committee program also included audience participation and Allen Hakimian's "Bird Dance." The MYC wishes to thank Dana Rafinia for her effort in getting this evening off the ground.

A Special Issue of *Megillah*

In honor of Israel's Fiftieth Anniversary, the Youth Committee published a special 100 page issue of Megillah in April. The issue included many articles and photographs, highlighting Israel's achievements and challenges in its first fifty years. A full-color brochure insert from the Israeli Ministry of Tourism was also included in all of the copies mailed in the United States. Megillah is the MYC's quarterly magazine that is now in its 14th year of publication.

The MYC was very pleased to receive numerous calls and letters in praise of the April issue in particular, and of the contents and professionalism of Megillah in general.

The Youth Committee would like to thank all of those individuals and companies that support the publication of Megillah with their encouraging words, or by either making annual financial contributions to Megillah or placing advertising in it. A list of Contributors to Megillah is published in the middle of each issue in gratitude.

We remind the readers that Megillah has a very cost-conscious philosophy, and does not use paid professionals. Young volunteers from our community work very hard to provide the community with as professional a publication as possible, while minimizing the costs of production and printing.

The MYC thanks all of the Megillah Sub-committee volunteers and staff for their hard work on our community magazine and wishes them continued success.

Rabbi Marvin Tokayer lighting one of the six candles at the Yom HaShoah Memorial Program

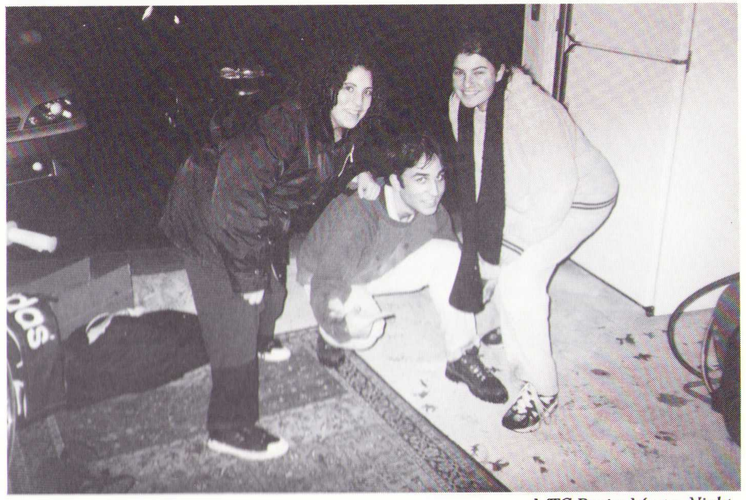

MTC Purim Mystry Night

Persian Cooking Classes

First there was Farsi reading and writing, now there's cooking. The MYC's Religion and Heritage subcommittee, in conjunction with the Mashadi Sisterhood, is organizing Persian Cooking Classes for the community. The class will be taught by Mrs. Tamar Gohari. It will cover recipes from stews to pastries. All those interested may contact Nahal Nassimian. The classes will be filled on a first-come first-served basis. The location and exact times of the classes will be announced.

Gym Schedule

The MYC's Health & Fitness Subcommittee and the Central Board have arranged programs for the gym and recreation hall at the new Mashadi Synagogue. The final schedule of activities is available from the MYC Office and is also posted on the MYC's web page (www.MYCweb.com). Scheduled activities include basketball, volleyball, indoor soccer, hockey and paddleball. There will also be Karate classes on Sunday afternoons for children between the ages of 3 and 11. For more information please contact Rob Bassaly or Behrouz Aziz.

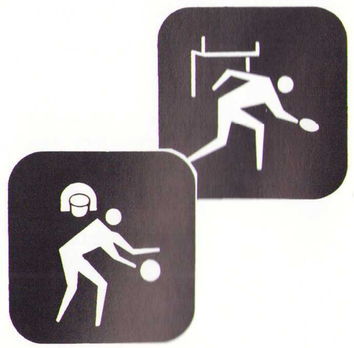

Community News

Awarding Scholarships to Israeli College Students of Iranian Descent

Once again this year, in an elaborate ceremony in Israel, scholarships were presented to many Israeli college students of Iranian descent. The program was held on Monday, May 4, in the "Yad Lebanim" Hall in Holon. As in last year's program, it was organized by the Central Organization of Iranians of Israel, and by the Vaad of the Mashadi Community in Israel. About 350 students received scholarships and there was an audience of about 800.

The main portion of the funds was obtained from the revenues of last year's New York area fund raising by the Jewish Iranian Communities for the UJA-Federation. A total of 262,000 NIS was divided among 154 Mashadi students. There were $60,000 from New York, 20,000 NIS from the late Hanna Binyamini's Fund, and 20,000 NIS from the Vaad of the Mashadi Community. The Central Organization of Iranians in Israel divided further 370,000 NIS among 200 non-Mashadi students. It was indicated during the evening that this year's total scholarship was 50% larger than that of last year.

The speakers of the evening included Mr. Moshe Katzav, Israel's Deputy Prime Minister and Minister of Tourism: Mr. Mordekhai Sasson, the Mayor of Holon; Prof. David Menashri, the head of the Central Organization of Iranians in Israel; Mr. David Cohen, the head of the Vaad of the Mashadis in Israel; Mr. Allen Mond, representing the UJA-Federation; Mr. Roland Sabet, representing the Maccabee Organization of New York; Dr. Farrokh Dilmanian; representing our community; and others representing the Jewish Agency, the Magbit Organization, and other Iranian organizations in Israel.

The program included performances by the Youth Dance Group of Holon, and an Iranian musical band. A special prize was given to Galit Yamini, a distinguished student and a successful journalist of Iranian descent.

Mr. David Cohen informed us that Mr. Allen Mond visited the Mashadi Old Age Home in the days following the program.

Mr. Moshe Katsav & Mr. Allen Mond at the Scholarships Ceremony in Israel

Performance by the Youth Dance Group of Holon

Megillah would like to congratulate all of the students. We wish them and all our other students alike, success and endurance for their studies. *Kol HaKavod!*

Dr. Youness Chafiian, to be Honored by Kingsbrook Jewish Medical Center

Dr. Youness Chafiian, a noted general and vascular surgeon, will be honored by the Kingsbrook Jewish Medical Center of Brooklyn with its President Award for Distinguished Service.

Dr. Chaffiian is widely regarded in the medical profession for his expertise and skill in general and vascular surgery and as a clinical assistant professor of surgery.

Born in Mashad, Dr. Chafiian received his medical and doctorate degree from the University of Lausanne, Switzerland. In 1963 he completed his full training in general surgery at Nassau Hospital in Mineola (presently Winthrop University Hospital). That year he joined the surgical department of Kingsbrook where he obtained a fellowship in vascular surgery.

During his 35 years of distinguished service to Kingsbrook and its patients, Dr. Chafiian participated broadly in a variety of laboratory research projects and has published clinical papers. Dr. Chafiian has served as an Attending in general and vascular surgery and is a coordinator of the department. In the past he has served as chief of emergency room services and continues to act as physician in charge of surgical clinics. Moreover, Dr. Chafiian is involved in teaching and training surgical residents. He is very active in the life of Kingsbrook and has chaired and served on many committees of the medical staff.

Dr. Chafiian is a member of the Surgical Society of the State of New York and holds the position of Assistant Clinical

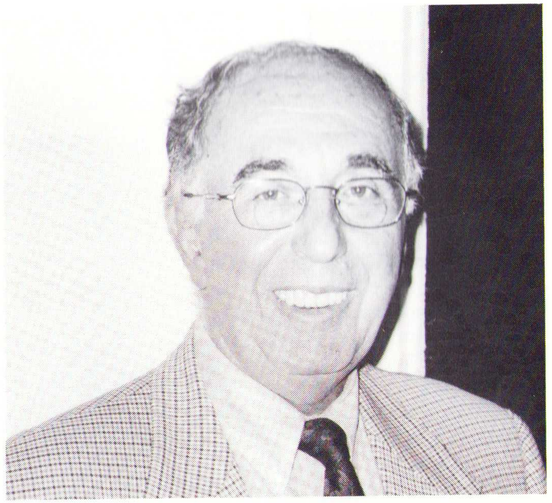

Professor of Surgery at SUNY Downstate Medical Center. He continues to maintain an active surgical practice in Brooklyn and Great Neck.

With three other physicians, Dr. Chafiian will be formally cited with the Presidential Award at the Kingsbrook Jewish Medical Center 93rd anniversary dinner-dance on Sunday evening, September 13, at the New York Hilton, Manhattan.

Megillah would like to congratulate Dr. Chafiian on this achievement and wishes him great success for the future of his career.

Dr. Farrokh Dilmanian Progresses with Experiments on Brain Cancer Treatment

Brain Cancer strikes about 1,500 children in the U.S.A. each year, and nearly half the cases are incurable.

A possible treatment is currently being tested that may someday offer a better chance of survival and quality of life for these children. It is called microbeam radiation therapy (MRT) and is being developed by our community's own Dr. Farrokh Dilmanian and his colleagues at Brookhaven National Laboratory, using an accelerator facility called the National Synchrotron Light Source.

Microbeams have two remarkable effects that make them potentially beneficial for radiation therapy. First, they seem to cause little or no damage to

Dr. Farrokh Dilmanian & his colleagues at Brookhaven National Laboratory

Roger Stoutenburgh

normal tissues, even at high doses. Second, in laboratory experiments on animals, they seem to slow down the growth of a certain kind of brain and under the skin tumor. Third, the irradiation is effective in a single session, whereas standard radiotherapy is given in about 30 daily sessions.

Dr. Dilmanian started research on this method in the late 1980's together with Daniel Slatkin, who recently retired. The discovery of the second and third effects in late 1993 raised hope for the usefulness of the method. So last year they were awarded a small, prestigious grant from the Children's Brain Tumor Foundation to continue with their research. At least four more years of testing and equipment development, as well as studies in microbeam radiobiology will be necessary before trials can begin on human beings.

Megillah wishes Dr. Dilmanian good luck with further research. We are very proud of you.

"The Power of One": Aish HaTorah Honors Youssef and Leah Hakimian

Youssef and Leah Hakimian were both honorees at the Aish HaTorah annual dinner on Wednesday, June 3, 1998, in St. Louis, their former hometown. Aish HaTorah bade farewell to the two Jewish community leaders, as they were moving from St. Louis to New York and Jerusalem.

The dinner included an international worldwide satellite broadcast hosted by Larry King and featuring Dr. Laura Schlessinger, Abraham Twerski, Joseph Lieberman and Natan International. The theme of the broadcast was "The Power of One," the ability of each individual to change the world.

Dr. Leah Hakimian was honored for her active role in the Jewish community and her most recent endeavor, a Jewish matchmaking program. (See "Matchmaker" below.)

Youssef Hakimian currently sits on the National Executive Committee of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) and the Executive Committee of the American Israel Chamber of Commerce. He was a president of St. Louisians for Better Government and was member of the Aish HaTorah advisory board. Mr. Hakimian served on a variety of other St. Louis-based Jewish organizations, such as the Jewish Relations Committee of St. Louis and the *St. Louis Jewish Light*. He also served on the Midwest and national Campaign Cabinets of the United Jewish Appeal and the Missouri-Illinois Region of the Anti-Defamation League.

We congratulate Mr. and Mrs. Hakimian on their numerous achievements and their commitment to the Jewish community.

Matchmaker, Matchmaker, Make Me a Match

(1) By many estimates, there are nearly a million American Jewish singles above the age of 18 out there. The good news is that many of them *want* to get married to a Jewish mate. The bad news is that they are not necessarily doing so.

(2) In Yiddish, they would call Dr. Leah Hakimian a *shadchan*. A Jewish matchmaker, that is. One who combines the latest techniques – including video teleconferencing and a home page on the World Wide Web – with old-fashioned face-to-face meetings and gut instincts about people.

(3) Now put (1) and (2) together and you have ConnectionsInternational, a non-profit International Jewish Matchmaking Program with a central office in Jerusalem and a satellite office in New York. Anyone who is looking for the perfect match can register in one or both of these offices.

Before going international, ConnectionsInternational started as Connections of St. Louis in 1995. Three Jewish organizations in St. Louis came together to start a non-profit matchmaking service to bring together Jewish singles of all ages and religious backgrounds. They asked Dr. Leah Hakimian, the wife of Youssef Hakimian, who had worked in the Jewish community for 27 years, if she would serve as director. A former Jewish educator and math professor, Dr. Hakimian accepted the position on the condition that the fee be minimal to keep her conscience clear. She operated Connections with the help of volunteers, grants and private donations.

Dr. Hakimian views matchmaking as an extension of her role as an educator, "Unless we have Jewish marriages with Jewish kids, we don't have Jewish schools." She has met applicants from about 100 different Jewish communities in person to get a good picture of their needs. Her ambitious goal is to make one introduction a day. Of about 1005 applicants, 22 have become engaged or married as a result of a Connections introduction.

Megillah compliments Dr. Leah Hakimian on her vision and sense of activism. Her tireless efforts are a great *mitzvah*.

Mr. & Mrs. Youssef Hakimian

Yeshiva Student Wins First Place in Essay Contest

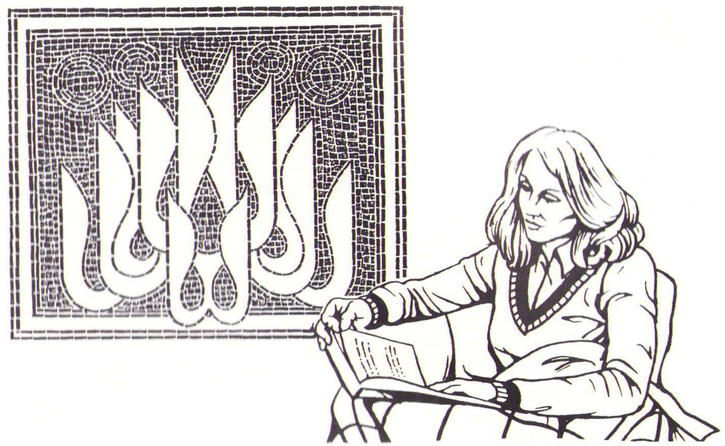

One challenge that schools face today is to make history interesting and relevant for their young students. By the same token, one of the great challenges of Jewish education is to teach the Holocaust as a very relevant and personal experience for their young Jewish students.

This year, for the first time, Young Israel of Forest Hills in Queens decided to hold an essay contest for eighth-grade Yeshiva students throughout Queens to promote independent research and study of the Holocaust. The theme was: "The Shoah: What It Means To Me." The program was so successful that Young Israel would like to expand it next year.

Students submitted their essays, which ranged from personal research, to memories of their family members, to written accounts of stories they had heard. The first prize went to a Mashadi eighth-grader, who does not want to have her name mentioned. She had interviewed an elderly neighbor who was a Holocaust survivor and she wrote a very moving account of the experience. The student was invited by Young Israel of Forest Hills to read her essay at the annual Yom HaShoah Commemoration program on April 27, 1998.

We compliment the young author on this achievement. Her essay is very well written and truly personal. It appears in the *Viewpoints* section of this issue.

Young Adults Minyan Lecture Series

The newly formed Young Adults Minyan at the Mashadi Jewish Center of Great Neck organized a series of Shabbat lectures to commemorate Israel's 50th Anniversary. The series of lectures was entitled "Israel at Fifty" and included very prominent speakers on a variety of topics.

The lectures began on April 25, when the Synagogue hosted the noted author and scholar, Dr. William B. Helmreich, who currently serves as the President of North Shore Hebrew Academy. Dr. Helmreich is a professor of Sociology and Judaic Studies at City University Graduate Center and City College of New York. Dr. Helmreich spoke about the Middle East Peace Process.

On May 2, the Guest Speaker was Rabbi Michael Reichel, Assistant Principal at North Shore Hebrew Academy. Rabbi Reichel is completing his doctoral dissertation at Yeshiva University on the Persian-American Jewish Community, and he spoke about the history of Jewish education among Iranian Jews.

Dr. Lawrence Schiffman, Chairman of New York University's Department of Hebrew and Judaic Studies, was the featured lecturer on May 9. Dr. Schiffman is one of the world's foremost authorities on the Dead Sea Scrolls. His lecture was entitled "The Dead Sea Scrolls and the History of Israel."

On May 23, the Young Adults Minyan hosted the well-known and very popular Rabbi Marvin Tokayer of the Cherry Lane Minyan of Great Neck. He gave a moving speech about the importance of Jewish education entitled "Lessons from the Past."

To conclude the Lecture Series, United States Congressman Charles Schumer delivered a lecture at the end of Shabbat services on May 30, which was entitled "The Fifty Year Friendship: US-Israeli Relations." After congratulating the Mashadi community on the opening of its new Synagogue, Congressman Schumer spoke about the importance of the contributions of immigrant communities to the United States. He then delivered a lecture about the United States' relations with Israel throughout its 50 year history and about the state of the Middle East peace process. After his lecture, the Congressman answered questions from community members on a wide variety of topics such as gun-control and Jerusalem's status as the capital of Israel.

All of these lectures were very well-received by most of the attendants, and the Young Adults Minyan hopes to organize similar programs in the future.

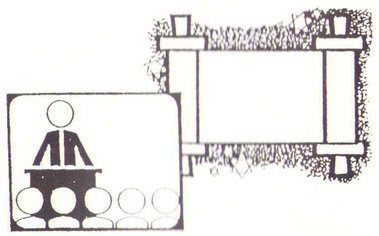

CMPA Holds Lecture about Teenage Problems

On Monday, April 27, 1998, the Concerned Mashadi Parents Association (CMPA) organized a lecture to discuss: "How to Survive the Teenage Years." Ms. Shahnaz Goldman was invited to speak about the subject, focusing on the difficulties teenagers face in trying to become a unique individual.

The lecture was entertaining and informative and we hope to have Ms. Goldman speak again in the near future.

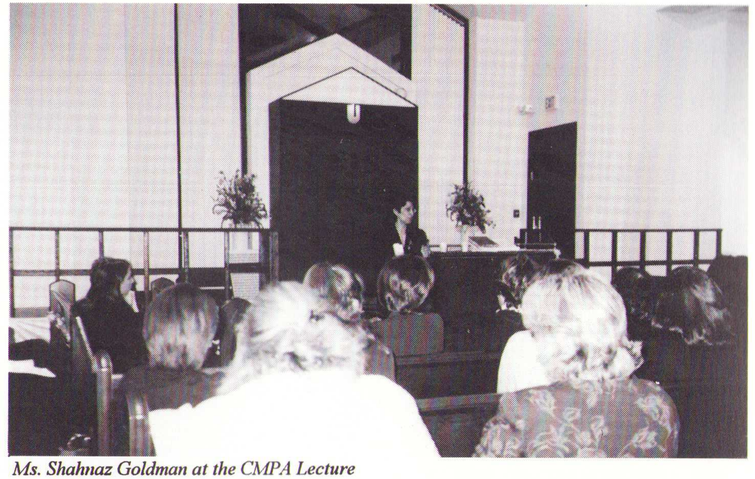

Ms. Shahnaz Goldman at the CMPA Lecture

Breast Cancer Education and Free Mammography at the Senior Citizen's Club

On Tuesday, May 12, 1998, Ms. Rochelle Sax from the Cancer Care Organization held an interesting and very educational seminar on breast cancer awareness and early detection. In this seminar, which was translated into Farsi, participants learned the importance of breast self examinations (BSE) in addition to general health care, and discussed the need for yearly mammograms and yearly examinations by a doctor or nurse specialist. All participants received special charts (both in Farsi & English) and a free videotape on how to perform BSE. The videotapes were donated by the American Italian Cancer Foundation.

This seminar was followed by a free Mammography Day on May 19, 1998 at the same location. On that day, 30 women had mammograms and breast exams in the privacy of the Senior Citizen's Club's apartment. The cost of the mammograms for women without insurance was covered by Cancer Care organization. This service, once again, gave many women the opportunity to have mammograms who would not have had one.

If you are interested in receiving free charts and/or video tapes on Breast Self Exams, please contact Gina Aharonoff.

Some participants at the Senior Citizen's Club

Talmud Torah of Great Neck

Report by: Rimona Yaghoubi, Principal

It is hard for me to believe, but nearly three years have passed since I became the principal of Talmud Torah and had trepidation at the start. I must say that being the principal has been a wonderful experience. While I have tried to be as responsible as possible with the trust that you placed in me, I have enjoyed the opportunity to work closely with so many of you, individuals of common purpose who are committed to Jewish education. I believe that we have been able to make many positive changes.

The core of a successful school lies in the quality of its professional staff, which I was very fortunate to work with. Further, we were very fortunate because we had goals that were clearly defined by our community. We worked hard to achieve them. Teaching reading and writing Hebrew, the Torah, Jewish holidays, prayers and Mashadi history and heritage is a difficult task to complete in four hours a week. Nevertheless, I witnessed great achievements and success on behalf of the students and I take pride in all of their accomplishments.

This school year (1997-98) we have 291 students ranging from Pre-K to Ninth Grade. This number includes 87 Yeshiva students from various Yeshivot in Long Island and Queens. To encourage and promote a higher achievement, we decided to acknowledge those students who particularly worked hard by giving them "Honor Roll" recognition. The requirements for acceptance in the Honor Roll are as follow:

1. Excellence in Hebrew history and holidays;
2. Very good performance in all other subjects;
3. Very good behavior;
4. Good school attendance.

The honorees are as follows:

Grade 4: Albert Aghalarpour, Nadine Banilevi, Isabelle Bassalian, Kian Bichoupan, Regina Hakimian, Elana Hazghia, Joel Kamali, Sharon Livi, Aimee Nassimi, Lauren Nassimi, Melody Nikfarjam, and Sharlene Pouladian.

3rd. Grade Shofar Workshop

"Pessach Seder" at the Talmud Torah Classes

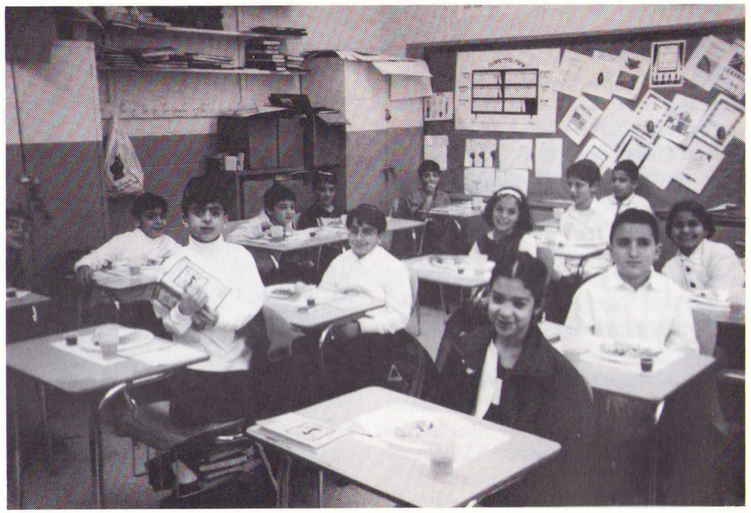

Grade 5: Roxanne Davoodzadeh, Philip Etessami, Simon Hakimian, Paulette Nabavian, Lauren Karmely, and Jonathan Rahimi.

Grade 6: Melody Bassalely, Cheryl Behnam, Linda Hakim, Steve Kohan, and Brian Hakimi.

Grade 7: George Bassalian, Linda Benzakarya, Jeremy Hakimi, Shaili Hoshman, and Jennifer Zar.

Congratulations! "You shall go from strength to strength."

"תלכו מחיל אל חיל"

First Grate students at Siddur Ceremony

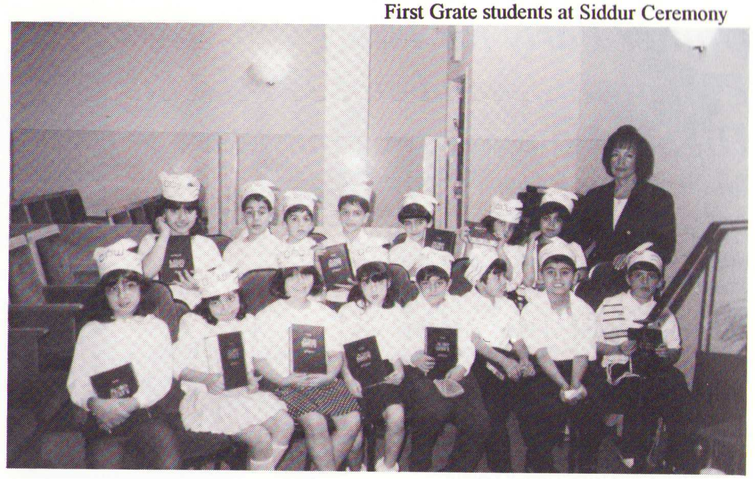

Apples and honey for Rosh Hashana introduced our children to the sweetness of the holidays. The holiday booklets are extremely popular among our young readers. The Shofar Workshop, once again, was a great opportunity to learn about the High Holidays. The Third Graders polished, sawed, drilled and made their own *shofarot*. Once the *shofarot* were completed, the students learned how to sound them.

תקיעה... שברים... תרועה...

What a marvelous experience!

The "Havdalah Workshop" and performance gave us the flavor of "Shabbat." After a moving performance by the Fifth Grade students, the parents along with their children made their own Havdalah set. We concluded the program by learning about the prophet Eliahu. We recited Havdalah Brachot and sang Havdalah songs.

The "Chumash Ceremony" with the Third Grade and the "Siddur Ceremony" with the First Grade, once again, were traditional, inspirational and instilled us with a great deal of pride. Parents were invited and the students were performing with great pride. They received their first *siddurim* and Bible books and we hope it will be a great start for a great Jewish education experience.

"Pessach Seder" was well organized, exciting and lots of fun. The Seder plates were beautiful and delicious.

The Parent-Teacher conferences went very well. While the parents waited for their turn to speak with their teacher and learn individually about their child's progress, they had the opportunity to view two exibits: "Israel 50th Aniversary" prepared by the Fifth Grade, and "Our Roots, Our Heritage" by the Seventh Grade. The students made albums, display boards and videos, and we all enjoyed their presentations and research. In learning about our heritage and about Israel, they realized the continuity of Jewish life - from "generation to generation" - "מדור לדור"

Our last program celebrating the Fiftieth Anniversary of the State of Israel was combined with a candle lighting and memorial service dedicated to those who died in defense of the country's independence and security. Second through Seventh grade students participated. Sixth grade students performed a very moving performance. Our guest speaker was Mr. Shlomo Noriely who volunteered and served in the Israel Defense Forces, צה"ל. He told the audience about his and his friends' experiences and devotion to complete their important mission. The students were very involved and asked many questions. We thank Shlomo for sharing with us his memories. We were all very moved.

On May 17, our students participated in the "Israel Day Parade." They marched proudly with the MYC and represented our community with great joy. Celebrating Israel's Fiftieth Anniversary and participating in the parade concluded our yearly unit learning about Israel and about the special bond between "the People of Israel, the Torah, and the Land of Israel."

"עם ישראל, תורת ישראל, ארץ ישראל"

I will conclude my report with a Dvar Torah for Parashat Miketz by Rabbi Shlomo Riskin: "The Dream of Returning to Zion."

"אם תרצו - אין זו אגדה"(בנימין זאב הרצל)

"If you will it, it is no dream" (Benyamin Zeev Herzl)

"בשוב ה' את שיבת ציון
היינו כחולמים" (תהלים)

"When G-d Brought About the Return to Zion We Were Like Dreamers" (Tehilim).

The sages of the Talmud record: "Three kinds of dreams are fulfilled: a morning dream, a dream which your friend also dreams, and a dream which has its interpretation within the dream. Some add a dream which keeps repeating itself..." (B.T. Brachot 55b)

A brilliant Jewish scholar, Rabbi Professor Shmuel Kalman Mirsky, of blessed memory, gave this teaching modern relevance when he linked the four criteria to the modern religious Zionist dream. First it was a dream of a new dawn, bursting with the first light of redemption after a long night of darkness and exile, it was also a waking dream, a dream which continued into the morning hours of activity. Second, it was a dream that others dreamed as well, from Vilna to Tunis, from Yemen to New Haven. Third, within the dream itself was an interpretation, a practical program and plan of action, initially delineated by Herzl's Der Judenstaat. And finally, it was a repetitive dream that gave its proponents no rest, a dream we never forgot, at least three times a day in our prayers, countless times in our thoughts and constantly in the actions of its leaders.

Dinner Party for Israel's Fiftieth Independence Day by the Higher Education Committee

By: Dr. Farrokh Dilmanian

Our community celebrated the night of Israel's Fiftieth Anniversary with two dinner parties, joining numerous other Jewish communities in the world in the anniversary festivity. One party was organized by the Mashadi Youth Committee, and the second by the Higher Education Committee. The Higher Education event took place in the Shaare Tova Ballroom. The Master of Ceremonies was Mrs. Honey Ebrani.

First, the Jewish Uzbeki singing and dancing group of Mr. Ilyas Malayev performed. Then Mrs. Shiela Rahmanan presented to the audience the Mashadi individuals who served in the Israeli army; each was presented with a flower. From these people, Mrs. Lea Yaghoubi and Mr. Jacob Ismaili talked about their memories. Among the most spectacular stories was that of Mr. Avraham Mordekhai who served in the Israeli Army during the Independence War, under very difficult conditions.

After the performance of the Israeli band "Amir and Ron" and after the dinner, Mr. Yehuda Shragai addressed the audience on behalf of the Israeli Consulate. Then, the satirical comedy "The Mashadi Supreme Court" by Mr. Herbert Livi and Mr. Kamyar Liviem was staged. The players, in addition to Messrs. Livi and Liviem themselves, included Miss Charlene Livi, Mr. David Liviem, Mr. Shahab Ebrahimi and Mr. Rama Nabavian. The audience received the play with great enthusiasm .

The evening ended with the singing of the Hatikva.

The revenues of the evening, in addition to the ticket sale, included the sponsorship of the dinner by 28 members of the community, most of which contributed $1,000 to the program.

The Higher Education Committee is grateful to these individuals. The income from this program will be used for the Committee's Scholarship program, and for the Zionistic programs of the Mashadi Youth Committee.

Memories from Mashad

In Memory of My Sister Sarah

By: Morvarid Bassal (Rahimoff)
Translated from Farsi

Mrs. Sara Cohan Baking Matzah with a neighbor

My sister Sarah Cohan (Eshafhoff) was born in Mashad in 1914 and passed away in 1998 at the age of 84.

Sarah was nine years old when she traveled to Russia along with her mother, brother and sister. Her father who was working with her grandfather, Sheikh Yaghoub, in Russia at the time, had planned to meet his family in Dargaz (Iran) and accompany them to Russia. However, Iranian authorities forbade her father to purchase some fine textiles which he then presented to the authorities as a gift, who in turn allowed passage to our family.

My sister Sarah, who later got married in Russia, was a benevolent woman and I would like to share with you a few of her good deeds.

Once, when Sarah had heard of a brother and sister who had lost both parents within a short interval, she suggested to her husband that they should take care of the orphans. "We have three children of our own," she said to her husband, "Two more will not make a big difference. We just have to share what food we have with them." Sarah then invited the orphans to come and live in her house and be playmates for her own children. When they were old enough, Sarah arranged to send them to Israel to live with their relatives. They kept in touch through correspondence and many years later met again in Jerusalem. When Sarah passed away, the brother and sisters mourned her as their own mother.

In another instance, a neighbor of Sarah was expecting her third child. Since she already had two girls, she was quite worried that the third child might also be a girl and that her husband would be disappointed. The third child happened to be a girl and Sarah was the one to deliver the news to the anxious father. "Do not be upset," she told him, "This child will bring good fortune to your family and I shall have her as my own daughter-in-law." And it so happened that Sarah's son did indeed marry that same girl.

When the Shmash of their synagogue passed away, his ailing widow was taken to a Russian old-age house. Sarah was very upset about the woman's situation and decided to bring her to her own house and take care of her. In response to her husband's objections, she said: "She is a Jew like you and I; how can we let her die and be buried among Russians? It is simply unacceptable." Sarah took care of the old widow until she passed away a year later.

Every year Sarah allowed her house to be used for Passover and Yom Kippur services. One year, she told me, 300 kilos of matzo were baked in her house. Although she had her own business selling dyes to the Torkamans, she never worked on Shabbath, and her customers learned to accept this. She was so well-liked that some of Torkamans even named their children after her. She used to say that she had many good friends while living in Russia. Typically, she refused to take credit for anything she did and only said that G-d had given her the strength to do it.

After living in Russia for 58 years, Sarah finally had the opportunity to go on a pilgrimage to Jerusalem. After that she returned to her home in Russia and eight years later she immigrated to the United States. When she passed away earlier this year, she was buried in Jerusalem as she had requested.

During the days after her passing, many different people visited our family to pay their respects. Among them were many Torkamans, notably the Torkamanistan Ambassador the United States. There were also people from her own home-town in Russia. Practically every one of them had a story to tell about Sarah's acts of kindness.

May she rest in peace.

Parents and School Awareness

By: Nora Ebrani

Parenting Today

Nobody wants their child to be labeled one way or the other. The stigma of a label stays with children for years. However, in the school systems of the United States, public or private, in order to get help, the child might need to be classified. This is an unfortunate fact and it is probably even worse in our community. But it is more unfortunate to be in need of special education services and to have to get by without them. Under federal laws of the United States, every child is entitled to a free and appropriate public education. It is the responsibility of the State to educate every child and find and provide services for children with disabilities. These laws cover children ages 0 to 21. The law is responsible for providing services for children in public as well as private schools: however, no public services will be provided in a private setting. Services can only be offered at a neutral setting.

Children ages 0-9 don't have to be classified as "Special Education." They could be covered under "Developmental Delays," meaning that if a child needs an extra push to speak, build blocks, read or write, it is the responsibility of the State to provide him or her with the proper help. These services could range anywhere from speech therapy and remedial classes to physical and occupational therapy. These are delays or disabilities that, if ignored, could make the child lag farther and farther behind over time. Sometimes it is necessary for parents to get beyond their concern of a stigma and get their child the help that he or she needs.

One of the most widely used classifications in the schools today is "Learning Disability" (LD). Parents like it more that any other classification because it is stigma-free. Federal law defines LD as "a disorder in one or more of the psychological processes involved in understanding or in using spoken or written language, which may manifest itself in imperfect ability to listen, think, speak, read, write, spell or do mathematical calculations." In simple terms, if a child has the intelligence to do well in school, but is failing one or more classes, it is possible that he or she may have a learning disability. The problem has to persist for years. Usually a teacher or a guidance counselor notices the problem and refers the child to the school psychologist who will conduct a series of cognitive and educational tests to determine if the child passes the criteria for LD. A lot of parents like this classification because their child will be provided with small child per teacher ratio classes as well as teacher-aide and a resource room.

Tip of the Month

Treat your children the way you want to be treated. Respect them if you want respect. Smile at them if you want to be smiled at. Speak to them in a gentle voice if you want them to speak softly. Dedicate time to them if you want them to spend time with you.

Another widely seen disorder in the schools today is Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD). ADHD is a neurological disorder that is detected by the teachers and parents through behavioral observations. Children who are afflicted with ADHD are easily distracted, inattentive, disorganized, fidgety, impulsive, make careless mistakes, cannot wait their turn, and cannot sit still. ADHD is more common in boys than girls. Parents and teachers often describe these children as "being off the wall." Years of study and research indicate that despite their average intellectual ability, these children fail more grades and have fewer years of education. ADHD is a debilitating disorder that makes life miserable for the child, the parent and the teacher. Some parents believe that their children will grow out of it in time, but the truth is that in the meanwhile they will lose a many years of learning. Today, ADHD is treated through medication (Ritalin), counseling, parent and teacher training, or behavioral management, frequently in combination.

As parents, we try to do right by our children. We want them to reach up to their potential, to be the best that they can be. Sometimes we push them a little too hard, try to teach them right from wrong. We like to see them succeed in everything. Nobody likes to see their child to struggle through school. It is important for the parents to respect individual differences in children and pay attention to their different styles in learning.

Stress Busters

- *Pick up a new hobby or sport.*
- *Spend some time alone and in silence every day.*
- *Take the phone off the hook.*
- *Try not to do anything in a rush.*
- *Read a book for fun.*
- *Exercise.*
- *Write in a journal.*
- *Write down goals and things to do.*
- *Don't procrastinate.*
- *Get organized and stay organized.*
- *Listen to music that you like.*
- *Find humor in stressful events.*

Ineffective Parenting Styles

Everything we read about effective parenting is easier said than done, but educating ourselves will help over time. Here are some parenting styles that we want to avoid. If you fit under any of these categories, then it's time to work on something new:

Emotionally Needy Parents:

- Rely on their child for emotional fulfillment:
- Confide in their child about adult issues;
- Have little or no control over their child's behavior.

Happiness Seeking Parents:

- Are determined to make their child happy at any cost;
- Have a hard time saying "No" to their child;
- Give in to their child's every demand.

"Wait-Until-Your-Father-Gets-Home" Parents:

- Rely on their spouse to be the bad guy;
- Feel that their child does not respect them and takes advantage of them;
- Argue with their spouse about their child's behavior.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چك آپ كامل Check Up
★ كاشتن دندان Implant
★ سفيد كردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در يك روز
★ درمان و جلوگيری از بيماريهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرك و ثابت Full or Partial Dentures
★ روكش و بريج چينی Crown & Bridge, Laminate
★ روت كانال (درمان ريشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترميم دندانهای شكسته و تغيير رنگ داده شده با تكنيك باندينگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذيرائی از بيماران
در شبها و روزهای آخر هفته

قبول اكثر بيمه‌های دندانپزشكی و مديكيد

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

Mashadi Cultural & Educational Committee
in cooperation with
Mashadi Youth Committee
Proudly announces:

Second Mashadi Art Exhibit

To be held at the new Mashadi Jewish Center of Great Neck,
from August 16th through 20th, 1998.

We will be featuring: paintings, sculptures, etchings,
pottery, drawings and ketoubot by Mashadi artists worldwide.

If you are interested in submitting your art work
for this exhibit, please contact:

Shayan Hakimian	(516) 482 - 4648
Lawrence Levian	(516) 829 - 0659
Khosrow Namdar	(516) 487 - 2768
Ania Nassimi	(516) 482 - 8081
Doron Hakimian	(516) 773 - 4370

For parties, gifts or as a decor
in your own home

Dried Flowers by:

DALIDA NAMDAR

516-487-3138 516-487-4743

Laser Surgery for Near-Sightedness

Health

By: Navid Hakimian, M.D.

Recent advances in laser technology and surgical techniques have allowed eye surgeons many ways to correct near-sightedness. Most patients seeking a procedure to correct their near-sightedness would like the procedure to alleviate their dependence on glasses. It is important to emphasize that all of these procedures permanently change the shape of the front surface of the eye (the cornea), so that the light can focus on the back of the eye. Since these procedures permanently change the cornea they should not be perceived as trivial surgery.

Most available procedures will improve the patients' vision to a point that they can function without glasses, but a minority of the patients will need glasses to obtain their best vision for driving and distance work. Patients also need to be reminded that these procedures do not alleviate their need for reading glasses. In the early Nineties, a procedure called Radial Keratotomy (RK) was first used in the U.S. to correct near-sightedness. This procedure uses a diamond knife to make radial cuts in the cornea to reshape the cornea and correct it for near-sightedness. Unfortunately, long term follow up of RK patients has shown that a significant number of the patients become farsighted and unhappy in the long term. This is due to progressive changes in the shape of the cornea. RK is no longer the procedure of choice for the correction of near-sightedness.

In 1995 the Food and Drug Administration approved two new procedures for the correction of near-sightedness. The first of these procedures is known as Photorefrative Keretotomy (PRK) whch basically etches the shape of the contact lenses/glasses into the cornea. The second procedure, known as LASIX, uses the laser to etch the contact lens shape into a deeper layer of the cornea after the superficial layer (the Cap) is removed with a special knife. The Cap is repositioned in place at the end of the procedure. There is less pain associated with LASIX as compared to RK and the patient recovers more quickly from the procedure. LASIX is used for a greater degree of near-sightedness but is also associated with a greater degree of complications, due to the more invasive nature of the procedure. All these procedures are done in an ambulatory setting, so patients go home with a patch on the eye after the procedure. 95% of the patients undergoing these procedures will have good enough vision for driving (20/40 vision or better). Most of these patients will be happy without glasses. 86% of these patients will have 20/20 vision and will not need glasses. Less than 1% of people will have corrected vision (vision with glasses or contact lens) that is worse than what they started with. The most important reason for loss of vision after the procedures is an irregularly shaped cornea and corneal opacities. There are reported cases of blindness from the procedures, but overall they are fairly safe. More recently, there has been new laser based procedures for the correction of far-sightedness. These procedures are still being tested and not FDA approved.

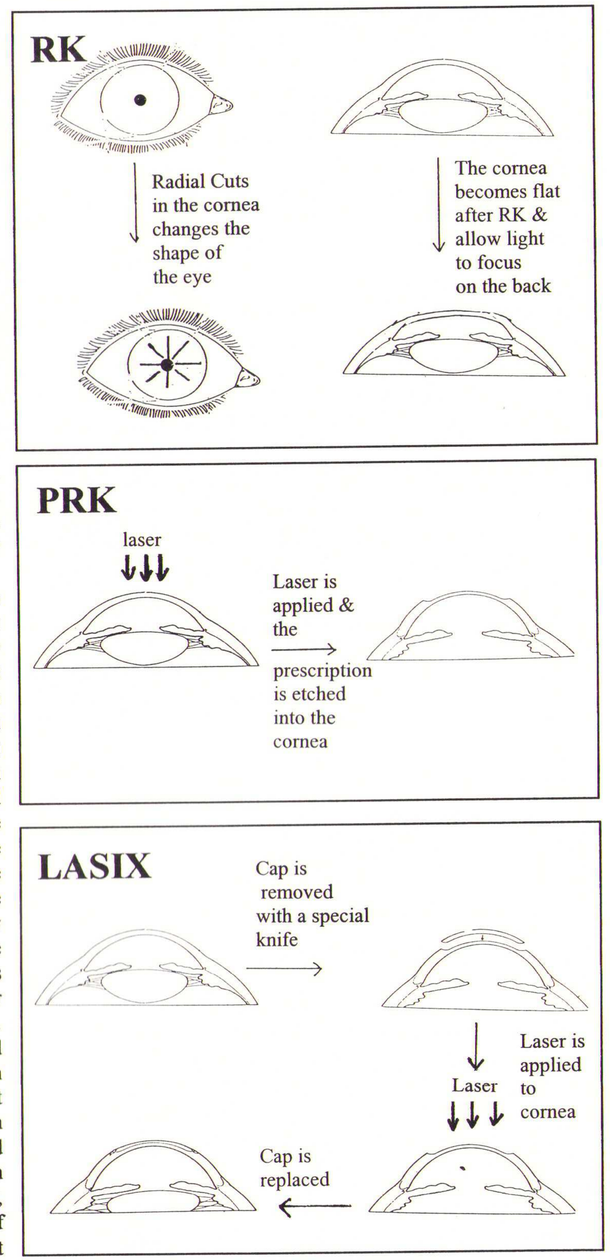

A Taste of Milk and Honey

Ein Gedi

By: Nora Ebrani

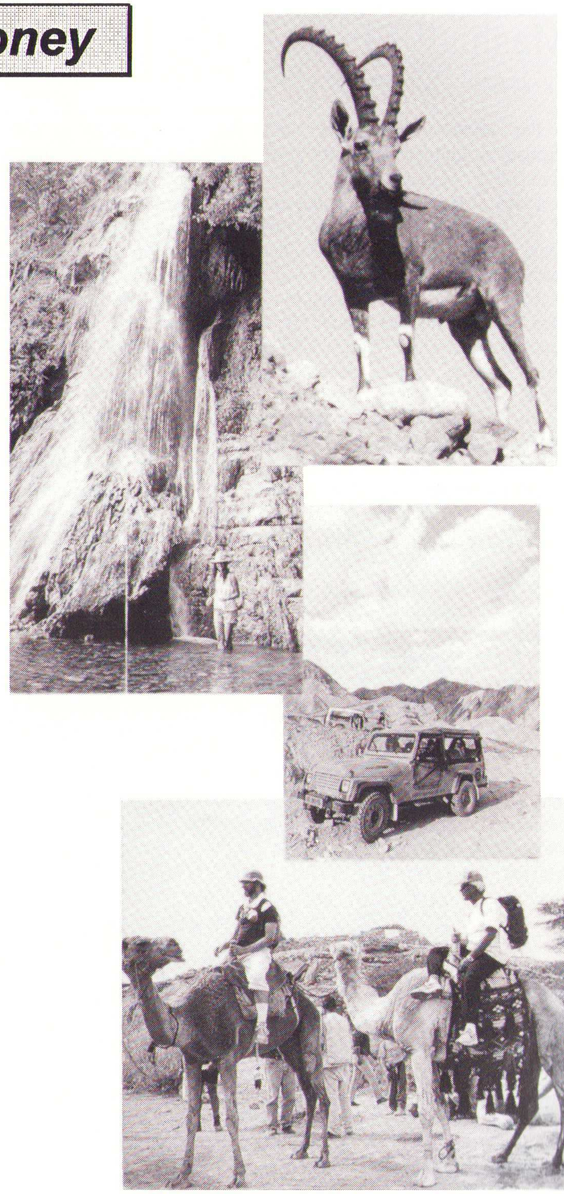

It's a drag to get up at six in the morning to go sight seeing. Vacations are made to lie down on the beach, read a nice book and basically do nothing. An occasional game of tennis and a jog on the boardwalk would fit in nicely; but sit in a cab in the heat of the desert and go up and down the dusty hills? Well, what can you do, you have to go along with your family once in a while. So there we were, a few of our Italian friends and us, at six in the morning, in the heat of July in Israel, ready to seize the day.

Everything was well-planned. Tel Aviv to the Dead Sea to Jerusalem and back to Tel Aviv with our own personal tour guide/cab driver and his born-in-the- Seventies mini-van. I had my year of fun in Israel when I was a teenager: I had been to the North, the South, the East and the West; I had climbed all Israeli mountains, walked all the deserts, and swam all the waters. Our *ulpan* had made sure that we had a true Israeli experience. On this day, even though I needed time to rejuvenate on the beach, I decided to keep quiet for a day and enjoy myself.

The company was great. We all floated in the Dead Sea, dipped in the mud and shared great laughs. The first destination came to an end pleasantly. I hated to admit it to my husband, I was actually having fun. It was time to go to Jerusalem. The cab driver who was having more fun than we were, insisted on taking us to Ein Gedi to cool off. I had never heard of Ein Gedi before. How could I, the expert on Israeli sights, not know about this place? How could the *ulpan* do this to us? This meant that I had to stop showing off and let the cab driver take over.

I was stunned. Ein Gedi was a piece of heaven on earth. An oasis in the midst of the desert. It was only minutes away from the Dead Sea. We hiked up the paths of Ein Gedi until we felt the cool air replace the heat. We felt water drops and we heard the waterfalls, but it was only when we reached the springs that they became visible. We didn't waste time. We were under the falls in no time. We drank as much as we could, filled up our water bottles, and just gazed at the falls in awe.

Ein Gedi, now a nature reserve, has been known as an eccentric spot since biblical times. Ein Gedi is the place where King David hid in a cave from the wrath of Saul. It is mentioned in the Song of Songs by King Solomon as a metaphor for great beauty. The largest and the most renowned waterfall within Ein Gedi, David's Spring, gives rise to beautiful plant and animal life. The river that originates from the Spring, dissipates into the desert. And where the river ends, plant and animal life ends. It is a great sight from far and even more beautiful from up close.

Ein Gedi is one of those lifetime experiences. This trip into a natural wonderland could very possibly be the highlight of your visit to Israel. It is a great place for hiking. Many excavations and ruins are spread throughout the valley, ready to be explored. Expert hikers could get into the reserve, through the back. Most of the remains and remnants are hard to get to and therefore rewarding for the hikers. From the front, it is a short and easy hike, with many wandering admirers from all over the world. Don't miss it on your next visit to Israel.

Mashadi Magic - The Next Generation

By: Joseph Kashimallak

For about seven years now, the Mashadi community has had a basketball team called "Mashadi Magic." They have won two championships, which made all of us very happy for them, and very proud. So the year after their '97 championship, a high school junior by the name of Adam Liviem decided to coach a team for the middle school of Young Israel Basketball. That would be us, better known as the *Junior* Mashadi Magic.

So when the day of the tryouts came, we had a nice turnout of 19 people. We all tried our hardest to make the team; unfortunately, there was only room for 15 people. Once the 15 team members were chosen, coach Adam attended the coach's meeting and entered us into the league. Preparation toward the gold began. As we were practicing, we developed a couple of nice plays to help us get by the other teams.

When Coach wanted to order our jerseys, we picked our favorite colors and lucky numbers. By the time our first game was up, we were all very nervous. However, we managed to survive and things even turned out as we hoped they would. As game after game passed by, we had two losses (upsets), which got us worried about whether we would make the playoffs or not. Only the top two teams per division are allowed into the playoffs. So we eventually ended the season with a record of eight wins and two losses (see chart below).

When our coach found out and notified us that we made the playoffs, with the second place in our division, we were all very happy and excited. From then on, it was "DO or DIE." We had to "KILL or BE KILLED." One loss from now on would knock us out of the playoffs and toss all of our hard work to the wind.

So the playoffs began... Excitement, nervousness, and joy all mixed in one was only part of what we were feeling before our first game against Woodmere. We ended up winning that game with some great performances by the team. The score was 28-17, a *really* low-scoring game!

May 20 - The next round, the round before the finals, was against Queens Valley, a team that had barely defeated us at home during the regular season. If we lost this game, they'd go home victorious preparing for the finals, but we didn't want that. Our emotions were impossible to express afterwards; we won! The final score was 55-51, Junior Mashadi Magic. We made it to the finals! We were going wild with happiness. We lifted our coach off the ground, chanting some weird tune. As you know, we had two losses during the regular season. One was against Queens Valley, which we proved didn't deserve to defeat us. (See chart below)

June 7 – The finals! We played against West Hempstead. The game was in Manhattan (that's where all major events in the league happen... i.e. the older Mashadi Magic finals, the All-Star game). Everybody tried his hardest during the game, however, unfortunately, we lost. The final score of that game was 58-47. We were not upset, however. Our team is a rookie team, meaning that this is our first time in the league. For a rookie team, making the finals is a *huge* achievement. I should also add that every team we played in the playoffs was undefeated. Queens Valley was undefeated throughout the entire regular season, so was West Hempstead. As hard as it may be to believe, Woodmere was also an undefeated team.

The entire team would like to thank: Coach Adam Liviem; our anonymous sponsor; our away game bus driver, "Dr. Kharob" Solomon; and of course, all our wonderful fans.

'98 Highlights

- *Most Memorable Regular Season Game:* Our fourth game against Shaare Tzion #1. It was our first home game of the season, and we had a huge crowd who cheered us onto an amazing victory.
- *Most Memorable Playoff Game:* Our second game against our rivals, Queens Valley. After having them embarrass us at home, they invited us over to show them who was boss, and who deserved to make the finals.
- *Largest Margin Between Two Teams:* Our sixth game against Flatbush in Brooklyn. We defeated them at their home by 40 points!
- *Most Challenging Victory:* Our first home game against Shaare Tzion #1, which we struggled through to meet our victory.

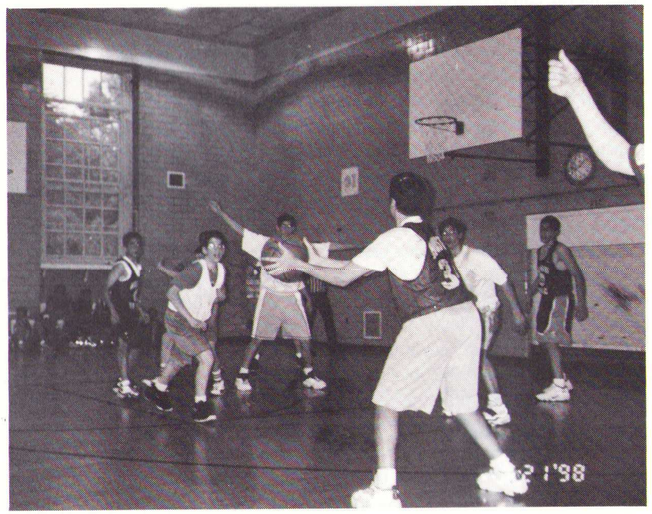

Junior Mashadi Magic Results After the End of the Regular Season

Day, Date + Time	Home or Away	Opponent	Result + Score	Record (W – L)	Percentage
Wed. 1/7/98 8:00 pm	Away	Staten Island	Won! 38-22	1 – 0	1.000
Sun. 1/18/98 8:00 pm	Away	Shaare Zion #2	Lost. 23-39¿	1 – 1	.500
Sun. 2/1/98 5:15 pm	Away	Manhattan "B"	Won! 29-16	2 – 1	.667
Sun. 2/8/98 5:00 pm	Home	Shaare Zion #1*	Won! 67-58	3 – 1	.750
Thurs. 2/19/98 7:00 pm	Home	Queens Valley*	Lost. 60-64¿	3 – 2	.600
Thurs. 2/26/98 7:15 pm	Away	Flatbush	Won! 56-16	4 – 2	.667
Sun. 3/22/98 5:00 pm	Home	Bedford Bay	Won! 35-25	5 – 2	.714
Tue. 3/24/98 7:30 pm	Home	Manhattan Beach	Won! 57-45	6 – 2	.750
Tue. 3/31/98 7:30 pm	Away	Chevra Shas	Won! 54-25	7 – 2	.778
Sun. 4/26/98 5:30 pm	Home	Manhattan "A"	Forfeited (Won).	8 – 2	.800

*-Indicates home games for which we had a huge crowd!
¿-Indicates upsets (...yes, it refers to all the games we lost).

The Junior Mashadi Magic '98 Roster

Starting Five:
Benny Livian - Forward, Guard
Joseph Kashimallak - Forward, Center
Jon Kashanian - Center
Jeremy Nikfarjam - Guard, Forward
Adam Bassalali - Guard

Backup:
Rodney Kamali - Guard
Steven Ebrani - Guard, Forward
Benjy Koren - Guard
Nikki Hakimian - Guard
Evan Hakimi - Guard

Nathan Livian - Forward, Center
Matt Eliassi - Center, Forward
Jon Eliassi - Guard
Moshe Mashiach - Guard
Jason Rahmanim - Guard

Fake Questionnaire

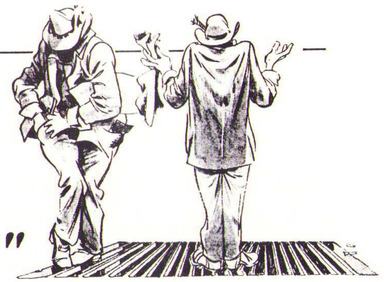

"How Ethical Are You?"

Do you know how ethical you are? Since ethics and morals are so important to our community, we have prepared the following questionnaire so you can rate your level. Just answer the following questions and add up your points.

To enter in our First Annual Ethics Sweepstakes, *mail your results to: "Fake Questionnaire c/o Viewpoints." We will announce the grand prize winner in the next issue of Viewpoints. For extra credit, write us an article entitled, "Proud To Be Me: The Most Ethical Day In My Life."*

1. **After reviewing your check in a restaurant, you realize that instead of four Cokes, you have only been charged for three. You will:**
   a) Inform your waiter of the mistake. (10 points)
   b) Not say anything since the mistake is in your favor. (0 points)
   c) Pretend you are choking on a piece of food and sneak out during the ensuing chaos without paying your bill. (-10 points)

2. **You are taking the train home and you realize that you forgot to buy your monthly ticket. You will:**
   a) Tell the conductor and perhaps purchase a ticket and try to get a refund later. (10 points)
   b) Pretend you are sleeping and not wake up no matter what the conductor does. (0 points)
   c) Hide in the bathroom until the conductor is done checking tickets. (-5 points)
   d) You gave given the conductor a hard time so many times that he doesn't even bother asking you for your ticket. (-10 points)

3. **You are on vacation and you find out that your hotel is having a great buffet lunch. You will:**
   a) Purchase tickets for your entire family to attend the buffet. (10 points)
   b) Purchase one ticket for yourself and take out enough food with you to feed all your friends and family. (0 points)
   c) Not purchase any tickets and just sneak in when no one is looking. (-5 points)
   d) Keep sneaking in and bring out enough food for your friends and family. (-10 points)

4. **You have been going out with someone a few times and you are asked out by someone else. You will:**
   a) Explain that you are seeing someone at the time and that you do not date more than one person at a time. (10 points)
   b) Tell him/her the truth about your relationship and only go out as friends. (5 points)
   c) Try to go out with as many people as you can at the same time but make sure none of them know about the others. (0 points)
   d) Go out with a few Mashadis to keep your parents happy and with a few people outside the community so you can fool around and experiment without anyone finding out. (-10 Points)

5. **You purchase a parcel of diamonds on consignment and when you are examining them you realize that one of the diamonds is much nicer than the others. You will:**
   a) Purchase or return the entire parcel or offer to buy the one diamond you like. (10 points)
   b) Return the parcel but keep the nicer diamond and replace it with another diamond which is similar to the other diamonds in the parcel. (-5 points)
   c) Keep everything and just pay $10 a month for the next 20 years. If they complain, tell them you need the money to make the mortgage payments on your $1 Million home. (-10 points)

6. **You are married and away on a business trip when several friends and colleagues suggest going to a strip bar after work.**
   a) Suggest going to a regular bar instead. (10 points)
   b) Go with your friends after getting permission from your spouse. (5 points)
   c) Definitely go and not bother telling your spouse; after all, you are married not buried. (0 points)
   d) You don't go, but have a stripper come to your hotel room instead. (-10 points)

So, how ethical *are* you? Just add up your points:

- **50+ :** Very Ethical. Try to loosen up a bit.
- **30-50:** Average. You can do better.
- **Below 30:** Unethical. Go straight to jail. Do not pass Go. Do not collect $200.

Megillah Viewpoints

Ethics In Our Community: Beyond Good and Evil?

Every society has its own code of conduct – basically, a set of rules of what's right and what's not. In the Western world, the rules are more or less the same wherever you go. American society has a complex legal system; traditional Jewish society follows the Halachah; our Mashadi society is somewhere in between, abiding by a combination of both systems.

Because you cannot always rely on people to honor the rules out of the goodness of their hearts, every society has its system of punishment to keep things in check. Americans fear legal punishment, such as fines and jail. Jews fear disappointing G-d. And Mashadis? We fear being ridiculed and talked about. That seems a little weak as a punitive system, doesn't it? The loopholes in our system are way too big. That's why we have a bustling "shady" underground, where people secretly do what they are not supposed to do. If nobody finds out, it's not wrong, right? Wrong!

Somewhere, somehow, our ethics system has gone awry. People do things because they think they can get away with them. And they always find a way to get away with them. But that is not what ethics is about.

Ethics means to care about each other; to make this world a safe and happy place for each other; to put our own interest behind the interests of the world around us. Ethics also means that other people will do the same for you, in the interest of living together in a healthy community.

In this issue of *Viewpoints* we have a small but potent collection of opinions about how ethics work (or don't work) in our community. Besalel, for example, put ethics, notably the issue of *lashon hara*, into a religious perspective. Dina explains that our community's bad habits and rude behavior, which people regularly complain about, are not as much a matter of ethics as they are a matter of values and priorities. Esther illustrates how our value system got lost in our transition from Iran to the United States… .

…And then there is a jolting letter by a brave writer who had a traumatic, unforgivable sexual experience with a young man who was six years older than herself. We, at *Viewpoints*, thought long and hard before we decided to include this letter in the magazine. Some editors feared that acknowledging the existence of this problem would make it seem legitimate. But we decided that *not* talking about it leaves much more room for unethical behavior. Even if talking about these things hurts our reputation as a community, we have to address them in order to protect others from similar experiences. These things go on in every community. We are no exception. Airing our own dirty laundry might hurt our collective ego a bit, but it is far better to deal with the truth than to hide our heads in the sand.

It's *Viewpoints*' responsibility, dare I say "ethical" responsibility, to shed light on our dark side. These things should not happen. We will not stand for it. The world is not a big free for all.

Ethics means responsibility. Ethics means teaching your children to care about each other. Ethics means creating a healthy community for ourselves. Ethics means being a part of the world around us.

- *Natascha N.*

More *Viewpoints* (In the Next Issue)

The Young and the Glorious, the Bold and the Curious

Twenty years ago our community packed up and left Iran behind to come to America in the hope of building a bright and fruitful future for themselves and their children. Few could anticipate what the future had in store for them. One generation later, everyone would agree that we have come a very, very long way.

The next issue of *Viewpoints* is dedicated to this new generation, our youth. Who are they, the young and the glorious? Twenty years after coming to the United States, where does our youth see itself? What are our values, our interests, our beliefs? Where are we headed? What does *our* future have in store for us? And this "New World" - what is it? Our playground? Our battlefield? A pool of opportunities?

The next issue of *Viewpoints* is your arena. We're listening. Express yourself. What's your Viewpoint?

Please send all submissions to: Megillah c/o MYC, 91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Tel: (516) 829-3443 - Fax: (516) 829-2822 - e-mail: MYCny@aol.com.
The deadline is September 7, 1998. NO EXCEPTIONS.

Ethics In Our Community

By: Esther Rahimi

Have you ever encountered immigrants from other countries? They seem to have a greater sense of identity than we do. They generally identify themselves by their shared language, heritage, culture, religion, history, music, art and everything else that binds them together as a people. As they emigrate, they have more to preserve, and therefore more of an urgency to preserve it. First generation Americans of other cultures usually speak their mother tongues fluently.

Mashadis are different in that most of us never felt like we belonged to any other race or creed than just plain "Mashadis." We were never part of a bigger picture. We were Jews but did not speak Hebrew or consider Israel our homeland. We were Iranians but never felt "Iranian" enough to consider the opulent Persian heritage our own. I mean, really, how many of you still celebrate "No-Rooz" with the traditional *haft sin*? Or how many did even back then, for that matter? The bottom line is that we are simply "Mashadi", and as such, we are experiencing the biggest generation gap in any immigrant community.

My parents were born and raised in Mashad. My children skipped the "Tehran thing" altogether and now don't even speak Persian. They have no discernible characteristics to bind them to their grandparents. At their age, they feel more "American" than I ever felt Iranian in my life. In school it is completely normal for them to have parents who speak a different language and practice a different religion; it doesn't make them feel any less part of the American culture. Because the melting pot *is* the American culture.

In Iran, on the other hand, we were forced to keep our separate identity since there *was* nobody else quite like us. Here in America there is nothing unique in our uniqueness. The kid from El Salvador sitting next to us in school, the Russian guy from the grocery market, the Chinese lady from the health club, the Lebanese fellow with the coolest new restaurant, they are all "unique" but, most importantly, they are all "American." It is undeniably tempting to finally belong to such a potent culture, even if it is comprised of a multitude of mini-cultures. And when you belong to a culture, you have to accept the bad along with the good, the unethical along with the moral, the unscrupulous along with the virtuous.

Some of us are still hiding our heads in the sand with the misconception that our ghetto mentality is keeping us safe from outside influences. The fact is that we cannot reap the values of this democratic society we live in without encountering along the way some of its sinister side effects. Of course, we are free to choose and define our own unique way of life, but to be isolated, the way some of our elders would have it, there are sacrifices to be made. The Amish for instance have for centuries kept their pure traditions without much temptation from the outside world. But *they* do not wish to live and work in one of the biggest cities in the world with the variety of inducements only New York can offer. They don't aspire to live in big expensive houses and drive big expensive cars. They live in their own villages on their own terms, with no foreign influences, no TVs, radios, newspapers, Internet, or anything remotely tempting to seduce their impressionable teenagers. All they have to pass on to their children is the beauty of their own culture. And who is to say they do not live happier, more fulfilled lives than the rest of us? However, that is obviously not the path that our community has taken. We do read the latest magazines, wear the latest styles of clothing, watch TV, go to the movies, listen to popular music, interact with other cultures, and yes, we have discovered the Internet. Therefore, we do encounter the corruption, the adulteries and the wickedness of the outside world.

"We came to take advantage of the freedom, the wealth and the opportunities. But democracy is a two-way street."

It is simply naïve to assume that our children, whether religious or not, whether educated in public schools or Yeshivas, have not yet discovered sex, drugs and alcohol. They know who is doing what, even if a strong code of silence prevents them from divulging their friends' immoral secrets. And if you are open-minded enough to believe that people engage in sexual activities, then how remote is it to expect homosexuality, abortions, and even rape? If you can believe do casual drugs, then why not the drug abuse and our own home-grown dealers? If you have seen the use of alcohol, then would you be surprised by drunk drivers and young people passing out on the sidewalks in the wee hours of morning? Some people may feel that our community is immune from these parasites of the western culture. But wishing it away does not eliminate the looming problem. It is here, and only open dialogue can shed further light on the subject. All we have to protect us, and basically all we have to set us apart are our deep family values. And we do not even hold the monopoly on that. You do not need to be part of a closed society to develop and appreciate family values.

What we should fear is being pigeon-holed into a negative stereotype. We should not want to be known as "the community that checks out Persian books and videos from the library without returning them," or "those people who use expired train tickets all the time," or "the group that blocks the sidewalk on Saturdays and gets rude when we ask them to move." It is not a high accomplishment to alienate other groups and stop them from frequenting the same restaurants or movie theaters we go to, because we are too loud and obnoxious and too selfish to own up to it. They did not ask us to move here. We came to take advantage of the freedom, the wealth and the opportunities. But democracy is a two-way street. If we expect them to respect our religion and culture, we in turn have to respect their codes of conduct. It is not simply enough to be law-abiding and tax-paying citizens. We have to respect the dynamics of the community we live in, or at least, try not be a nuisance.

My Secret Revealed

Name Withheld at Author's Request

Mashadis have to stop living in a fantasy world and learn to face the facts. We don't have a perfect community. In fact, the worst thing about Mashadis is that we try to pretend that we do. People make mistakes, but they shouldn't be ashamed of them. We shouldn't have to hide them.

The worst mistake I ever made was to get involved with the wrong guy. I knew it wasn't right, but I did it anyway. No one knew anything about our relationship, not even any of our friends. We somehow managed to keep our relationship a secret from the rest of the community. But after a while, this guy started to push me to do things that I didn't want to do, and he wouldn't take "No!" for an answer.

"The worst mistake I ever made was to get involved with the wrong guy."

Getting involved with him in the first place was a huge mistake, and it was something that I could have prevented. I could have said "No" in the first place, but I didn't. And when I did say "No," it was too late. It didn't mean anything to him. I wish I could have been more open with people about this. But the fact that I'm a Mashadi girl prevented me. If I could have spoken to someone about this situation, they could have helped me make the right decision and guide me in the right direction.

A week after I separated with the guy, people started questioning me about what had happened between us. They would tell me the story that the guy had told them about us and would ask me if it was true. The story was very true, but it was missing a very important part, the fact that I said "No." Of course, I wouldn't tell anyone that it was true. I would completely deny it. Some people believed me, and others didn't. But that's not the point. The point is that I was forced to lie because of the community I was raised in. I know that having a relationship with a guy at such a young age would not be accepted in our community, and that if people found out what had happened between us, it would ruin my reputation. I would like to marry a Mashadi guy someday, and if I was thought of as a "slut," then I know my wish would not come true. Even though what happened wasn't my fault, I would still be looked down upon because of it.

What kind of community teaches its people to lie? We have been taught right from wrong, and as far as I'm concerned, lying is wrong. But according to Mashadis, what I did was wrong, and supposedly worse than lying about it. Is it better for me to lie about it than to come out and tell the truth? I never should have gotten involved with him in the first place, but what happened in the end wasn't my fault. It was completely out of my control. I was forced into doing something that I didn't want to do. Often, I find myself blaming myself for what happened, even though I know it wasn't my fault. I think to myself "maybe I led him on" or "what if I gave him the wrong idea?" The truth is that I said "No" and he didn't listen.

I know now what kind of person this guy is. My friends have told me of the things he has tried with them. They were smart enough to say no to him in the beginning. Unfortunately, I wasn't, and I got myself into this big mess. It hurts me when I see this guy flirting with girls, some of who are even younger than I am, because I know what's going on in his mind. I want to share my knowledge with these girls to save them from what could happen to them. I don't want anyone else to have to go through what I had to go through. I have to carry so much pain with me every day because of this, and the fact that I can't tell anyone makes it so much worse. If I could tell people the truth, I could prevent so many girls from going through this. I feel so selfish for not telling anyone, because I know he will try it again with other girls. I could protect so many others from this experience, but the community won't allow it.

According to U.S. Federal Law, what happened to me is legally called rape, not to mention the fact that I am underage and the guy is several years older than I am. That in itself is another crime, statutory rape. This is a crime, regardless of whether I have consented, because I am under the age of consent. By law, this guy should be put behind bars for what he did to me, so he could never do it to anyone, ever again. But I can't tell the truth and press charges against him. The Mashadi community's beliefs are preventing me from doing so.

The community has tried to teach us that young people shouldn't get involved in relationships. Everyone knows this, but not everyone listens. The fact that we have to keep it a secret is the reason why we don't always hear about these flaws in our community. No one wants to believe that Mashadis aren't perfect. No one wants to admit that we have a rapist in the community. We can always pretend that our community is perfect, that it is flawless, and that all the people are perfect. The truth is that we are not perfect, and the worst thing we can possibly do is pretend that we are. Ignoring these problems won't make them go away, it will only make them worse. These problems lurk within our community, and grow worse and worse, every day. And until someone addresses these issues, they will never go away.

It has caused me and other girls like me to suffer so much. I'm sure that I'm not the only one who has had such an experience. I'm just the only one who had the courage to write about it. But I admit I really don't have much courage at all, and I wouldn't be able to truly come out and reveal my identity.

I can't stand up and face the truth because of the community I was raised in.

I know that it isn't right for a girl my age to be involved with a guy. But is it right for a 19-year-old to rape a 13-year-old girl, as long as no one hears about it? Well, now you know about it. So please, stop trying to run away from these problems and try to understand that we don't live in a perfect community. The Mashadi community is flawed, and girls like me are suffering because we have to keep these things a secret.

We had a program in our school where different speakers with AIDS came and spoke to us about the disease and how they got it. The AIDS Educators of our school, who are students, were taking questions at the end. I went to one of them and asked to speak to him privately. I explained my situation to him and he told me that I am at risk of having the disease and that he wanted me to get tested. Although I was extremely frightened, I knew that this was something I had to go through with. The person who drove me to be tested knew that I had not told anyone about this and that it would be difficult for me to get there on my own. Since he is a senior and has a license, he offered to take me. He took care of everything for me. He made the appointment and took me there during school hours so my parents wouldn't get suspicious and find out where I was going. I have already gotten tested, and I am waiting for my results. This has been the most frightening experience of my life. Knowing that this guy is a rapist scares me, because I know there is a possibility that he may have been with a girl who has the AIDS virus. He didn't use protection with me, so chances are, he didn't when he was with other girls either. The worst part is that I am forced to go through this alone because I can't open up to any Mashadis about this.

Eventually, we need to accept the fact that there are young couples in our community. Mashadis need to move on and change with the times. If couples could be more open about their relationships, situations like mine could be prevented. So please, think about this, and take a step towards making some changes in our community. I beg you, do it for me, for all the girls who are suffering like me, and for the future of the Mashadi community. We're counting on you.

Beyond Good & Evil?

Is Having Fun A Matter of Ethics?

By: Dina Kamali

As a minority in Western society, we Mashadi Jews live closely together. We mingle, we socialize, we hang out whenever possible. It's a part of us, it's fun; it's being young; it's a part of being Mashadi.

Being a Mashadi high school student who attends public school, I don't see many of our habits as bad or as immoral as those of many Americans nowadays. I honestly believe that although there are some negative traits among the Mashadis, just like any other community, we also have many positive traits. I believe that those who do engage in what some people call "unethical" behavior choose to, and that just may be the way they enjoy themselves. I'm not one to tell them that they're wrong, because everyone has his or her right to decide and do whatever he or she wants.

But I think that those people who do criticize this "unethical" behavior are different; they are independent thinkers. They are not necessarily out there to impress others or follow what everyone else does. They may have more important things to do than spend half their day on Middle Neck Road. They see more to life than just hanging out and are able to enjoy themselves in many different ways. They may participate in other activities such as sports, art, reading, etc.

Generally, I think we should be concerned only with ourselves; we should accept everyone for who they are rather than fuss over what others do, because that will only cause more chaos and commotion within our community. We all know that even those people who make an effort to get others off the streets will never be able to put an end to the hanging out on Middle Neck Road, because that happens to be where things are happening and fun takes place. So, let us concern ourselves with only ourselves and not others, mind our own business and let others be.

Beyond Good & Evil?

Missing the Point

By: Besalel Ben Haim

In the last issue of Megillah, an anonymous author wrote an article about gossip. In the article, the author described three scenarios that involved relationships. In the first two instances, the lives of the individuals as well as the relationship itself were damaged by the gossip. In the third instance, where there was no gossip, the relationship thrived. The point was well made and well taken. But unfortunately, the disease that has stricken this community so harshly, gossiping, goes well beyond ruining relationships.

There are two main problems with gossiping that go beyond what the author envisioned. First of all, gossiping is a low down and dirty act. Outside the Mashadi community, gossiping is left to the old, uneducated and bored. It is an act associated with the simplest forms of life, an act that is looked upon with great shame. When professionals gather for an evening meal, they discuss politics or the economy. Gossiping is left to the tabloids.

But the second evil I want to mention about gossiping is clearly the greatest. Now I do realize that a great number of Mashadis violate even the written Torah, but I believe there is a great number of Mashadis who still believe in Judaism. Hashem probably hates gossiping more than any other act. We have two entire Parashot ("*Tazria*" and "*Metzora*") involving the evils of gossiping, *lashon hara*. No other sin comes even close to being discussed in one complete Parashah.

Furthermore, if you look at all the travesties that have hit the Jewish people, the greatest took during a time of disunity, caused by *lashon hara*. The destruction of both Temples coincided with tremendous hostility between one type of Jew and another. The Holocaust marked an era where Hassidut and Reform ripped the Jewish nation to pieces. The Jews had a much greater loss of life during the War of Independence in 1948 than during the Six Day War in 1967 because in 1948 the Jews were not united, while 1967 marked the first time the State of Israel enjoyed a unified government.

During Omer, Jews customarily mourn the deaths of 24,000 students of Rabbi Akiva. From the few remaining students we have such great Torah commentary; we cannot possibly even imagine how much we lost with the passing of 24,000 similar people. The Gemarah states that all those individuals were Torah masterminds but they were not careful with their peers' feelings.

Everyone in this community, no matter from what family or religious background, gossips. It does not take a genius to see that our community's biggest problem is lack of unity. Now our leaders can talk forever about accepting each other's religious preferences, but the Mashadi community will never acquire unity as long as people insist gossiping. The situation has become so grave that we even have members of our own community informing to the gentile courthouses about ways Mashadis act. Our community would not have bred such informants, had we not continued to breed *lashon hara*. But even if we are to ignore the great consequences involved and the punishment G-d prescribes for *lashon hara*, is it not enough that G-d does not like this act? There are 17 Mitzvot *Loh TaAseh* ("*Don'ts*") and 14 Mitzvot Aseh ("*Do's*") with an additional 3 curses that G-d places on the head of one who gossips even once. I think it is time for our community to move forward, and it can only happen if we rid ourselves of the terrible affliction that has immersed itself in our every fiber. It has time to take a stand against gossip; it is time for our community to stop talking about our fellow human beings.

Top 10 Ways To Be A Good Person

Top 10

(10) Keep your clothes on during MYC ski trips.
(9) During next year's Shabbaton, do not start or be part of the panty raid.
(8) Be considerate. If you are picking somebody up after 1 a.m., don't honk more than three times.
(7) Wait your turn to speak. While you are having a conversation during Shabbat services, don't interrupt others.
(6) Protect your girlfriend's reputation. Go out with several people at the same time so nobody assumes anything.
(5) Don't beep your friend's ex with your friend's number.
(4) Respect the laws of decency on the Internet. Swear only at people you know and only if you really mean it.
(3) Make sure you buy a mink coat for your wife and a BMW for your sixteen-year old before you declare bankruptcy.
(2) Don't put extra wasabi in your friends' sushi when they aren't looking.
(1) Always offer the last piece of *tadig* to your elders.

The Shoah - What it Means to Me

By: Name Witheld

I knock on the door and wait, hoping she won't answer, but she does. As the door creaks open, I attempt a smile. She smiles back warmly. As I look at her, I can see all that she's been through. She takes a deep breath and begins, telling her story as if it were yesterday. "I will never forget my days at Auschwitz," she informs me with a heavy German accent. I nod and encourage her to continue, although I'm afraid of what I'm about to hear.

She tells me how they tortured her, beat her and made her life a living hell. She remembers the exact date of the last time she saw her father. She tells me in detail about how they tortured her mother to death. So I ask her, "Was it worth it? Would you rather be alive and tortured than dead and content?"

She simply answers, "Yes." I finally begin to understand this woman. She's fighting back her tears as she continues, but she can't hold them back any longer. She begins to sob, and I let her. I'm not exactly sure what I was feeling at the moment.

After hearing her story, I realized what the Holocaust was really about - ignorance and jealousy by the Nazis, helplessness and hope by the Jews. It's important not to forget about the Holocaust. If we do, it can, and possibly will, happen again. If not to the Jews, then to some other minority group that has been persecuted through the ages.

I look at her, and I truly see her. Her haggard face, her hunched back, her white hair and all her wrinkles. The Nazis left their mark on her. Spiritually by scaring her soul, and physically by marking her with a number on her arm. But when I look into her eyes, I see something else. I see courage. I see hope, I see dreams that were fulfilled, and I see dreams that weren't. Most of all, I see thankfulness. She's grateful that she wasn't among the six million that perished, and thankful that she's able to pass her story on. As I bid her farewell, I give her on last look. She's beautiful. She's really beautiful.

This essay is based on my interview with Mrs. Margot Friedlander, who survived the Holocaust and is now residing in Kew Gardens, New York.

I Must Remember

By: Tiffany M. Nassimi, 11

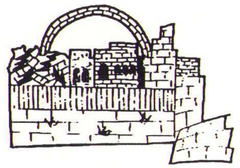

I must remember
Temples of gold
The sky as blue as a baby's eyes
The Wailing Wall keeper of hopes and wishes
The Dome of the Rock as beautiful
As a diamond ring
The breeze that moves my hair
Times in Jerusalem
I must remember

My Sister

By: Jackie Nikfarjam, 13

When I need someone you guys are there
That's why I love you, because you care
Fights that were once important are now obsolete
And I forget all the anger the moment we meet
In my life I will shed many tears
But you'll always be there, with loving words and open ears
You are like my sisters, my lifelong friends,
I'll remember and love you until the end
These memories will stay with me, forever mine
Friends forever, till the end of time

Viewpoints Interactive

What makes life worth living?

From now on, in each issue of *Viewpoints*, we will compile a list of what made the last three months worth living.

Was it an A+ in calculus? Summer holidays?
The blackout during the rainstorm?
Leonardo DiCaprio/Jennifer Lopez?
The MYC trip to Israel?
Or the birth of your baby sister?

What made YOUR life worthwhile? Drop us a line. Send us an e-mail. Look out for our roving reporters...

Mashadi Youth Committee کمیته جوانان مشهدی

Annual Financial Report of Mashadi Youth Committee for 1997: Expenses & revenues of each Subcommittee are listed separately.

گزارش مالی کمیته جوانان مشهدی برای سال ۱۹۹۷ : درآمدها و مخارج هر کمیته فرعی جداگانه فهرست شده است.

Description	Debits مخارج	Credits درآمد	شرح
Amount received from Central Board, 1997	72,800.00		مبلغ دریافتی از انجمن مرکزی در سال ۱۹۹۷
Culture Club Subcommittee:			کمیته فرعی کلوب فرهنگی:
Ticket sales		3,345.00	فروش بلیط
Ticket purchases for various events	3,100.00		خرید بلیط برای برنامه های مختلف
Health & Fitness Subcommittee:			کمیته فرعی ورزش و تفریحات سالم:
Ticket Sales		7,774.00	فروش بلیط
Ski Trip, Basketball Team, East Coat,			سفر اسکی، بسکتبال، برنامه مشروبات الکلی و مواد مخدر،
Drug & Alcohol Program, Barbeque	8,156.00		مخارج مجموعه ورزشی ایست کوست، باربکیو
Israel & Zionism Subcommittee:			کمیته فرعی ایسرائل و صیونیزم:
Israel Trip Proceeds		80,680.00	دریافتی سفر ایسرائل
Israel Trip Scholarship from Nassimi Family		22,454.00	دریافت کمکهای مالی برای سفر ایسرائل از فامیل نسیمی
Israel Trip Expenses	103,134.00		مخارج سفر ایسرائل (خرید بلیط و هزینه اقامت)
Ticket Sales for Events		4,983.00	فروش بلیط برنامه های مختلف
Expenses for Yom HaShoah, Tree Memorial			مخارج یوم هشوآ، رژه ایسرائل، درختکاری،
Israel Day Parade, Yom HaAtzmaut	6,887.83		جشن استقلال ایسرائل
Megillah Subcommittee:			کمیته فرعی مگیلا:
Advertisement Revenue		12,464.00	درآمد تبلیغات
Donations to Megillah from readers		9,118.00	کمک مالی به مگیلا از خوانندگان
Printing, Postage & Services (4 issues)	28,089.00		مخارج چاپخانه، پست و غیره (۴ شماره مگیلا)
Mashadi Teen Club Subcommittee:			کمیته فرعی تین کلاب:
Ticket sales for Events		6,590.00	فروش بلیط برای برنامه های مختلف
Great Adventure Trip & Fashion Show Exp.	5,075.00		مخارج سفر گریت ادونچر و شو لباس
MTC Donation Expense	420.00		مخارج متفرقه
Parties & Recreation Subcommittee:			کمیته فرعی پارتی ها:
Ticket Sales for Events		4,752.00	فروش بلیط
End of Year Party, Purim Party Expenses	4,600.00		مخارج پارتی های جشن آخر سال و جشن پوریم
Planning & Promotion (HaChodesh):,			کمیته فرعی برنامه ریزی (هخودش):
Donations Revenues		2,780.00	کمک مالی حمایت کنندگان هخودش
Advertisement revenue		10,187.00	درآمد تبلیغات
Postage & Printing	16,859.00		مخارج چاپ و پست
Religion & Heritage Subcommittee:			کمیته فرعی مذهب و میراث:
Mezuzah & Tefilin Sales		3,215.00	فروش مزوزا و تفیلین
Purchase & Inspection of Mezuzah & Tefilin	3,215.00		خرید و بازرسی مزوزا و تفیلین
Ticket sales for Shabbaton		17,675.00	فروش بلیط های شباتون
Donation Revenues from Shabbaton		12,060.00	درآمد حاصله از شباتون (کاوود)
Expenses for Shabbaton	29,735.00		مخارج شباتون
Ticket Sales for Avigdor Gazal Concert		2,923.00	فروش بلیط کنسرت اویگدور گزال
Expenses for Avigdor Gazal Concert	2,923.00		مخارج کنسرت اویگدور گزال
Miscellaneous Expenses	150.00		مخارج متفرقه
Miscellaneous Income & Expenses:			درآمد و مخارج متفرقه:
Sales of Mailing Labels		720.00	فروش لیست پستی
MYCweb.com Expenses	500.00		مخارج صفحه کامپیوتری کمیته جوانان
Printing Expenses for "Year in Pictures"	3,100.00		مخارج چاپ «آلبوم سالانه»
Electricity	3,613.72		اداره برق
Meenan Oil (office heat)	1,556.53		مخارج سوخت
Telephone	2,303.40		اداره تلفن
Water	123.28		آب
Office Supplies	1,808.44		لوازم اداری
Petty Cash	1,300.00		تنخواه گردان
Bank Charges	130.00		مخارج بانکی
Fax Machine,Video Camera, Repairs	3,019.30		خرید و تعمیرات وسائل، ماشین فکس، دوربین فیلمبرداری
Salaries and Rent	52,200		حقوق و اجاره
Net Loss for 1997		7,478.50	کسر بودجه سال ۱۹۹۷
	281,199.85	**281,199.85**	
Bank Balance at Jan. 1, 1996	**7,602.23**		موجودی بانک پایان سال ۱۹۹۶
Net Loss for 1997	7,478.50		کسر بودجه سال ۱۹۹۷
Bank Balance at Dec. 31, 1997	**123.73**		موجودی بانک پایان سال ۱۹۹۷

Megillah

מגילה מגیلا

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

$500 and above
Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Hadjagha Nemati & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. Evan Elian
Mr. & Mrs. Albert Hakimian (Norooz-zadeh)
Mr. & Mrs. Eshagh Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. & Mrs. Yehonatan Mordechai
Mr. Davood Nowbakht & Family (Israel)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)
Mr. & Mrs. Elyahou Siouni
Noor Beauty Inc. - Sherry & Shahram

$50 and above
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gorjian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfolahzadeh)
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Phillip Hakimian
Mr. Mrs. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Morad Karmily
Mr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. & Mrs. Habibollah Nabavian
Mr. Shahab Shahverdi
Mr. & Mrs. Mehdi Tavazo

Under $50
Mr. & Mrs. Reuben Agadi
Mrs. Morvarid Bassal
Mr. Rony Elian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Abdolvahabzadeh)
Mr. & Mrs. Youness Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Noorollah Lavi

ISRAEL 50

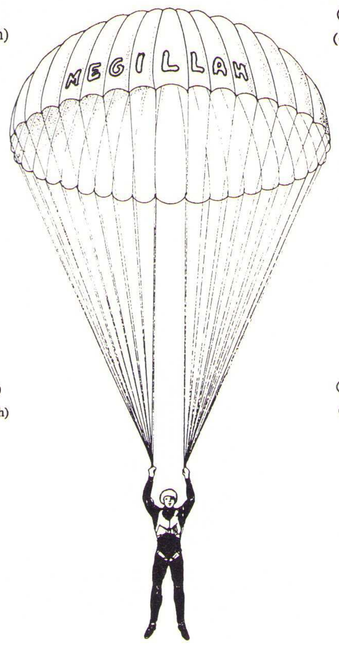

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای فتح اله همتیان
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روبنی
جی بی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
آقای صادق لیوی و خانواده
خانم و آقای حاجی آقا نعمتی و فامیل
خانم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
آقای موسی بنی لیوی و خانواده
خانم و آقای سلیمان کهن
آقای ایوان ایلیان
خانم و آقای آلبرت حکیمیان (نوروز زاده)
خانم و آقای اسحق کاشی ملاک
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای جاناتان مردخای
آقای داود نوبخت و فامیل (ایسرائل)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا
خانم و آقای نورالله رجب زاده (هامبورگ)
خانم و آقای الیاهو صیونی
سالن آرایش و زیبائی شری و شهرام

۵۰ دلار و به بالا
خانم سارا بصلئلی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
خانم و آقای آقاخان داودزاده
خانم و آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای مراد کرمیلی
خانم و آقای سلیمان خانی
خانم و آقای حبیب اله نبویان
آقای شهاب شاهوردی
خانم و آقای مهدی تواضع

زیر ۵۰ دلار
خانم و آقای روبن آگادی
خانم مروارید بصل
آقای رونی الیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان (عبدالوهابزاده)
خانم و آقای یونس حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای نورالله لاوی

SASSAN RASTEGAR D.D.S.
Cosmetic & General Dentistry
دکتر ساسان رستگار
دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن – روت کانال – باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیک و پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

IMPLANTS کاشتن دندان در فک
قبول بیمه های دندانپزشکی
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
1-800-439-4948

منهتن
551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, N.Y. 10176
(212) 692-9090

لانگ آیلند
11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

جدول و سرگرمی

از: شایان

افقی:

۱- از بنادر بلژیک در دریای مانش که در جنگ دوم شهرت یافت - تشریفات و اجرای مقررات ۲- قدیم به سفته میگفتند - آسایش - تکرار یک حرف ۳- صدای - حدود و سرحدات - پیغمبر ۴- تمام و کمال - دانش - همه دارند - بهشت ۵- پسوندی برای نشان دادن طایفه - یک پایتخت - نمونه سبک وزنی ۶- برنامه تلویزیونی اجرا میکند - نویسنده معروف فرانسوی و خالق بینوایان ۷- نجات یافته - از وسط به دو طرف ندا میباشد ۸- در زندگی مرارت کشیده ا ست - از آنطرف برچسب مالیاتی میباشد ۹- آداب - بگفته تورات طولانی ترین سن را داشت ۱۰- پول گذارنده برای هدف تولیدی - یادآوری با املاء غلط ۱۱- سهل و آسان - از کشورهای ماقبل تاریخ - کلمه تفاوت ۱۲- شعله آتش - بار و مسافر می برد - رژه - دریا ۱۳- لوس - قهرمان کتابی که از زبان حیوانات سخن میگوید - پانصد هزار ۱۴- تکرار یک حرف - از استان های ایالات متحده - میوه ای است برای مربا و پلو ۱۵- لقب یکی از پادشاهان بود - اینهم اسمی است برای پادشاهان.

عمودی:

۱- شاهکار میگل دو سروانتس نویسنده اسپانیائی - تقویم ۲- حرف تعجب - نخست وزیر زمان جنگ فرانسه - هدایت کننده ۳- از شهرهای شمالی ایران - از آنطرف توده گندم است - خط سیر ۴- خورشید گرفتن - از آنطرف کهنه یا مسن است - مایه زندگی - بگفته مولوی از جدائی ها شکایت میکند ۵- محرومیت و عذاب بخود روا داشتن - سوره ای است از قرآن - دارو ۶- کتابی که از زبان حیوانات سخن میگوید - کامل ۷- عضو تنفسی - روزنامه نویس یا نقاش ۸- صفا و نشاط می بخشد - کلمه ای بعنوان برحذر داشتن ۹- ضمانت کارخانجات برای مصنوعات شان - ثروت و دارائی ۱۰- صفت خداوندی است - از نویسنده های معروف انگلیسی ۱۱- از متمم چیزی کسر دارد - بگفته جامی تاب مستوری ندارد - از اسامی خارجی ۱۲- حرف ندا - از آنطرف شکل هندسی است - زمین هموار - از آنطرف ترسو است ۱۳- مطبوع و خوب - عقیم - جوانمرد ۱۴- درخشان - مشروب خور - حرف نفی ۱۵- همهمه - همه عمر شکار گوزن میکرد.

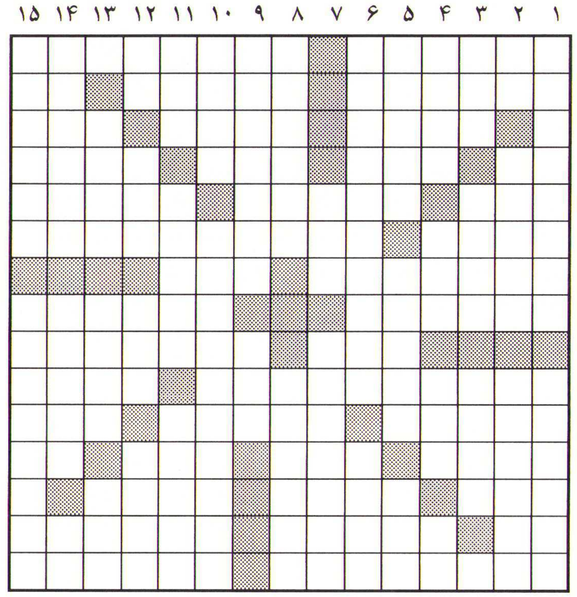

حل جدول شماره قبل

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	س	ه	ب	ا	ن	و	■	ا	ب	و	س	ی	م	ب	ل
۲	م	ر	ک	ا	و	ا	■	س	ا	ت	ر	ن	■	ا	ا
۳	ع	■	ر	و	ا	ل	■	ک	ت	ا	ب	■	ه	ل	ر
۴	ح	د	■	ا	و	ل	■	ن	ی	ن	■	ا	ر	ز	و
۵	ن	ن	گ	■	ر	ت	ر	ا	س	■	ز	ه	ت	ا	ب
۶	و	ی	ل	س	■	د	ا	س	ت	ا	ی	و	س	ک	ی
۷	ک	و	ب	ر	ن	ی	ک	■	ا	ی	پ	■	■	■	■
۸	ا	ی	ر	ب	ا	س	■	■	و	ل	ی	ع	ه	د	■
۹	■	■	■	ت	ن	ب	■	م	ا	ن	و	ا	ک	ی	■
۱۰	س	و	ل	ژ	ن	ی	ک	س	ی	ن	■	ن	ب	ا	ن
۱۱	ا	ا	و	ر	ی	ن	ک	ی	ک	م	ت	■	ز	■	و
۱۲	ل	ت	ی	ف	■	ب	ا	ل	■	د	ق	م	■	ت	ک
۱۳	ک	ر	د	■	ج	ی	ر	و	■	ا	ا	س	ا	■	ر
۱۴	ا	ل	■	ت	ا	ر	م	ی	■	ی	ر	ر	ب	ا	ا
۱۵	ن	و	ا	ز	ن	د	ه	ا	■	ن	ی	ت	ر	ا	ت

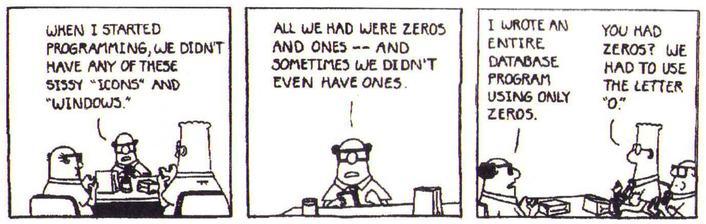

شعراشک آلوده

تهیه و تنظیم از «بهناز دیلمانیان»

نماز شام غریبان چو گریه آغازم
بیاد یار و دیار آنچنان بگریم زار
من از دیار حبیبم نه از بلاد غریب
خدای را مددی ای رفیق ره تا من
هوای منزل یار آب زندگانی ماست
سرشکم آمد و عیبم بگفت روی بروی
ز چنگ زهره شنیدم که صبحدم میگفت
غلام حافظ خوش لهجهء خوش آوازم

بمویه های غریبانه قصه پردازم
که از جهان ره و رسم سفر براندازم
مهیمنا! برفیقان خود رسان بازم
بکوی میکده دیگر علم برافرازم
صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم
شکایت از که کنم؟ خانگیست غمازم

«حافظ»

از غضب زیباتر آن رخسار زیبا میشود
بحر، طوفان زا چو گردد خوش تماشا میشود
گفت دیشب گریه ها کردم به یادت، گفتمش
چشمه گاهی از درون سنگ پیدا میشود
عاشق از دیوانگی طرفی نمی بندد که موج
با همه دیوانگی ها محو دریا میشود
سوختم تا با دل غم پرور خود ساختم
کینهء دشمن فزونتر از مدارا می شود
قصه ها از عشق آتشناک میگویند خلق
شمع از آتش به جانش، مجلس آرا میشود
درد پنهان «صفا» را گر چه تسکینی نبود
شعر اشک آلوده اش تسکین دلها میشود

«نواب صفا»

گر چه افکندی ز چشم خویش آسانم چو اشک
یکشب ای آرام جان بنشین به دامانم چو اشک
تا به خاک تیره غلتم یا به دامان گلی
بر خود از این بازی تقدیر لرزانم چو اشک
مردم چشم مرا مانند مردم، لاجرم
من هم از این تیره دل مردم گریزانم چو اشک
گر بچشمی بوسه دادم یا برخساری چه سود؟
کاین زمان با حسرتی در خاک، غلتانم چو اشک
بر دلی گر مینشینم بی ثباتم همچو آه
ور بچشمی جای گیرم باز لغزانم چو اشک
سوز پنهان درون است اینکه پیدا میشود
گه به لبهایم چو شعر و گه بچشمانم چو اشک

«علی اشتری»

هر جا که سفر کردم تو همسفرم بودی
وز هر طرفی رفتم تو راهبرم بودی
با هر که سخن گفتم پاسخ ز تو بشنفتم
بر هر که نظر کردم تو در نظرم بودی
هر شب که قمر تابید هر صبح که سرزد شمس
در گردش روز و شب شمس و قمرم بودی
در صبحدم عشرت همدوش تو میرفتم
در شامگه غربت بالین سرم بودی
در خندهء من چون ناز، در کنج لبم خفتی
در گریهء من چون اشک، در چشم ترم بودی
چون طرح غزل کردم بیت الغزلم گشتی
چون عرض هنر کردم زیب هنرم بودی
آواز چو میخواندم شور تو بسازم بود
پرواز چو میکردم تو بال و پرم بودی
هرگز دل من جز تو یار دگری نگزید
ور خواست که بگزیند یار دگرم بودی
«سرمد» به دیار خود از ره نرسیده گفت:
هر جا که سفر کردم تو همسفرم بودی

«صادق سرمد»

بگذار تا بگریم چون ابر در بهاران
کز سنگ، ناله خیزد روز وداع یاران
هر کس شراب فرقت روزی چشیده باشد
داند که سخت باشد قطع امیدواران
با ساربان بگوئید احوال آب چشمم
تا بر شتر نبندد محمل بروز باران
بگذاشتند ما را در دیده آب حسرت
گریان چو در قیامت چشم گناهکاران
ای صبح شب نشینان جانم بطاقت آمد
از بسکه دیر ماندی چون شام روزه داران
چندین که برشمردم از ماجرای عشقت
اندوه دل نگفتم الا یک از هزاران

«سعدی» بروزگاران مهری نشسته بر دل
بیرون نمیتوان کرد الا بروزگاران
چندت کنم حکایت؟ شرح اینقدر کفایت
باقی نمیتوان گفت الا بغمگساران

«سعدی»

جراحی لیزر برای درمان نزدیک بینی

از: دکتر نوید حکیمیان

در سالهای اخیر روشهای جدید جراحی و لیزر برای درمان نزدیک بینی ایجاد شده است که آنها را از استفاده عینک راه دور بی نیاز مینماید.

این روش ها قرنیه چشم را بصورت دائم عوض مینماید و باین علت بسیار پراهمیت تلقی میشود و باید مطالعه کافی قبل از انجام این عمل بعمل آید.

این جراحی ها فقط احتیاج به عینک راه دور را برطرف میکند ولی مشکل عینک برای خواندن را از بین نمی برد.

در اوائل دهه ۹۰ جراحی RK برای نزدیک بینی بکار برده میشد ولی بعد از چند سال تجربه مشاهده گردید که بعضی از بیماران بتدریج دوربین میشوند و بدین دلیل این عمل دیگر انجام نمیگیرد.

در سال ۱۹۹۵، FDA مؤسسه دولتی نظارت بر غذا و دارو (Food & Drug Administration) دو جراحی لیزر جدید را تصویب نمود. یکی از آنها PRK نامیده میشود. در این جراحی شکل قرنیه چشم با لیزر تغییر یافته و شماره عینک در قرنیه چشم حک میشود. در جراحی دیگری که LASIX نامیده میشود بوسیله چاقوی جراحی مخصوص لایه خارجی قرنیه برداشته میشود و لیزر بر روی لایه داخلی بکار میرود و شماره عینک در قرنیه حک میشود. در قسمت آخر این عمل، لایهء خارجی دوباره در جای خود گذاشته میشود. این جراحی درد کمتری دارد و چشم زودتر ترمیم می یابد. این جراحی همچنین برای درجه نزدیک بینی بالاتر استفاده میشود ولی متأسفانه عوارض این عمل از PRK زیادتر میباشد.

۹۵ درصد از اشخاص عمل شده بوسیله این روش قادر خواهند بود که بدون عینک رانندگی نمایند و دید ۲۰/۴۰ خود را بازیابند ولی فقط ۸۶ درصد بیماران از این عمل نتیجه کامل گرفته و از کاربرد عینک راه دور معاف میشوند.

در یک درصد بیماران متأسفانه نه تنها این عمل بهبودی در دیدشان ایجاد نمی نماید بلکه دیدشان از قبل از عمل کمتر میشود.

به میزان بسیار کمی نیز پس از این عمل کوری مشاهده شده است ولی بطور کلی این عمل فوق العاده مفید و کم خطر میباشد.

در حال حاضر روشهای دیگر برای جراحی دوربینی در حال مطالعه میباشد که هنوز بوسیله FDA تصویب نگردیده است.

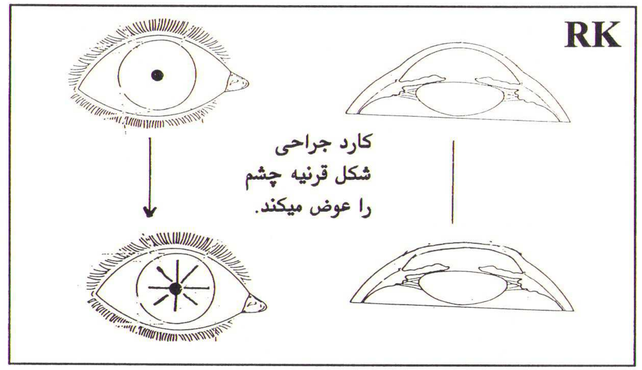

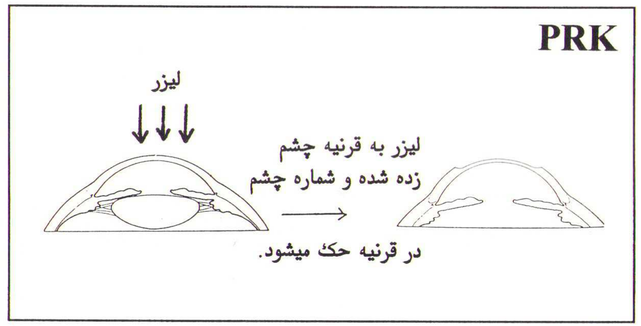

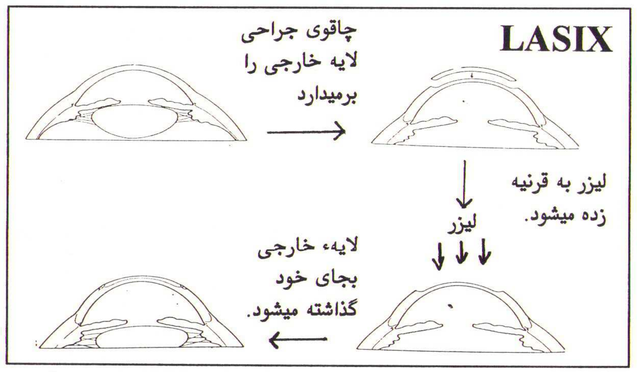

آب آشامیدنی گریت نک

استخراج از گزارش سالیانه سازمان آب گریت نک شمالی

ترجمه و تنظیم از: شایان

گزارش زیر برای مشتریان سازمان آب گریت نک براساس قسمت پنجم مقررات بهداشتی نیویورک منتشر شده است و ما برای اطلاع خوانندگان گرامی و در نظر گرفتن مقررات آن ترجمه نموده ایم:

۱– سازمان آب گریت نک، آب مورد احتیاج خود را از ۸ چاه عمیق که در محدوده گریت نک حفر نموده بدست میآورد.

مقدار آب حاصل شده در حال حاضر اضافه بر احتیاجات و مصرف مشتریان میباشد و بر رویهم آبی که توزیع میشود از هر لحاظ مطابق استانداردهای اداره بهداشت استان میباشد.

۲– برآورد کل جمعیتی که از این آب استفاده میکنند حدود ۳۲ هزار نفر است که در مناطق گریت نک، کنزینگتون، کینگز پوینت، سادل راک و قسمت هائی از گریت نک پلازا، توماس تاون و شهر نورت همپستد زندگی میکنند.

۳– مقدار آبی که از چاه ها کشیده میشود در سال بقرار زیر بوده است:

کل مقدار آب کشیده شده	۱,۶۵۷,۳۰۸,۰۰۰ گالن
کل مقدار آب مصرف شده	۱,۴۷۴,۸۹۷,۰۰۰ گالن
مقدار آب که هنوز صورتحساب آن فرستاده نشده	۲۳,۴۰۰ گالن
مقدار آب حساب نشده	۱۵۹,۰۱۱,۰۰۰ گالن

۴– نتایج از نظر تجزیه و تحلیل: این نتایج در سال ۱۹۹۷ از نظر مواد شیمیائی و طبی که مورد لزوم ادارات بهداشتی استان نیویورک و ناسو کانتی میباشد تهیه شده است و به ضمیمه آن نتایج آزمایشگاهی سال ۱۹۹۷ در دسترس می باشد. بطور کلی هیچگونه تخلف وجود ندارد. تجزیه از نظر میکروبیولوژی نیز روی ۴۵۸ نمونه در سال ۱۹۹۷ انجام شده است که هیچگونه تخلفی نداشته است.

سازمان آب گریت نک شمالی از نظر مقررات سرب و مس نیز کاملا" خود را تطبیق داده است. چون در سه سال گذشته مقدار سرب و مس کاملا" رضایتبخش بوده، این آزمایش امسال انجام نشده است. آخرین آزمایش ها نشان داده است که مقدار سرب از یک الی ۴ در یک بیلیون بوده در حالیکه مقررات تهیه شده بوسیله دولت فدرال مقدار سرب را تا ۱۵ در بیلیون اجازه میدهد. معذلک سرب ممکن است از طریق لوله های سربی و یا لوله های مسی که از سرب برای متصل کردن آنان استفاده شده است وارد آب آشامیدنی شود. خطر آن وقتی بیشتر میشود که آب برای مدت طولانی در لوله ها بطور ساکن بماند. بهترین وسیلهء جلوگیری از آن این است که آب را اول بگذارید برای مدت کوتاهی رد شود تا کمی سرد شده و در ضمن مقدار سرب آب ساکن از بین برود. آبی که برای پختن غذا استفاده میشود باید همیشه آب سرد باشد زیرا حرارت خطر رخنه کردن سرب را در آب افزایش میدهد. سازمان آب گریت نک به تجزیه و بازرسی خود و گزارش دادن نتایج بر طبق مقررات ادامه خواهد داد. تشریک مساعی مصرف کنندگان برای تهیه نمونه نیز موجب تشکر خواهد بود. هم اکنون گزارش مقدماتی مربوط به آب توزیع شده سال ۱۹۹۷ حاضر است و برحسب تقاضای مشتریان برای آنها ارسال خواهد شد.

۵– کلیه آب قبل از اینکه توزیع بشود ضد عفونی میشود. یکی با کلوراین از نظر باکتری و دیگری با سودیوم هیدروکسید از نظر کنترل شیمیائی.

از سال ۱۹۹۸ عملیات ضد عفونی کردن قبل از توزیع بوسیله «پولی فوسفات» نیز انجام خواهد گرفت و این ماده جدید برای کنترل آهن میباشد و رنگ آب را در صورت لزوم زلال میسازد.

تمام عملیات ضد عفونی کردن با موافقت و طبق مقررات اداره بهداشت ناسو کانتی میباشد.

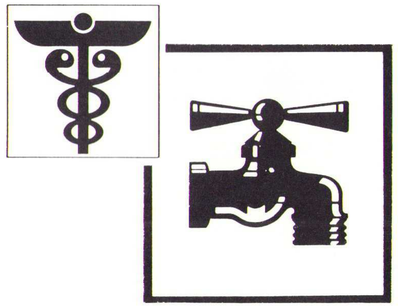

دفتر وکالت
میجر و ساورین
وکلای امور مهاجرت، معاملات ملکی
امور تجاری و شرکت‌ها، وصیتنامه و ارث
ژانت ساورین و سیمور میجر
MAGIER & SAVRIN
ATTORNEYS AT LAW
JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER
IMMIGRATION, REAL ESTATE
CORPORATIONS, WILLS
MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123
Tel: (212) 564-8525
FAX: (212) 967-0867

دکتر آلبرت یوسفی

Dr. Albert Youssefi

Chiropractor

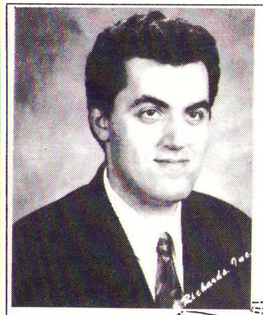

- درمان سردردهای مزمن
- کمر درد
- آرتروز
- شانه درد
- کوفتگی ماهیچه‌ها
- زانو درد
- گردن درد
- میگرن
- بی‌حسی دستها و پاها
- کجی ستون فقرات
- ناراحتیهای دیسك و سیاتیك
- درد مچ دست

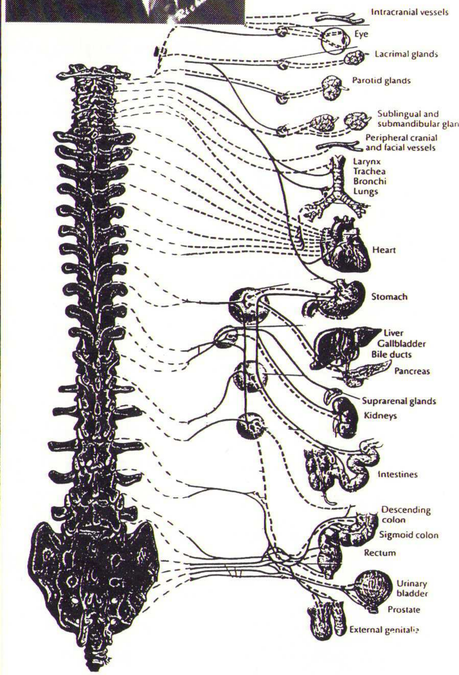

بیمه هر نوع تصادفات و جراحات شخصی بوسیله اتومبیل پذیرفته میشود.

استفاده از متد جدید طب سوزنی

برای اشخاص بدون بیمه تسهیلات چشمگیری قائل می‌شویم.

ناراحتیهای جسمی با گذشت زمان درمان نمیشوند بلکه به مراقبت احتیاج دارند.

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Great Neck
738 Middle Neck Rd.
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

اقتصادی

از : هوشنگ نعمت زاده

در چند ماه اخیر دولت و بانك مركزی كشور (Federal Reserve Board) در نگرانی اوضاع و احوال بازار اقتصادی بودند كه در حال توسعه مداوم قرار داشت و هیچ نموداری از ساكت شدن و یا ركود آن نبود. در حقیقت نگرانی دولت و محافل اقتصادی از این بود كه اوضاع و احوال خوب اقتصادی منجر به ایجاد تورم گردد. آمارهای مختلف اقتصادی این سه ماه گذشته نمودار خوبی میباشند. فروش اتومبیل ها در مقایسه با سه ماه دوم سال ۱۹۹۷، ۱۲ درصد افزایش داشته است. این توسعه فروش بالاترین میزان از سال ۱۹۸۶ تا حال میباشد. در همین دوره كارخانه های تولیدی كشور در حدود ۲۹۶،۰۰۰ شغل جدید ایجاد نمودند كه منجر به پائین ترین میزان بیكاری در كشور در عرض ۲۸ سال قبل به میزان ۴/۳ درصد رسید. این آمار نمودار بسیار مهم از اوضاع اقتصادی كشور میباشد چون همیشه حدود ۲/۵ درصد از افراد قابل كار در كشور علاقه به اشتغال یا كار ندارند. یك مقام وزارت كار كشور اوضاع كاری را بهشت كارگران خواند چون در حال حاضر شركت های تولیدی با بالا بردن مزایای كارگری آنان را از همدیگر میربایند. این امر باعث شده است كه مزد ساعتی كارگران صنعتی كشور نیز ۴/۳ درصد در مقایسه با سال قبل افزایش پیدا كند. این افزایش به میزان خالص متوسط ساعتی ۱۲/۷۳ دلار می باشد. در عرض این یكسال شركت های تولیدی توانسته اند قیمت كالاهای خود را با وجود افزایش حقوق ها در میزان ثابتی از طریق ازدیاد راندمان كارگرها با استفاده از ماشین های تولیدی اتوماتیك و كامپیوتر نگهدارند. آمار سه ماه دوم امسال در مقایسه با سال قبل ۲/۵ درصد اضافه راندمان تولید نشان میدهد كه نیز بالاتر از میزان متوسط ۱ درصد در ظرف ۲۵ سال قبل میباشد. در اصل نگرانی دولت در این بود كه بالاخره حد و حدودی در ازدیاد راندمان كارگری و یا پائین رفتن میزان بیكاری میباشد و كم كم این امر باعث ازدیاد بیش از حد دستمزد و حقوق خواهد شد و منجر به ایجاد تورم در كشور میگردد. ولی آقای آلن گرین اسپان رئیس بانك مركزی در سخنرانی ۱۱ جون خود این نگرانی دولت و محافل اقتصادی كشور را رفع كرد. ایشان در این سخنرانی اعلام كرد كه اوضاع و احوال بازار و اقتصاد امریكا با در نظر گرفتن دو آمار و نمودار مهم توسعه تولید ملی كشور و تورم ضعیف در بهترین وضعی قرار دارد كه او در عرض ۵۰ سال ملاحظه كرده است.

البته در طول این سالها مخصوصاً" سالهای ۱۹۶۰ و یا سالهای ۱۹۸۰ توسعه و یا رونق تولید ملی كشور در میزان خیلی بیشتر از حال حاضر بود ولی هر بار آن توسعه همراه با تورم بیش از حد همراه بود كه اثرش توسعه و رونق را خنثی میكرد. پس از این سخنرانی بلافاصله بهره های اصلی بانك ها و اوراق قرضه ملی كشور تنزل كردند و قیمت سهام شركت های تولیدی كشور ترقی كردند.

در حال حاضر پیش بینی محافل دولتی و اقتصادی كشور بر این است كه با وجود اینكه اوضاع و احوال بد اقتصادی كشورهای شرق آسیا هنوز اثر مهمی در اقتصاد امریكا نداشته است احتمالاً" بحران اقتصادی این كشورها باعث خواهد شد كه صادرات امریكا به كشورهائی از قبیل ژاپن، كره، تایلند و سنگاپور كه بازار مهمی برای امریكا میباشند صدمه ببیند و منجر به ركود تولید ملی امریكا گردد.

Law Offices of	دفتر وكالت
AARON C. AMBALU	اهـرون امبالـو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

دیوید باسكین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

Commercial Collections	وصول مطالبات
Contracts	قراردادها
Purchase & Sale of Business	خرید و فروش مشاغل
Real Estate Closings	معاملات املاك
Corporations	شركتهای سهامی
Commercial Leases	اجاره نامه تجاری
Partnership Agreements	موافقت نامه شراكت
Bodily Injury Claims	دعاوی مربوط به صدمات بدنی
Property Damage Claims	دعاوی مربوط به خسارات املاك

(212) 997-2445

جدیدها

ترجمه و اقتباس از : هوشنگ نعمت زاده

اخیرا" کتاب جامعی تحت عنوان Jadid Al Islam به نویسندگی جامعه شناس و مورخ مشهور Raphael Patai با همکاری ۶ نفر از جامعه شناسان دیگر از دانشگاه های معروف امریکا و ایسرائل چاپ و توزیع گردیده است که نویسنده در باره آداب و رسوم و تاریخ و فرهنگ و ایمان جامعه مشهدی به تفصیل بحث مینماید و ترجمه و اقتباس این کتاب از این شماره در مگیلا آغاز میگردد:

مقدمه: این کتاب ۳۲۵ صفحه ای کامل ترین کتابی است که تاکنون در باره جامعه ما نوشته شده و بچاپ رسیده است. ترجمه و اقتباس این کتاب بصورت خلاصه ای از قسمت های اصلی این کتاب میباشد و اکثر قسمت های جالب و یا قسمت هائی که با نوشته های قبلی نویسندگان دیگر مغایرت دارد در این خلاصه درج خواهد شد.

زمان مهاجرت یهودیان به مشهد در چندین کتاب و نوشته بصورت های مختلف ذکر گردیده است که تقریبا" هیچکدام با هم برابری ندارند ولی بعقیده رافائل پاتای پس از تحقیقات جامع، ورود یهودیان در سال ۱۷۴۷ در همانسالی که نادر شاه ترور شد میباشد. قبل از حکومت نادرشاه هیچ یهودی حق اقامت در مشهد را نداشته است و این از آنجا معلوم میشود که دو نویسنده و شاعر معروف یهودی ایرانی بنام های «بابائی ابن لطف» و «بابائی ابن فرهاد» شهر مشهد را از جمله شهرهائی که یهودیان در آن زندگی میکردند ذکر نکرده اند. نادرشاه نیز قصد نداشت که یهودیان را به مشهد کوچ بدهد بلکه قصد او این بود که آنان در قلعه کلات محافظ گنج های غارتی او از هندوستان باشند. هنگام ترور نادرشاه در سال ۱۷۴۷ از این ۴۰ خانواده که از قزوین مهاجرت کرده بودند ۱۷ خانواده به کلات رسیدند، ۱۶ خانواده به مشهد رسیدند و ۷ خانواده به سبزوار رسیدند که خبر ترور به آنان رسید و چون فرمان نادرشاه دیگر حکمیت نداشت، یهودیان از کلات و سبزوار به مشهد آمدند و جامعه یهودیان در مشهد ایجاد گردید. در ضمن برحسب نوشته هائی از قبیل نوشته های ستاره شناس معروف «ذکریا ال قزوینی» در سالهای زندگی او (۱۲۰۳ الی۱۲۸۳ میلادی) در قزوین یهودیان قبرستان مخصوص به خود را داشتند و «بابا ابن لطف» در باره ظلم و ستم به یهودیان در قزوین هنگام حکومت شاه عباس در اوائل قرن ۱۶ میلادی نوشته هائی دارد. پس از مهاجرت ۴۰ فامیل از قزوین فقط حدودا" ۶۰ فامیل در قزوین باقی ماندند که کم کم جذب

Designer Floor Covering

موکت Carpeting

Residential - Commercial

All Brand Names At Lowest Prices

بهترین نوع موکت با ارزانترین قیمت برای منزل و آفیس

Let us show you how you can buy better carpeting for less.

قبل از خرید موکت با ما مشورت کنید.

یوسف حکیمی (رجب زاده)

Youssef Hakimi

(212) 730-7256 (718) 380-6972 (212) 869-5200

یهودیان دیگر ایران شدند و در قرن ۱۸ میلادی در قزوین دیگر هیچ یهودی باقی نماند.

این کتاب به تفسیر زندگی جدیدها را به دو قسمت اصلی تقسیم کرده است که قبل از سال ۱۸۳۹ (واقعه ا لله دادی) و بعد از سال ۱۸۳۹ میباشد.

از سال ۱۷۴۷ تا ۱۸۳۰، یهودیان کم کم در اجتماع مشهد مستقر شدند و کما اینکه کاملا" تحت فشار اهالی محلی بودند در کسب و کار موفق گردیدند. در سال ۱۸۳۰ یک اپیدمی وبا در ایران اتفاق افتاد که عده زیادی از جامعه تلف گردیدند. در آن سالها رهبر مذهبی یهودیان شخصی بنام «ملا سیمانطو ملامد» بود که در ضمن شاعر و نویسنده بود که قسمتی از نوشته های او اکنون در دانشگاه Hebrew Union واقع در شهر سینسیناتی امریکا نگهداری و چندین دیوان بزبان عبری در یروشالیم بصورت کتابی در سال ۱۸۹۶ چاپ گردیدند. اغلب نوشته های این شخص بزبان فارسی و با حروف عبری بوده اند. یک کتاب دیگر او در سال ۱۷۹۱ توسط شخصی بنام «سموئل بن روبن» در اروپا منتشر شده بوده که آن نیز در آرشیو کتابخانه دانشگاه Hebrew Union در امریکا نگهداری میشود. به عقیده این نویسنده، نوشته ها و انتشارات این رهبر مذهبی مشهدی ها نمودار واضحی از سطح علم و فرهنگ این جامعه در آن زمان بوده است. این نویسنده به تفسیر نام کتاب ها و رساله های ملا سیمانطو ملامد و محل فعلی آنان را در کتاب خود ذکر کرده است. در این سالها طبق نوشته یک تاریخ شناس، انواع و اقسام قوانین سخت از طرف حاکم مشهد علیه یهودیان مقرر گردیده بودند که بصورت زیر میباشند:

۱– هر یهودی که مالیات نپردازد حق زندگی ندارد.

۲– هر غیر یهودی که به یهودیان ملحق شود محکوم به اعدام خواهد بود.

۳– هنگام دعوا بین یک یهودی و غیر یهودی، آن یهودی که به کمک همکیش خود برود محکوم به اعدام خواهد شد.

۴– هر یهودی که از خدای خود یا پیغمبر خود علیه غیر یهودی کمک بخواهد محکوم به اعدام خواهد شد.

۵– منزل یک یهودی نباید سطح ارتفاع بیش از منزل غیر یهودی داشته باشد.

۶– یهودیان میبایست لباس مشخص بپوشند و هنگام سواری از الاغ، دوپای خود را به یک طرف آویزان نمایند. در ضمن حق نداشتند که اسلحه داشته یا اسب خریداری نمایند.

۷– یهودیان میبایست فقط از یک طرف خیابان عبور نمایند.

۸– خون بهای یک یهودی فقط ۴۰ تومان بوده و اگر یک یهودی از دین خود برگردد کلیه دارائی و املاک خانواده اش به او منتقل خواهد گردید.

این قوانین نمودار زندگی سخت یهودیان مشهد در سالهای قبل از واقعه ا لله دادی در سال ۱۸۳۹ بوده است. در این سالها در ضمن رهبر اجتماعی یهودیان مشهد شخصی بنام «ملا مهدی» بوده است که شخصیتی بسیار بارز و جالب بوده که در باره او بتفسیر در این کتاب بحث گردیده است. مأخذ اطلاعات نویسنده این کتاب در باره شخصیت «ملا مهدی» نوشته های جهانگردان مشهور آن زمان از قبیل Dr. Joseph Wolff بوده است که مدتهای مدید در آن سالها در میان یهودیان مشهد زندگی میکرده است. علاوه بر آن جهانگرد دیگر انگلیسی سروان Arthur Conolly نیز بتفسیر در باره یهودیان مشهد و رهبر آنان «ملا مهدی» که او را کدخدای یهودی شهر مشهد در کتاب های خود نام برده بحث میکند.

آنچه از این کتاب ها و نوشته ها مشخص است، ملا مهدی شخصی بسیار بانفوذ و ثروتمند بوده که جامعه یهودیان مشهد را اداره میکرده است و در ضمن نماینده و جاسوس رسمی انگلیس ها در شهر مشهد بوده است. دلیل این کار «ملا مهدی» خیانت به کشور خود نبوده بلکه برای کمک به قوم خود در مشهد و حفاظت آنان از طرف کشورهای اروپائی مخصوصا" انگلستان که در شرق بسیار نفوذ داشته است، او دست به این عمل زده بود. در شماره آینده مگیلا تعدادی از گزارش های سفیر وقت انگلستان در ایران به لندن که در آرشیو وزارت امور خارجه انگلستان نگهداری شده است و در این کتاب مورد تجزیه قرار گرفته و در باره عملیات و عقاید ملا مهدی بوده است چاپ خواهد شد. حتی در چند مورد ملا مهدی شخصا" به سفیر انگلستان پول قرض داده تا امور سفارت انگلستان تا زمان حواله پول از طرف کشورشان بگذرد.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی

با همکاری کمیته جوانان مشهدی تقدیم میکند:

دومین نمایشگاه هنرمندان مشهدی

امسال در محل کنیسای جدید جامعه در گریت نک برگزار میشود.

آثار هنری از قبیل نقاشی، کاردستی، مجسمه، کتوبا و غیره

توسط هنرمندان جامعه از سراسر دنیا به نمایش گذاشته میشود.

علاقمندان برای عرضه هنرهای خود میتوانند با اشخاص زیر تماس بگیرند:

آقای شایان حکیمیان، آقای لورنس لیویان، آقای خسرو نامدار، خانم آنیا نسیمی و آقای درون حکیمیان

בית הכנסת –کنیسا یا محل تجمع

از: صادق لیوی

برای ما یهودیان کنیسا سه جنبه کلی دارد: اول ادای نماز و اظهار عبودیت و تقدیم ارادت به درگاه خداوند باریتعالی. دوم دید و بازدید و آشنائی هر چه بیشتر با همکیشان مخصوصا" در سرزمین غریب. کمااینکه قرنهای متمادی در گالوت بدینوسیله پیوستگی ما با هم حفظ شده. این امر بیش از همه برای بچه ها لازم است و هر گاه توجه بفرمائید در بین اشخاصیکه از دوره طفولیت پدر و مادر آنها را به کنیسا برده اند و با دین و همکیشان آشنایشان کرده اند بندرت دیده شده که با غیر دین ازدواج کنند یا از عبری بودن گریزان باشند.

سوم آشنائی با قوانین شرعی و وظیفه هر فرد ایسرائل نسبت به خود، پدر و مادر، همسر و فرزندان و دیگران از هر دین و مذهب و ملیت. البته این وقتی بهتر فراهم میشود که فرزندان ما از کوچکی به مدارس عبری بروند در غیر اینصورت شاید محیط کنیسا قدری کسل کننده باشد.

محیط کنیسا باید از هر گونه آلودگی منزه نگاه داشته شود و حضار محترم باید رعایت قوائد ادای نماز را توأم با نزاکت اخلاقی بنمایند بشرح زیر:

۱– خوردن و نوشیدن هر چیز حتی جویدن آدامس در کنیسا مخصوصا" در موقع قرائت تفیلا دور از نزاکت است. حتی باید فرزندانمان را بیاموزانیم تا این امر را رعایت کنند.

۲– صحبت کردن در کنیسا منع نیست ولی ادب حکم میکند هر گاه کسی بخواهد صحبت کند بهتر است فقط با یکی دو نفر از اطرافیان پهلوی خود آنهم بطوریکه صدا بلند نشود صحبت کند. فکر نمیکنم کسی در سینما یا رستوران هم رعایت ادب و نزاکت را نکرده و با چند صندلی یا میز دورتر از خود با صدای بلند حرف بزند پس چه رسد در کنیسا آنهم موقع خواندن تفیلا و قرائت توراه.

۳– خداوند تبارک و تعالی در توراتنو هقدوشا امر فرموده است که کهنیم و اولاد اهرون قوم ایسرائل را برکت کنند (مینهاق در شهرهای مختلف فرق میکند بعضی هر روز و بعضی در شبات یا موعدیم این کار را انجام میدهند). در هر صورت این امر خداوند است و بسیار معقول و زیبا، ضمنا" کلمات و جملاتی که با آنها جماعت را باید براخا کنند صریحا" در توراه ذکر شده (کتاب بمیدبار) پاراشای ناسو باب ششم جملات ۲۲ الی ۲۷) لذا لازم است در این موقع همه جماعت مؤدبانه و با ایمان کامل به خداوند رو به هیخال بایستند. هر عمل و حرکت دیگری بی اعتنائی محسوب شده و دور از وظیفه شناسی است.

۴– موقع قرائت נקדישך و یا כתר نیز باید تمام شرایط فوق الذکر با دقت هر چه بیشتر رعایت شود چون ادای این کلمات همگی با هم و متحدا" ارادت و ایمانمان را نسبت به خداوند تبارک و تعالی ابراز میدارد.

۵– رعایت ادب در موقع ورود به کنیسا و سپس در موقع نشستن و برخاستن لازم است و پا روی پا گذاشتن مقبول نیست. ما همگی در مجالس و در حضور افراد برجسته نیز رعایت ادب را میکنیم. بهمین دلیل این امر در کنیسا نیز لازم است.

۶– رعایت در پوشیدن لباس، چه زن و چه مرد، در کنیسا لازم است. بهتر است بدن بجز دست ها و صورت پوشیده باشد. استثنائا" در مناطق گرم سیر بعضی ها با پیراهن آستین کوتاه وارد کنیسا میشوند. اما در کنیسائیکه وسیله تهویه هوا فراهم باشد باید با لباس کامل وارد کنیسا بشویم. هر گاه شما وارد اداره ای بشوید و با مأموری مخصوصا" با رؤسا کاری داشته باشید، آیا کت خود را بیرون آورده روی دست گرفته و یا روی پایه صندلی میگذارید؟! پس چه رسد در کنیسا در حضور خداوند تبارک و تعالی و توراتنو هقدوشا. شاید بپرسید در موقع گذاشتن تفیلین چه باید کرد؟ عرض میکنم پس از گذاشتن تفیلین بهتر و مقبول تر است که کت مان را بپوشیم. بعضی ها ممکنست بگویند لازم است که تفیلین دیده شود؛ این موضوع خود بخود حل است چون در سر و دست تفیلین دیده میشود لازم به اینکه بازو برهنه باشد نیست. ضمنا" پوشیدن لباس زنانه برای مردان و مردانه برای زنان در هر جا و مکان، نهی صریح توراه است. با وجود این هر گاه کسی لباس کامل نداشته باشد نمیتوان او را از آمدن به کنیسا منع نمود.

۷– تمیز بودن بدن و لباس و تمیز نگاهداشتن محیط همه وقت و همه جا مخصوصا" در کنیسا.

۸– رعایت نزاکت اخلاقی همه وقت و همه جا بخصوص در کنیسا.

۹– رعایت آسایش دیگران در کنیسا و چه بیشتر و مهمتر رعایت آسایش همسایگان اطراف کنیسا چه از حیث سر و صدا و چه پارک ماشین ها و رفت و آمد.

۱۰– بطوریکه آقای نسیم بصلیان بارها متذکر شده و فرموده اند، روزهای شبات و موعدیم ماشین ها را جلو کنیسا نیاورید. باید عرض کنم که این عمل خود بدتر از بد است چون ارتکاب به خطا با تظاهر در انظار دیگران خدای نکرده بی اعتنائی به امر توراه و مقدسات محسوب میشود.

۱۱– ما ایمان داریم که خداوند تبارک و تعالی هیچگونه احتیاجی به مخلوقات نداشته و ندارد و اجرای اوامر و دستورات او فقط برای مصالح و سعادت بشر است و ضمنا" اطاعت و انجام آنها در حضور خداوند، ارادت و ایمان هم محسوب میشود (جالب این است که ما برای مصالح خودمان از دستورات او پیروی میکنیم و او این را ثواب محسوب کرده و اجر مضاعف به بندگانش عطا میفرماید). پس چرا کاری کنیم که مخالف امر او باشد؟ تعجب اینجاست که بعضی از عزیزان، روز شبات در بین قرائت تفیلا بیرون رفته از مغازه های اطراف نوشابه و غیره میخرند در صورتیکه حدود نیم ساعت بعد در سالن اجتماعات کنیسا از حضار محترم پذیرائی میشود! آیا فکر میکنید این عمل نمودار پیشرفت و تمدن باشد یا با این عمل شخصی مترقی محسوب میشود، وگرنه امل و عقب مانده خواهد بود؟! باید متذکر شوم هر گاه در کنیسا نیز وسیله پذیرائی نباشد باز هم نباید مرتکب خطا بشویم.

۱۲– انجام هر عمل خیری خوب و لازم است. دادن خیریه حتی یک دهم از درآمد برای ما امریست واجب ولی کاوود کردن اجباری نیست اما هر گاه کاوود کردیم باید هر چه زودتر بپردازیم. در توراتنو هقدوشا امر شده که نذر مکن و هر گاه نذری کردی پرداخت آنرا به تأخیر نینداز. ضمنا" هزینه کنیساهای ما ایرانیها از طریق همین کاوودها تأمین میشود پس لازم است بموقع پرداخت شوند.

۱۳– دست به پشت زدن و تفیلا خواندن یا قدیش گفتن مقبول نیست. در موقع قرائت نماز بهتر است دست ها را رویهم و در جلو قرار دهیم مگر اینکه لازم باشد که صیدور در دست بگیریم.

۱۴– هر گاه در بین قرائت توراه یا لحش و قدیش وارد کنیسا شدیم بهتر است نزدیک در ورودی بایستیم تا قرائت این قسمت ها خاتمه یابد.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان
ROBERT BICHOUPAN, P.C.
Attorney at Law

• Closings • Collections • Commercial • Contracts • Leases • Evictions
• Corporate • Wills and Trusts • Bankruptcy • Negligence • Family
• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

Great Neck
241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023
Tel: (516) 482-1186
Fax: (516) 482-7614
Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

Dr. Minoo Dilmanian
Family Dentistry
Orthodontics
دکتر مینو دیلمانیان
کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
(516) 829-4247
19 Laurel Drive
Great Neck, NY 11021

برشته تحریر درآورد. آخرین اثر او بنام مجمع الجزایر گولاک که سراسر انتقاد از عملیات دست اندر کاران رژیم و یادگاری از دوران اسارتش در اردوگاه قزاقستان بود مورد غضب دستگاه قرار گرفته منجر به اخراج او از شورای نویسندگان و بازداشت در خانه خودش بود و چون موفق شد کتاب خود را بدنیای خارج بفرستد در پاریس بسال ۱۹۷۳ و در انگلستان بسال ۱۹۷۴ منتشر شد و در ایران هم ترجمه فارسی آن انتشار یافت و در ۱۹۷۴ او را بعد از محاکمه به خارج کشور تبعید نمودند. سولژنیت سین را میتوان در حقیقت اولین منادی آزادی و شکست رژیم کمونیسم در شوروی دانست تا اینکه این عمل ۱۵ سال بعد بوسیله مرد مبارز شوروی گورباچف صورت عمل بخود گرفت. سولژنیت سین در می ۱۹۹۴ به روسیه بازگشت و مورد استقبال طبقات مختلف قرار گرفت.

مذاکرات صلح ویتنام (۱۹۶۹)

مذاکرات صلح در پاریس بین ویتنام شمالی و امریکا آغاز شد. در این مذاکرات پرزیدنت نیکسون، آقای هنری کیسینجر وزیر خارجه یهودی امریکا را که محبوبیت بین المللی پیدا کرده بود به پاریس فرستاد و کیسینجر با نبوغ سیاسی و محبوبیت جهانی خود موفق شد این مشکل را حل نموده پیمان صلح را بین امریکا و ویتنام منعقد نماید. کیسینجر توانست به رهبران ویتنام شمالی بقبولاند که امریکا هیچوقت با تمام نیروی خود در ویتنام نجنگیده است و فقط چند تیپ از سربازان امریکا مقیم ویتنام میباشند و در صورت عدم موفقیت کنفرانس صلح امریکا خواهد توانست در مدت کوتاهی کار جنگ را یکسره کند.

ورود به کره ماه (۱۹۶۹)

اولین سفینه فضائی ساخت بشر برای مسافرت به کره ماه بنام آپولو ۱۱ از پایگاه کیپ کندی در فلوریدا در ۱۶ جولای ۱۹۶۹ به فضا پرتاب شد.

فضانوردان ۳ نفر بودند به ریاست لوئی آرمسترانگ و دو نفر از افسران نیروی هوائی بنام های مایکل کولینز و ادوین آلدرین. سفینه بعد از طی ۲۴۴۹۳۰ مایل به سطح کره ماه فرود آمد و جریان از کلیه تلویزیون های دنیا پخش شد. دو نفر از سرنشینان سفینه آرمسترانگ و آلدرین برای یک راهپیمائی دو ساعت و ۱۵ دقیقه ای از سفینه خارج شده قدم به سطح کره ماه گذاردند و در این ضمن پرچم ایالات متحده را در سطح کره ماه نصب نمودند. آپولو ۱۱ در ۲۱ جولای از سطح کره ماه برخاست و به عزم بازگشت پرواز نمود و در ۲۴ جولای در اقیانوس اطلس فرود آمد. ریچارد نیکسون رئیس جمهور امریکا به استقبال فضانوردان شتافت و به آنها خوش آمد گفت. فضانوردان سپس در کنفرانس های فضائی در نیویورک، شیکاگو و لس آنجلس مورد تقدیر قرار گرفتند.

پرواز سفینه شوروی (۱۹۶۹)

همزمان با پرواز سفینه آپولو ۱۱ شوروی ها هم سفینه خود را بنام لونا ۱۵ به فضا پرتاب نمودند و هدفشان این بود که برای نشستن به کره ماه از سفینه امریکائی پیشی گیرند ولیکن لونا ۱۵ بعد از رسیدن به فضای ماه نقص فنی پیدا نموده به سطح ماه سقوط کرده و از بین رفت.

آتش سوزی در مسجد اقصی (۱۹۶۹)

در ۲۱ آگوست مسجد الاقصی در یروشالیم بوسیله یک جهانگرد خارجی مورد آتش سوزی قرار گرفت. پلیس ایسرائل مایکل روهان استرالیائی را بعنوان مسئول این آتش سوزی بازداشت کرد. دولت های عرب در کنفرانسی که در رباط پایتخت مراکش تشکیل دادند دولت ایسرائل را مسئول این آتش سوزی معرفی کردند ولیکن کابینه ایسرائل این اتهام دولت های عرب را رد کرد.

ادامه جنگ از طرف دول عرب (۱۹۶۹)

دولت ایسرائل اعلام کرد که در یک جنگ هوائی بر فراز گولان چندین هواپیمای سوری و در جنگ هوائی در نواحی کانال سوئز چند هواپیمای مصری را سرنگون کرده است و تمام پایگاه های موشک مصری ها را در آن سوی کانال ویران ساخته است. اعلامیه همچنین حاکی بر جنگ در مرز اردن و ایسرائل نیز بود.

وقایع متفرقه (۱۹۶۹)

درگذشت لوی اشکول: لوی اشکول نخست وزیر ایسرائل درگذشت و معاون او ایگال آلون جای او را گرفت.

استعفای دوگل: ژنرال دوگل رئیس جمهور فرانسه مجبور به استعفاء گردید زیرا حزب او در رفراندوم اکثریت را از دست داد.

اعدام یهودیان در عراق: ۱۰ نفر از یهودیان عراق به جرم جاسوسی به دار آویخته شدند.

مسافرت نیکسون: نیکسون رئیس جمهور امریکا یک سفر ۸ روزه به اروپا را آغاز کرد.

پیشنهاد وزارت خارجه: راجرز وزیر امور خارجه امریکا از ایسرائل خواست در مقابل صلح با دول عربی سرزمین های اشغالی را تخلیه نماید و بطوریکه میدانیم این پیشنهاد بین مصر و ایسرائل در دوران ریاست جمهوری کارتر عملی گردید.

تعلیم و تربیت مؤثر کودکان

کودک و مدرسه

از: نورا عبرانی

هیچکس نمی خواهد که روی فرزندش اسمی گذاشته شود و در گروه مخصوصی طبقه بندی شود؛ اثر چنین نامگذاری برای سالیان زیاد روی کودکان می ماند. ولی در سیستم مدارس امریکا، چه مدارس دولتی و چه مدارس خصوصی، بمنظوردریافت کمک های مختلف، باید کودکان در گروههای مختلف طبقه بندی شوند. متأسفانه این واقعیتی است که درجامعه ما نیز مشاهده میشود. کمک های مخصوص تعلیم و تربیت بسیار لازم میباشند و نمیتوان اثرات آنرا نادیده گرفت. طبق قانون ایالات متحده، حق هر کودک است که بهترین آموزش و پرورش را دریافت کند و این وظیفه هر ایالت است که تحصیلات لازم را به هر کودک آن ایالت رسانده و برای کودکان ناتوان بهترین سرویس کمک را فراهم سازد. این قانون برای کودکان نوزاد تا جوانان ۲۱ ساله صدق میکند. طبق این قانون دولت موظف است که بهترین سرویس کمک را چه برای دانش آموزان مدارس دولتی و چه برای دانش آموزان مدارس خصوصی فراهم سازد؛ ولی این کمک ها فقط در اماکن عمومی در اختیار

نیازمندان گذاشته میشود.

کودکان نوزاد تا سن ۹ ساله برای دریافت کمک های مخصوص درسی طبقه بندی نمیشوند. این سرویس تحت عنوان کمک به کودکانی که در پیشرفت تأخیر دارند یا بعبارت دیگر کودکانی که احتیاج به قدری کمک در صحبت کردن و یا خواندن و نوشتن دارد در اختیار کودکان قرار میگیرد. این کمک ها بصورت کمک به صحبت کردن (تراپی) و یا کلاس های مخصوص فیزیکال تراپی میباشند. در صورت عدم توجه به اینگونه تأخیر در فراگیری کودکان، این صفت میتواند باعث عقب ماندن بیشتر کودکان به مرور زمان گردد. بعضی اوقات لازم است که اولیاء بدون نگرانی از لطمه زدن به شهرت فرزند خود، کمک لازم را برای پیشرفت او فراهم سازند.

یکی از رایج ترین طبقه بندی کودکان امروز "LD" یا عقب ماندن و ضعف در فراگیری کودکان می باشد.

قانون دولتی امریکا (LD) را بصورت زیر توجیح میکند: اخلال در سیستم روانی کودک که باعث ضعف کودک در فهم، گفتار و یا خواندن و نوشتن است که باعث عدم توانائی کامل در گوش دادن، فکر کردن، صحبت کردن، خواندن و نوشتن و انجام تکالیف میگردد. به عبارت دیگر، اگر یک کودک در مدرسه از یک یا چند کلاس عقب بماند و رد شود امکانا" شامل این گروه می باشد؛ و اگر این ضعف چند سال در کودک بماند، معلم و مربیان او ضعف کودک را تشخیص داده و به روانشاس مدرسه مراجعه میکنند. متخصصین و روانشناسان بعد از امتحانات مختلف، تشخیص میدهند که اگر لازم باشد آن کودک در گروه (LD) طبقه بندی شود. همانطوریکه قبلا" گفته شد بسیاری از اوپاء این طبقه بندی را ترجیح میدهند بخاطر اینکه این گونه کودکان در کلاس های کوچکتری گذاشته میشوند و از بسیاری از کمک های مخصوص استفاده میکنند.

ضعف دیگر در کودکان امروز "ADMD" یا عدم توجه کامل و بی قراری بیش از حد کودکان می باشد. این ضعف که یک ناراحی عصبی است توسط اولیاء و مربیان از روی رفتار کودکان مشخص میشود. این گونه کودکان خیلی زود توجه شان از موضوع بخصوصی سلب میشود، بسیار بی توجه و نامنظم هستند، دائما" بی قراری میکنند، خیلی زیاد اشتباه میکنند، نمیتوانند در جای خود قرار بگیرند و نمیتوانند منتظر نوبت خود بمانند. ADMD بیشتر در پسرها مشاهده میشود و خیلی از اولیاء اینگونه کودکان را خیلی شوخ و بی طاقت خطاب میکنند. تحقیقات زیاد در این زمینه نشان میدهد که با وجود اینکه اینگونه کودکان در سطح میانه فهم قرار دارند، معمولا" بیشتر در کلاس ها رد میشوند و سالهای کمتری به مدرسه میروند. امروز ADMD از طریق دارو (ریتالین)، تربیت اولیاء و مربیان و ترکیبی از اینگونه کمک ها معالجه میشود.

بعنوان اولیا همه سعی میکنیم که بهترین کار را برای کودکان خود انجام دهیم. میخواهیم فرزند خود حداکثر پیشرفت را کرده و گهگاهی بیشتر از آنچه لازم است روی آنها فشار میگذاریم. میخواهیم در هر کاری موفق باشند و هیچکس نمیخواهد که فرزندش در مدرسه عقب بماند. ولی لازم است که اولیاء تفاوتهای بین کودکان را تشخیص داده و به طرق مختلف آموزش آنها توجه بیشتری داشته باشند.

بهیار دی. جی

Behyar D.J. & Entertainment

Finest collection of American,
Persian and Israeli music

Special packages with M.C's, Dancers, Light Shows and Party Giveaways

Special Entertainment for Bar/Bat Mitzvahs:

- Super Imposed Photos
- Celebrity Music Videos
- Over 600 Celebrity Look Alike
- Personalized Street & Parking Signs
- Wax Sculpture
- Photo Buttons, Key Chains & Mugs
- Virtual Reality
- Slot Car Racing
- Air Brushed T-shirts
- Caricatures
- Tattoo Arts
- Antique Photos
- Sumo wrestling
- Laser Tag Arena
- Giant Screen with Live Simulcast of the Event

and much more

Brochure available upon request
Tel: 800-79-DANCE
Fax: 718-263-7382

پانوراماى قرن

تهیه از: یعقوب مردخائی

کودتا در یونان (۱۹۶۷)

یک کودتای نظامی به فرماندهی ژرژ پاپا دوپلوس در یونان، رژیم پادشاهی را از یونان برانداخت و کنستانتین پادشاه یونان که از سلطنت خلع شده بود از یونان خارج شده به رم رفت. سال بعد یک قانون اساسی جدید را ارتشیان از تصویب مجلس گذراندند.

دیدار کاسیکین از انگلستان (۱۹۶۷)

کاسیکین نخست وزیر شوروی ضمن دیدار ۷ روزه خود از انگلستان با نخست وزیر آن کشور ملاقات و تبادل نظر نمود. طرفین در پایان دیدار ضمن اعلامیه مشترکی خواستار پایان جنگ ویتنام شدند.

تغییر ساعت در انگلیس (۱۹۶۷)

دولت انگلستان مقرر کرد که از اول سال ۱۹۶۸ ساعت انگلستان منطبق با ساعت سایر کشورهای اروپائی بشود. یعنی یک ساعت قبل از ساعت واقعی گرین ویچ.

مسافرت دوگل به کانادا (۱۹۶۷)

دوگل رئیس جمهور فرانسه ضمن یک مسافرت به کانادا و دیدار از استان «کوبک» که ساکنین آن فرانسوی زبان هستند اعلام داشت که «کوبک» باید از کانادا مجزا شده تشکیل یک کشور مستقل بدهد. در پاسخ او چند روز بعد نخست وزیر کانادا اظهارات دوگل را بی مورد اعلام داشت و استان «کوبک» را از کانادا جدانشدنی دانست. بعد از این جریان دوران ریاست جمهوری دوگل در فرانسه هم بپایان رسید.

کشمکش در قبرس (۱۹۶۷)

بین قوای ترکیه و یونان در جزیره قبرس درگیری هائی بوجود آمد بطوریکه ترک ها مجبور به ازدیاد سربازان و موتوریزه کردن نیروهای خود در قبرس شدند و بیم آن میرفت که جنگ بین ترکیه و یونان بر سر مسئله قبرس برپا شود. در این موقع نمایندگان سازمان ملل برای خاتمه دادن به وضع موجود به این کشورها اعزام شدند.

سوء قصد به مارتین لوترکینگ (۱۹۶۸)

مارتین لوترکینگ معروفترین شخصیت مبارز سیاهان در امریکا برای رفع تبعیض نژادی نسبت به سیاهان بود. پدرش یک شخصیت روحانی مذهبی بود. او بسال ۱۹۲۹ متولد شد؛ تحصیلات خود را ابتدا در آتلانتا و سپس در بوستون بپایان رسانید و ضمن تحصیل در بوستون با دوشیزه کورتا اسکات ازدواج کرد و آنها دارای ۲ پسر و ۲ دختر شدند. کینگ بعد از خاتمه تحصیل مردی مبارز از کار درآمد و با استعدادی که داشت به رهبری سیاهان نائل شد و آنها را واداشت برای احقاق حقوق حقه خود دست به مبارزه و راهپیمائی بزنند و در برخی از این تظاهرات بیش از ۲۰۰ هزار نفر را در خیابانها براه می انداخت. او چند بار بازداشت و زندانی شد ولی بالاخره موفق شد قانون Civil Rights را در کنگره امریکا بنفع سیاهان به تصویب برساند. و اما بسال ۱۹۶۸ ضمن تظاهرات در ممفیس در استان تنسی در اتاق هتل محل اقامت خود بضرب گلوله ای از پای درآمد. قاتل بنام «جمس اورلی رای» اقرار به قتل نمود و در دادگاه به ۹۹ سال زندان محکوم شد. و اما کینگ افتخاراتی هم در زندگی بدست آورد که یکی از آنها دریافت جایزه صلح نوبل بسال ۱۹۶۴ بخاطر کوشش پیگیر او برای دست و پا کردن قانون Civil Right برای سیاهان بوده است. بسال ۱۹۸۳ کنگره امریکا باحترام کینگ سومین دوشنبه ماه ژانویه را روز مارتین لوترکینگ اعلام کرد که از سال ۱۹۸۶ بمرحله اجرا درآمد.

حمله کمونیزم به چکسلواکی (۱۹۶۸)

در ماه آگوست ۱۹۶۸ چون در چکسلواکی نهضت آزادی خواهی شروع شده بود و دولت شوروی تشخیص داد که چکسلواکی قصد دارد خود را از قید کمونیزم برهاند کشورهای عضو پیمان ورشو را بر آن داشت که طبق پیمان ورشو باتفاق به چکسلواکی حمله برده حکومت ملی آنجا را برانداختند.

ضمنا" دولت شوروی رأی شورای امنیت را مبنی بر محکومیت حمله مزبور وتو کرد و جانسون رئیس جمهور امریکا دولت شوروی را از اقدامات مشابهی برحذر داشت. کنگره چکسلواکی دوبچک کمونیست معروف را برای نخست وزیری انتخاب کرد. سپس ضمن کنفرانسی منعقده بین دول عضو پیمان ورشو در مسکو و بر طبق اعلامیه خاتمه کنفرانس قرار بر این شد که بمحض اینکه اوضاع چکسلواکی عادی شود قوای پیمان ورشو آنجا را ترک خواهند گفت.

اخطارهای ایسرائل (۱۹۶۸)

نخست وزیر لوی اشکول، اباابان وزیر امور خارجه و مشه دایان وزیر دفاع به دول عرب اخطارهای جداگانه نمودند که هر گاه تجاوزهای مرزی ادامه یابد آتش یک جنگ جدید افروخته خواهد شد. ضمنا" برای پاسخ به حملات اعراب، هواپیماهای ایسرائلی ضمن حمله هوائی به مصر، دو نیروگاه برق ساخت شوروی و دو پل روی رود نیل را منهدم نمودند و ضمن یک حمله به فرودگاه بیروت ۱۳ هواپیمای لبنانی را بکلی منهدم نموده یا به آنها صدمه وارد نمودند.

تحریم سلاح اتمی (۱۹۶۸)

دول امریکا، اتحاد شوروی و بریتانیا یک قرارداد ۳ جانبه امضاء نموده استعمال اسلحه اتمی را تحریم نمودند و متعهد شدند که علیه هر کشوری که اسلحه اتمی را بکار ببرد اقدام نمایند و سپس قرارداد را در جلسه سازمان ملل مطرح نمودند و در آنجا با اکثریت بتصویب رسید و سپس ۶۲ کشور رسما" به قرارداد پیوسته آنرا امضاء نمودند.

قتل رابرت کندی (۱۹۶۸)

سناتور رابرت کندی (برادر کندی رئیس جمهور فقید) اعلام کرد که برای انتخابات ریاست جمهوری خود را از حزب دموکرات کاندید نموده است و شروع به فعالیت انتخاباتی نمود. وی در یکی از سفرهای انتخاباتی خود در لس آنجلس هدف گلوله قرار گرفته بقتل رسید و قاتل او «سیرهان» که یک عرب اردنی بود دستگیر شد.

وقایع متفرقه (۱۹۶۸)

انتخاب دور دوم شازار: ژالمان شازار برای یک دوره پنج ساله دوم به ریاست جمهوری ایسرائل انتخاب شد.

انتخاب نیکسون به ریاست جمهوری امریکا: ریچارد نیکسون از حزب جمهوریخواه کاندیدای ریاست جمهوری شد و در انتخابات امریکا بعنوان سی و هفتمین رئیس جمهور انتخاب گردید. او در ۲۰ ژانویه مقام خود را در کاخ سفید تحویل گرفت.

کودتا در عراق: دولت عراق به رهبری عبدالرحمن عارف بوسیله یک کودتا توسط احمد حسن البکر ساقط شد و البکر نخست وزیری را بعهده گرفت.

ازدواج ژاکلین کندی: ژاکلین کندی بیوه جان اف کندی با «ارسو اوناسیس» یونانی صاحب بزرگترین شرکت کشتیرانی در جزیره اسکورپیوس یونان ازدواج کرد.

ملاقات های لوی اشکول: لوی اشکول نخست وزیر ایسرائل یک ملاقات دو روزه با جانسون رئیس جمهور ایالات متحده در تکزاس و سپس یک ملاقات دو روزه با ویلسون نخست وزیر بریتانیا در لندن انجام داد.

تشکیل حزب کارگر ایسرائل: احزاب مپای و رافی و احدوت هاعوودا یک حزب واحد بنام حزب کارگر (Labor Party) تشکیل دادند.

برابری سیاه و سفید: ادارات بهداشت و تعلیم و تربیت ایالات متحده اعلام داشتند که «جداگرائی» (Segregation) باید از میان برداشته شود و اطفال سیاه پوست باید کلیه امتیازات سفید پوستان را دارا باشند و میتوانند در مدارس در کلاسهای سفیدپوستان شرکت نمایند.

سقوط آپولو ۸: سفینهء امریکائی آپولو ۸ که با ۳ نفر سرنشین در ۲۱ دسامبر به مقصد کره ماه پرتاب شده بود در ۲۷ دسامبر در اقیانوس اطلس سقوط کرد و سرنشینان آن تلف شدند.

توسعه پرداخت های سوشیال سکیوریتی: پرزیدنت جانسون لایحه ای را امضاء کرد که بموجب آن ۲۴ میلیون نفر امریکائی مشمول دریافت ۱۸ درصد اضافی درآمدهای سوشیال سکیوریتی شدند.

پرواز مافوق سرعت صوت: دولت شوروی اولین هواپیماهای تجارتی خود را که با سرعت ماوراء صوت پرواز میکردند آزمایش نمود.

پیوند قلب مصنوعی: دکتر بارنارد سومین عمل قلب مصنوعی را انجام داد. بیمار یک دندانپزشک ۵۸ ساله در کیپ تاون افریقای جنوبی بود.

اخراج سولژنیت سین از شوروی (۱۹۶۹)

نویسنده روسی بنام الکساندر سولژنیت سین که کتاب معروف او مجمع الجزایر گولاک در جهان غوغائی بر پا نمود از شورای نویسندگان روسی اخراج گردید. سولژنیت سین یک سال بعد در ۱۹۷۰ به دریافت جایزه ادبی نوبل مفتخر گردید. او در ۱۹۱۸ در روسیه متولد و در ۱۹۴۱ از دانشگاه روستوف فارغ التحصیل گردید. در جنگ دوم بعنوان افسر توپخانه در ارتش شوروی خدمت کرد. بعد از جنگ در ۱۹۴۵ بواسطه انتقاد از سیاست استالین بازداشت و به یک اردوگاه کار در قزاقستان اعزام گردید. بعد از آزادی، تحصیلات خود را در رشته ریاضی تا سال ۱۹۵۷ ادامه داد و سپس چند کتاب در دوران خروشچف

KAMBIZ ERFANIAN - TAHERI, DDS, FAGD, FICOI
Dentist Anesthesiologist
دکتر کامبیز عرفانیان طاهری
دندانپزشک – متخصص بیهوشی

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- روت کانال (معالجه ریشه دندان)
- جراحی فک و درمان بیماریهای لثه
- دندانپزشکی زیبایی و ردیف کردن دندانها بوسیله باندینگ و پرسلن لمینیت
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل
- جلوگیری از پوسیدگی دندانهای اطفال با استفاده از "Sealants"
- دندانهای ثابت و متحرک
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- معالجه دندانها بدون درد با استفاده از گاز بیحسی و تزریق داخل رگ

Address:
70-09 Austin Street
(Opposite Continental Theatre)
Suite 201
Forest Hills, NY 11375

کاشتن دندان در فک Implants
قبول بیمه های دندانپزشکی و مدیکید

Office Hours:
SUN: 10 am - 5 pm
MON: 9 am - 6 pm
THU: 9am -6 pm

Fellow Academy of General Dentistry
Fellow International Congress of Oral Implantslogist
Answering Service: (718) 793-5352 *Tel: (718) 793-5347*

خاطراتی از دهه اول استقلال ایسرائل

از: یعقوب اسمعیلی

در شرق تل آویو شهرک کوچکی بنام «کریّت اونو» وجود دارد که بنام نخست وزیر وقت برمه که در سال ۱۹۵۶ از ایسرائل دیدن کرد نامگذاری شده است. «اونو» اولین نخست وزیر یا مقام بلندپایه خارجی بود که دعوت ایسرائل را برای بازدید از این کشور قبول کرده و واهمه ای از تحریم اعراب به دل راه نداده بود.

در آن موقع ایسرائل یک کشور نوپا و در محاصره کشورهای متخاصم و ثروتمند عرب که از پشتیبانی یکصد میلیون نفر از کشورهای اسلامی بهره مند بودند قرار داشت و اتحادیه عرب هر کشور و یا هر شرکتی که با ایسرائل مناسبات بازرگانی برقرار میکرد را مورد تحریم قرار میداد. در نتیجه اکثر کشورهای اروپائی و آسیائی مثل انگلستان و ایتالیا و فرانسه و ژاپن از ترس تحریم اعراب حاضر به معاملات بازرگانی با ایسرائل نمیشدند و سران سیاسی آنها سعی میکردند از ایسرائل فاصله گرفته حتی المقدور با آن کشور قراردادی امضاء نکنند.

در آن زمان بنده که نوجوانی بیش نبودم در ایسرائل سکنی داشتم؛ همزمان اطلاع پیدا کردم که نخست وزیر برمه آقای «اونو» از ایسرائل دیدن میکند و قرار است محله ای را بنام وی نامگذاری کنند، در نظر گرفتم منهم در مسیر او جزو مستقبلین باشم. بهمین منظور در روز موعود در مسیر این میهمان گرامی قرار گرفتم. در آن روز هزاران نفر از مردم ایسرائل بخصوص محصلین مدارس با لباس سفید و آبی و با پرچم های ایسرائل و برمه برای استقبال آمده و بشدت برای نامبرده اظهار احساسات دوستانه میکردند. بغل دست من مرد میانسالی قرار داشت که با بی صبری منتظر آقای «اونو» بود. موقعیکه اتومبیل نخست وزیر برمه از برابر ما میگذشت، متوجه شدم مرد بغل دستی من آرام آرام اشک میریزد؛ من از گریه شخص مزبور متعجب شده و کنجکاوانه به او نزدیک و با عذرخواهی از وی علت گریه اش را سئوال کردم. وی همانطوری که با دستمال اشکهایش را خشک میکرد گفت: پسرم، من سالیان دراز است در این کشور زندگی میکنم. در عرض این سالیان هیچ کشوری برای ما ارزش قائل نبود و هیچ شخصیت سیاسی یا اقتصادی از ترس تحریم اعراب از کشور ما دیدن نکرده است؛ ما همیشه احساس تنهائی میکردیم. حالا با آمدن اونو نخست وزیر برمه، امیدواریم این سد شکسته شده و بقیه ممالک دنیا از برمه سرمشق گرفته و ما را تنها نگذارند. دلیل گریه من گریه شادی و سپاس از اونو نخست وزیر برمه میباشد. این بگفت و دستی دوستانه بر شانه ام زد و رفت و مرا که دچار احساسات عجیبی شده بودم تنها گذاشت.

از آن زمان سالیان درازی میگذرد. خداوند را سپاس کشور ایسرائل امروزه مرکز تمدن و تکنولوژی خاور میانه و شاید دنیا شده است. همان شرکت هائی که از ترس تحریم اعراب از ایسرائل دوری میکردند حال برای معامله با ایسرائل بقول معروف سر و دست می شکنند و هر کدام سعی دارند با ارائه شرایط بهتر گوی سبقت را از دیگری بربایند.

هر هفته ناظر بازدید سران کشورهای اروپائی و آسیائی در ایسرائل هستیم و شرکت های اقتصادی دنیا در حال حاضر سعی میکنند شعبه ای در ایسرائل داشته باشند. کشورهای عقب افتاده بخصوص کشورهای رهائی یافته از یوغ کمونیسم اروپای شرقی که میخواهند روابط خوبی با امریکا و اروپای غربی داشته باشند دست به دامن ایسرائل زده تا از نفوذ این کشور برای راهیابی به دنیای غرب استفاده کنند.

از نظر تکنولوژی، ایسرائل در صدر کشورهای مترقی دنیا قرار گرفته و ماهواره های تجارتی و نظامی آن در مدار زمین در گردش است. بقول «استانلی فیشر» معاون بانک جهانی پول، ایسرائل در شاهراه ترقی بصورت غول آسا گام برمیدارد. وی معتقد است که در دهه آینده ایسرائل یکی از ابرقدرت های اقتصادی دنیا خواهد بود.

نگارنده: گاهی در عالم تخیّل آرزو میکنم آن شخص میانسال را مجددا" در ایسرائل ملاقات کرده و خاطره بازدید «اونو» نخست وزیر برمه را با هم زنده کنیم و این بار هر دو از شوق ترقیات ایسرائل با هم اشک شادی بریزیم.

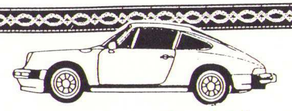

خرید انواع اتومبیل برای شما
از آکشن ها و عمده فروشی های مختلف
با نازلترین قیمت

اتومبیلهای دست دوم شما را با
قیمتهای مناسب خریداریم.

Firouz Shahverdi

Buys and sells imported and domestic used cars.
Reasonable prices. Possibility to buy directly
from auctions & wholesalers.
Full service (Plates, registration, insurance).

برای اطلاعات بیشتر با فیروز شاهوردی
تماس حاصل فرمائید.

(516) 773-3036

خاطره ای از اریئل شارون

بمناسبت پنجاهمین سال استقلال ایسرائل

ترجمه از یدیعوت اخرونوت

گاهی دیدگانم را بسته و به سالهای پر مخاطره زندگی پرفراز و نشیب خود فکر میکنم؛ از پیروزی های درخشان نظامی که توأم با از دست دادن بهترین فرزندان ملت یهود بوده است و از همکاری با بزرگ مردانی که هر کدام اثر مهمی بر تاریخ استقلال ایسرائل گذاشته اند. اگر بخواهم بمناسبت پنجاهمین سال استقلال ایسرائل از مهمترین خاطرات خود مطلبی بنویسم دچار حیرت میشوم که کدام واقعه و یا خاطره را بقلم بیاورم!

آیا آن روز تاریخی که در سازمان ملل دولت ایسرائل پا به عرصه وجود گذاشت، یا صدای رسای داوید بن گوریون در سال ۱۹۴۷ که استقلال ایسرائل را اعلام نمود، یا زمانیکه مرا به فرماندهی گروه چتربازان انتخاب کردند؟! آیا وقایع جنگ سینای در سال ۱۹۵۸ مهمتر است یا فتوحات جنگ شش روزه و یا گذشتن از کانال سوئز در جنگ یوم کیپور و یا کوبیدن خرابکاران عرب در جنگ لبنان؟ و چنانچه خواسته باشم راجع به شخصیت های مهم که در زندگی ام با آنها کار کردم بنویسم چه کسی را انتخاب کنم؟ پدرم را که عشق زمین و وطن را در نهادم استوار نمود و مرا قسم داد که هیچ یهودی را تسلیم غیر یهودی نکنم یا مادرم که روح شجاعت و سرسختی را به من آموخت. آیا از داوید بن گوریون آن ناجی و رهبر بزرگ بنویسم یا از مشه دیان، آن نظامی کاردان؟ از اسحق رابین رئیس ستاد ارتش و دوست صمیمی ام و یا از شیمعون پرس آن برنامه ریز نابغه؟ از اسحق شامیر که برای یگانگی ایسرائل مردانه ایستادگی کرد یا از مهاجرانی که با جان و دل در خدمت دولت و ملت قرار گرفتند!

من با قدری تفکر خاطره ای از جنگ استقلال را انتخاب میکنم؛ اینست آن ماجرا:

در یک روز گرم تابستان با عده ای از همرزمانم در زیر سایه درخت زیتون موقتا" استراحت کرده و در فکر نبرد آینده خود با اعراب بودیم. همزمان متوجه چندین کامیون که حامل مهاجرین داوطلب که می بایست به ما بپیوندند شدیم: داوطلبانی همگی غریبه و با لباس مندرس راه راه با قیافه های خسته ولی مصمم.

آنان از بازماندگان بازداشتگاههای آلمان نازی بودند که جان سالم بدر برده بودند. ابتدا دولت انگلیس اجازه ورود به آنها نداده و آنها را به اردوگاه های آوارگان جنگ در قبرس منتقل کرده بود و حال که ایسرائل استقلال پیدا کرده بود مجددا" به ایسرائل برگشته بودند. این مهاجرین از اینکه آنها را بعد از آن همه مصیبت، بلافاصله به جبهه جنگ میبرند اعتراض نکرده و فریادی نزدند که به ما چند روزی فرصت بدهید تا خستگی راه از تن بیرون کنیم بلکه به آرامی لباس های جدید را پوشیده و کمربندها را سفت کردند. آنها متوجه وظیفه خطیر خود بوده و میدانستند که این مبارزه مرگ و زندگی و مبارزه برای بقاء ملت یهود و جاودانه کردن دنیای یهودیت است.

همرزمانم آنها را با تحقیر خارجی صدا میکردند ولی آنها عکس العمل منفی نشان نمیدادند. بطور کلی آنها توقعی از کسی نداشتند. شبها که دور آتش جمع میشدیم کسی با آنها هم صحبت نمیشد. در واقع آنها فوق العاده تنها و بی کس بودند. خانه یا مأوائی نداشتند و انتظاری که کسی سراغ آنها را بگیرد نداشتند چون تمام خانواده و نزدیکان آنها در بازداشتگاه های آلمان نازی و در کوره های آدم سوزی نابود شده بودند.

اینان آمدند و سرسختانه برای بقاء ملت یهود با شجاعت جنگیدند. ۵۲ نفر از آنها که تحت فرماندهی من بودند جان خود را در این راه مقدس از دست دادند. مقبره آنها در یروشالیم در کوه هرتصل میباشد. ظرف ۵۰ سال گذشته هر موقع گذرم به کوه هرتصل میرسد در کنار مقبره آنها قدری تأمل کرده و به احترام آن مردان شجاع سکوت اختیار کرده و از خود سئوال میکنم این افراد کی بودند؟ آیا کسی از اقوام آنها زنده است؟ آیا هنوز کسانی در جستجوی آنها میباشند؟ متأسفانه هیچ جوابی برای این سئوال ندارم. به عقیده من آنها قهرمانان واقعی بودند که گمنام آمدند و گمنام به دیار ابدیت پیوستند. روانشان شاد باد.

FOR SALE

Great Neck - Steamboat Road

Business "B" zone. 3 adjoining lots 16,570 sq. Ft. Total. One vacant, one with office building, one with private house - ideal for service business with good parking. Sold separately or together.

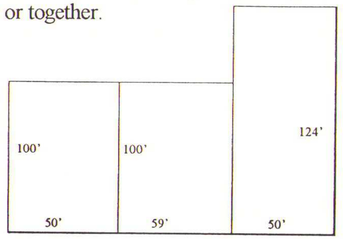

سه قطعه زمین مجاور یکدیگر در منطقه تجارتی واقع در استیم بوت رود با مساحت ۱۶,۵۷۰ فوت مربع با هم یا بطور مجزا، بدون واسطه بفروش میرسد. یکی از زمین ها غیر مسکونی، دیگری با ساختمان اداری و یکی از آنها با خانه شخصی میباشد.

Owner: (516) 482-1755

به یاد خواهرم سارا

از : مروارید بصل (رحیم اف)

خواهرم سارا کهن (اسحق اف) زن صدیقی بود که در سال ۱۹۱۴ در مشهد بدنیا آمد و در ۸۴ سالگی در سال ۱۹۹۸ دار فانی را وداع گفت.

خواهرم ۹ ساله بود که با مادر و برادرم و خواهرم از مشهد عازم روسیه شدند و پس از ۵۸ سال زندگی در روسیه (بایروم علی) در سال ۱۹۸۹ برای زیارت به ایسرائل رفتند و سپس به روسیه بازگشته و پس از ۸ سال به امریکا کوچ کردند و سپس طبق وصیت ایشان پس از وفات در ژانویه سال ۱۹۹۸ در یروشالیم بخاک سپرده شدند.

خواهرم در مدت اقامت در روسیه کارهای نیک بسیاری انجام دادند که مختصری از آنها را در زیر ذکر میکنم:

خواهر و برادری بودند که در زمان کوتاهی مادر و پدر خود را از دست میدهند؛ این بچه ها هیچکس را نداشتند، اهل بخارا بودند که به «بایروم علی» محل اقامت خواهرم آمده بودند.

وقتی این فاجعه روی میدهد، خواهرم از شوهرش درخواست میکند «ما که سه بچه داریم، فرض کن پنج بچه داریم، اجازه بده این دو بچه را نزد خودمان بیاوریم و لقمه نانی که داریم با هم بخوریم.» خواهرم سراغ بچه ها رفته و به آنها میگوید «میخواهید بیائید خانه ما و با بچه های ما رفیق بشوید؟» آنها با خوشحالی قبول کردند. خواهرم آنها را به مدرسه میفرستد و کم کم بزرگ میشوند. چند سالی میگذرد؛ خواهرم به آنها میگوید «مسافرین زیادی به ایسرائل میروند اگر مایلید شما را هم بفرستیم آنجا بروید نزد فامیل هایتان به امید خدا خوشبخت میشوید.» بچه ها قبول می کنند. خواهرم همه کاری برایشان انجام میدهد و آنها عازم ایسرائل میشوند. همیشه برای خواهرم نامه میدادند و از احوال خودشان می نوشتند. در سال ۱۹۸۹ که برای دیدار خواهرم به ایسرائل رفتم، مسافری از یروشالیم بدیدار او آمد و گفت: امروز آن دو جوان به دیدار شما خواهند آمد. آنها آمدند و خواهرم را غرق بوسه و اشک

سارا کهن در جوانی

کرده از او تشکر نمودند و میگفتند تو مادر ما هستی! آنها که هر دو ازدواج کرده بودند هر کدام برای خواهرم یک دسته گل بهمراه آورده بودند. خواهرم خیلی خوشحال شدند. بعدها آن دو جوان که اسم شان راحل و اوراهام میباشد بر سر جنازه خواهرم حاضر شدند و چه سخت اشک میریختند و میگفتند این مادر ما بوده است.

در فرصتی دیگر خواهرم تعریف میکردند که سال هائی بود که یک تکه نان پیدا نمیشد. نان را فقط با طلا می دادند و گرسنگی غوغا میکرد. «ساعتها در صف نان می ایستادم و دو تا نان میگرفتم. از در دکان نانوائی که بیرون می آمدم، می دیدم به اندازه بیست نفر پیر و جوان، کوچک و بزرگ گرسنه و بدون داشتن پولی ایستاده اند؛ دلم رحم میآمد، به هر کدام تکه نانی میدادم.

به خواهر خوبم گفتم تمنا میکنم هر چه بیاد دارید تعریف کنید چون خیلی جالب است. او گفت: در همسایگی مان یک خانواده بودند که دو دختر داشتند و زن برای بار سوم حامله بود. شوهرش خیلی ناراحت بود و غصه میخورد که مبادا زنش دختر بیاورد چون آن زمان دختر زائیدن جزو گناهان کبیره بود. زمانیکه موقع زایمان فرا میرسد خدا-وند دختری خوب به او عطا میکند. خانواده میترسیدند به شوهرش بگویند که زنت فارغ شده. دختر خواهرم میگوید: «من میروم» خلاصه به پدر بچه میگویند مبارک باشد، زنت دختری قشنگ و «خوش قدم» بدنیا آورده. مرد میگوید «چطور؟» خواهرم میگوید: «نان قحطی بود، حالا فراوان شده؛ نان ها سیاه بود، حالا سفید شده! بعد هم همین دختر مال پسر من!» بعدها همین دختر عروس خواهرم شد.

رحمت بشود خواهرم با غصه میگفت: در یک شب شبات موقع براخا و شام، در میزنند. در را باز میکنند، دو سرباز مسلح، مرد خانواده همسایه را با خود میبرند. موقعیکه دستبند به دستش زدند گفت: «سارا، تو را به خدا و زن بچه هایم را به تو می سپارم.» و آن مرد هرگز برنگشت چون آن موقع هر کسی را میگرفتند بدون هیچ گناهی سر به نیست میکردند!

در فرصتی دیگر با خواهرم به حرف نشستیم؛ خواهرم تعریف کردند که یک ملا سیمانطوو بود، شماش کنیسا و با زن و دو دخترش زندگی میکردند. خدا نیاورد، فرزندانش از خانه دور شدند و مرد بعد از چندی از غصه دخترها درگذشت. زنش تنها مانده بود؛ او هم از غصه مریض سخت شده بود. همسایه ها او را به پیرخانه روسها بردند. خواهرم از این موضوع با خبر و خیلی ناراحت میشود. میرود به شهر «مور» و پیرخانه را پیدا میکند و به رئیس آنجا میگوید به من سه روز وقت بدهید میآیم این زن را میبرم. خلاصه خواهرم میرود «بایروم علی» و کارهایش را درست میکند، برایش جا حاضر میکند، بخاری حاضر میکند و به شوهرش میگوید: تاکسی بگیر برو زن ملا سیمانطوو را بخانه بیاور؛ از عبری های خودمان هست و نباید در قبرستان روسها بخوابد. شوهرش میرود «مور» و آن زن را میآورد خانه؛ همه جور پرستاری از دل و جان می کند و پس از یکسال زن در بغل خواهرم جان میدهد. روانش شاد باد.

خواهرم هر چه تعریف میکرد چند تا خدا-بیامرزی برایشان میداد و همیشه در کلماتش «منّت بر خودم خدا کمک میکرد» بود. خواهرم از صمیم قلب خدمت به همشهری هایش میکرد و همه شان او را می پرستیدند.

به خواهرم گفتم: خواهر جان، از گذشته ها بگوئید که قابل شنیدن و تحسین است و هم عقده دل را بگشائید. او گفت:

نسبتاً" جوان بودم، مریض سختی شدم، دو هفته در بیمارستان بستری بودم تا معالجه شدم. نزدیک موعد نیسان بود؛ دو هفته تمام روز و شب نان و چای خوردم و وقتی بخانه آمدم خیلی ضعیف شده بودم. همسایه ها و دوستان به عیادتم آمدند بعد از احوال پرسی گفتند ما برای مصای پسح ناراحت هستیم، چکار کنیم؟ خواهرم میگوید: خدا بزرگ است، یک طوری خواهد شد. بعد گفته بود بروید گندم ها را آرد کنید و در کیسه بریزید، اسم تان را بنویسید و خودتان هم کمک کنید تا حاضر شود. خواهرم صاحب دو حیاط بوده یکی برای زندگی کردن و یک حیاط کوچکتر برای تنور و چیزهای دیگر. تنور پس از چند روز آماده میشود و همه میآیند.

می گفت: در عرض یک هفته سیصد کیلو آرد را مصا پختیم و هر روز یک نفر ناهار می آورد و مثل یک مهمانی بود. همه از خواهرم راضی بودند. روانش شاد باد.

خواهرم میگفت: هر سال کیپور و موعد نیسان در خانه ام کنیسا میشدند و توراه داشتیم. یک اطاق مردانه و یک اطاق زنانه؛ موقع تعنیت باز کردن خواهرم ظرفی خرما به همه پخش میکردند چون اشخاصی که تعنیت داشتند باید با ترن و یا ماشین به شهرک دیگری میرفتند. از او پرسیدم: توراه را چه کردید؟! گفت: سال پیش به ایسرائل فرستادیم.

خواهرم میگفت مدتها به کار رنگ مشغول بودم یعنی از «تاشکند» رنگ می آوردم و در «بایروم علی» میفروختم. اغلب مشتری هایم ترکمن ها بودند. ترکمن ها ما را دوست داشتند؛ موسائی خطاب میکردند. بعضی شبات ها برای خرید می آمدند و من روز شبات کار نمیکردم یا میگفتم «رنگ ها خوب نیست دفعه دیگر بیائید»، یا میگفتم «شنبه کار نمیکنم» آنها هم به یکدیگر میگفتند امروز روز «ساریا» است، سارا کار نمی کند.

آنها سارا را «ساریا» می نامیدند. دیگر هیچ وقت روز شبات برای خرید نیامدند. خواهرم میگفت: مشتری های زیادی داشتم. آنقدر من را دوست داشتند که بعضی هایشان اسم بچه هایشان را سارا میگذاشتند. بعد فورا" اضافه میکرد «منّت بر خودم خدا کمک میکرد که من در غریبی دوستان خوبی داشته باشم.»

از راست به چپ: بی بی جان کاشانیان، سارا، مادر، مینا، مروارید بصل در لباس پیشاهنگی، داود فرهنگ

شب اول فوت خواهرم و همچنین شب هفت و شب سی عده ای برای صرف شام آمده بودند. سفیر ترکمنستان در امریکا به یاد او سخنرانی نمود. بخارائی ها، یولاتانی ها و مروی ها و اهالی بایروم علی، همه برای تسلیت آمده بودند. آنها یکی پس از دیگری از سارا تعریف کرده و از مهربانی های او یاد میکردند. یکی از آنها که مردی هفتاد و دوساله بود میگفت: مدتها با خانواده اش همسایه سارا بوده و اضافه کرد: زمان جنگ آلمان و روسیه داخل جنگ شده بوده و خیلی از جوانها از جنگ فرار کرده بودند. آنها جوان های یهودی بودند، همه زخمی، گرسنه و تشنه! آن مرد تعریف میکرد: وقتی فراریان به بایروم علی رسیدند، مردم به آنها جا و مکان و غذا میدادند. میگفت: سارا دو تا گاو شیرده داشته، شیرها را نمی فروخت بلکه هر صبح دو تا سطل شیر میآورد و بین این فراریان پخش میکرد و خوبیهای دیگر.

نوه خواهرم در مراسم یادبود او میگفت: در خیابان چهل و هفتم منهتن بودم؛ مردی سالخورده دکان زرگری دارد، من را که دید گفت: مال کدام شهری؟ گفتم از ترکمنستان هستم. گفت زنی بنام سارا می شناسی؟ گفتم آری مادر بزرگم هستند و الآن دو سه ماهی است در آمریکا بسر می برند. آن مرد چقدر خوشحال شد و گفت: سارا خیلی به ما محبت کرده، به دیدارش می آئیم.

مرد دیگری که با خانواده اش در شب سی آمده بودند تعریف میکرد: در بایروم علی یک دختر و پسر بخارائی همدیگر را دوست داشتند اما از مال دنیا بی نصیب بودند. شبی آن دو دلداده به خانه خواهرم میآیند و میگویند به ما کمک کنید تا با هم ازدواج کنیم؛ اگر نه ما با غیر یهودی قاطی میشویم. آن مرد با هیجان تعریف میکرد که شوهر خواهرم «ایشان» (ترکمن ها «کهن»ها را ایشان می نامند)، به آن دو جوان میگویند اول بنشینید چای صرف کنید بعد با هم حرف یا «گپ» میزنیم. «ایشان» میگوید: آیا شما راستی راستی یکدیگر را دوست دارید؟ میگویند بله. می پرسد: «قولتان درست است؟» میگویند آری. شوهر خواهرم به سارا میگوید کمی پول هست و چوری (النگوی) دستت را در بیاور بده به این جوانها که به هم برسند و اگر خدا خواست امانتی را پس خواهند آورد.

خواهرم رحمت شود هر کار نیکی که انجام میداد میگفت «منّت بر خودم خدا کمک میکرد» آن مرد میگفت: «خانه سارا بروی همه باز بود. سفره سارا سنگین نبود اما پر بود. او در زمان سختی، نیت کرده بود که اگر خدا-وند لقمه نانی به او عطا کند باید با مردم بخورد. هیچکس از خانه سارا گرسنه برنمیگشت. روانش شاد باد...

شما و مگیلا

در باره امانت داری یهودیان مشهد و بخصوص انتخاب آنها توسط نادرشاه برای حفاظت از خزائن دربار نقل قولها و نوشته هائی موجود است که در اینجا لازم میدانم شمه ای از آنها را همانطور که برایم تعریف کرده اند ذکر نمایم.

شادروان مرحوم ملا رحمت همتیان برای حقیر تعریف میکردند که در حدود ۵۰ سال قبل، ۴ براخا مرد جوان مشهدی به کتابخانهء مجلس شورای ملی در تهران مراجعه کرده و تقاضای ورود و مطالعه میکنند و قصد آنها دو موضوع مهم بوده. اول در باره مگیلای استر و شرح وقایع دربار اخشوروش و مردخای هصدیق و دوم تاریخ دوران نادرشاه افشار. در موضوع اول در کتب مربوطه به تاریخ ایران به فارسی هیچگونه مطلبی در باره اقدام استر ملکه و مردخای یهودی پیدا نمیکنند. ولی در باره نادرشاه مطالب زیادی نوشته شده بوده. بگفته شادروان ملا رحمت در این کتب نوشته شده بوده که نادرشاه که خودش شیعه مذهب نبوده، به اهالی شیعه نیز اطمینان نداشته است. دائی او میرزا مهدی خان مردی هوشیار و مدتی وزیر اول و دست راست نادرشاه بوده. نادر به ایشان میگوید برای نگاهداری حساب و کتاب گنج های گرانبها بایستی مردمی باسواد و اهل کتاب و حساب پیدا کنیم که موجودی دقیق این گنج ها را در دفاتر ثبت نمایند و آنها باید صد در صد امین و خدا-ترس باشند. میرزا مهدی خان میگوید بایستی در میان شهرهای ایران بگردیم تا اشخاص امین و حسابدار را که شیعه نباشند پیدا کنیم!

مرحوم آقای داود خوردی در این باره میگفتند: میرزا مهدی خان با لباس مبدل بین شهرهای مهم ایران میگشته و روزی در جلوی ورودی بازار قزوین متوجه میشود مردی روستائی و قوی هیکل با صدای بلند با صاحب مغازه کوچکی بحث دارند. نزدیک میشود، صاحب مغازه پارچه فروشی یهودی بوده و به آن مشتری که مردی از نواحی گالش از اهالی کوهستانهای البرز در شمال قزوین مثل الموت و رودبار بوده و فارسی نمیدانسته میگفته مرتبه قبلی که پیش من بودی من هنگام حساب اشتباه کردم و از تو ۳۰ شاهی پول بیشتر گرفتم و تو از من طلب داری! آن مرد گالش دهاتی و مسلمان تصور میکرده که این مرد یهودی پارچه فروش از او مطالبه میکند و در آن ایام آن مبلغ پول زیادی بوده. پس برسم مردم کوهستانها با صدای بلند اعتراض میکرده. میرزا مهدی خان از همسایه های آن محل یعنی سایر دکان دارها سئوال میکند و همه میگویند این پارچه فروش یهودی مردی امین و با انصاف میباشد و در باره فامیل او میپرسد. میگویند: «ما آنها را حکیم میگوئیم.» در باره جماعت یهودی ها در قزوین سئوال میکند. اهالی مسلمان جواب میدهند: این ها مردمی باسوادند و بعضی از آنها نزد تجار قزوین حسابدار و میرزا هستند. پس میرزا مهدی خان به داخل بازار میرود تا در مورد این یهودیان تحقیقات بیشتری نموده و آنها را برای نگهداری خزائن نادرشاه با خود ببرد. شادروان ملا رحمت همتیان برای حقیر تعریف کردند و گفتند در قدیم در میان جماعت مشهدی ها کتابی بوده بنام دوران نادری و این کتاب بعدها نایاب شده. در آن کتاب مفصلا" در باره‌ء همین جریان نادرشاه و میرزا مهدی خان و لباس مبدل او که در شهرهای ایران میگشته نوشته شده است. میرزا مهدی خان روزی در حوالی سرای شاه در بازار قزوین متوجه میشود دو نفر کلیمی با هم بحث دارند و مردم همه دور آنها ایستاده اند و معلوم میشود که یکی از آنها خانه قدیمی و مخروبه ای از دیگری خریده بوده و برای نوسازی کارگر و عمله آورده بوده و آنها مشغول کولیدن میشوند و در زیر پایه‌ء ساختمان کوزه ای محتوی جواهرات قدیمی پیدا میکنند. پس خریدار خانه، آن کوزه را روز بعد به فروشنده که تاجر و مقیم سرای شاه بوده عرضه کرده و گفته «این کوزه و محتوی آن مال تو میباشد» و فروشنده میگفته: «من خانه را با همه محتوی آن به شما فروخته ام و هر چه پیدا کردید شانس شما و متعلق به خانه شما میباشد و به قول قدیمی ها نوش جانتان باشد!»

پس در باره آن دو تا کلیمی از همسایه ها سئوال میکند و تقریبا" همان جواب ها را میشنود. پس مستقیما" از قزوین به خراسان برمیگردد و به نادرشاه میگوید در قزوین طایفه ای از کلیمی ها (موسی آتی ها) پیدا کرده ام و مشروح آنچه را که دیده بوده تعریف میکند. نادرشاه میگوید درست پیدا کرده ای. این ها هم امین هستند و هم کلیمی و هم خدا-ترس و هم باسواد و هم میرزا و حسابدار!!

پس دستور میدهد سعی کنید آنها را متقاعد کرده و هر طور شده همه را به طرف کلات نادری و خراسان بیاورید. ما آنها را لازم داریم و آنها را راضی و خوشحال خواهیم کرد و میتوانند دین خودشان را نگه داشته و با رفاه زندگی نمایند!

این وقایع حدودا" ۲۵۰ سال قبل مبدأ تاریخ ما مشهدی ها میشوند. با خواندن این داستان ها عده ای از نسل جوان امروزی متوجه خواهند شد چگونه اجداد امین و باگذشت و باشرفی در ایران داشته ایم.

شموئل دیلمانیان– ایسرائل

בס"ד

آنا زر طرح و چاپ:

فرم های تجارتی، کاتالوگ های رنگی جواهرات و فرش و....

آخرین مدلهای کارت های عروسی، نامزدی، بر و بت میتصوا، کیپا

Anna Zar's

PRINTING & GRAPHIC DESIGN

Business Forms, Letterheads, Envelopes, Business cards

Custom Printing, Color Catalogues for Jewelry, Rugs...

Wedding, Bar/Bat Mitzvah Invitations

Printed Kippas and Benchers, Party Favors.

Res. (718) 544- 2972 Bus. (516) 487-1830

خودش بگیرد – خودش بخورد!
عقابهای سلطنتی کریمخان

از: بهروز دیلمانیان

از رعیّت پروری و مردم نوازی کریمخان قصه ها تعریف میکنند. سیستم دادخواهی کریمخان زبانزد بوده است. ستمدیدگان از هر فرقه و طبقه مستقیما" به بارگاه کریمخان می رفتند و شرفیاب میشدند و عرضحال خود را تقدیم میکردند و داد خود را از ظالم می ستاندند.

یکی از این شاکیان، یک جوان لُر بود که کفش و کلاه کرد و خود را به بارگاه رسانید که حق خود را از طرف دعوا بگیرد. اما چون در قلعه کریمخان شاکی و مدعی زیاد بود هر کس بایستی چند روزی منتظر نوبت می شد تا بتوانند بحضور برسد.

مردک لُر هم تصمیم گرفت از این فرصت چند روزه استفاده کند و در محوطه قلعه به سیر و سیاحت بپردازد و ببیند دقیقا" چه خبر است. دهاتی لُر از قراول خانه دیدن کرد، آشپز باشی را ملاقات کرد. بعد سراغ فراش باشی و باغبانباشی و آبدارباشی رفت و حتی معمارباشی و خزانه دار را هم بی نصیب نگذاشت. هر جا رسید ایرادی گرفت و تذکری داد و سئوالی و انتقادی کرد و بهانه ای گرفت تا اینکه گذارش نزد مربی بازهای سلطنتی افتاد که از همه جالب تر بود.

مردک پرسید: این بازها را چکار میکنید؟ گفت: اینها را مواظبت می کنیم که سالم و سر حال باشند. بعد تربیت و تک و تیمار می کنیم که چابک و بلندپرواز بشوند؛ بعد به آنها یاد میدهیم چگونه مرغان دیگر را در هوا بگیرند و به لانه خود بیاورند و هر وقت کریمخان اراده بفرماید بازها را می فرستیم تا مهارت خود را به ایشان نشان دهند.

مردک لُر گفت: خوب مرغهائی را که باز می رباید چه میکنید؟ گفت: آنها را هم پرورش میدهیم و چاق و چله میکنیم و بعد گهگاهی از روی حساب یکی از این مرغان را خوراک بازها میکنیم طوریکه زیاده از حد چاق نشوند و از کار نیافتند.

مردک لُر قدری سرش را خاراند و لبش را گاز گرفت و این پا و آن پا کرد و بالاخره گفت: ببخشید این چه کار احمقانه ایست که شما میکنید؟ مربی گفت: چطور مگر؟ شما اشکالی دارید؟ گفت: البته که دارم! شما از یک طرف بازها را می فرستید کبوتر بیاورند و از یک طرف کبوتر را می کُشید که بازها بخورند! خوب آدمهای حسابی، بازها را ول کنید خودشان بگیرند و خودشان بخورند، خیال شما هم راحت!

حرف مرد لُر زیاد هم بیراه نیست. می توان بسیاری از امور را رها کرد که خودش به خودش انجام شود. اگر بازها را رها کنند، حتما" اکثریت آنها طعمه خواهند یافت، اما شاید چند تائی هم از گرسنگی بمیرند! شاید چند کبوتری هم فدای شکمبارگی و وحشیگری عقابها بشوند. اما مسلم است که کار مربی عقابها خیلی راحت میشود.

در یک باغ میوه هم میتوان باغبان را کنار گذاشت؛ شاید چند سالی هم از همان درختان میوه ای حاصل بشود. اما کم کم علف هرز رمق درختان را خواهد گرفت و کرم و آفت به جان برگ ها و میوه ها خواهد افتاد و دارکوب و کلاغ، تنه درخت و میوه آن را هدف منقار خود قرار خواهند داد و هر چه از یکی زیاد بیاید، آن دیگری تباه خواهد نمود.

در دنیای امروز، خوشبختانه یا متأسفانه، دیگر کمتر موردی یافت میشود که «خودش بگیرد خودش بخورد» مصداق داشته باشد. امروز ساده ترین امور زندگی نیز پیچیده و دشوار است. امروز حتی دربان یک ساختمان نیز با کاری پیچیده و پرمسئولیت دست به گریبان است. دنیای «ولش کنید خودش انجام بشود» دیگر قرنها است وجود ندارد. امروز ساده ترین کارها پیچیده است و برنامه ریزی و سازماندهی میخواهد. امروز حتی یک فقیر دوره گرد نیز باید شب جمعه را بشناسد و بداند کجا برود، چه بگوید و از چه کسی بگیرد.

فرق یک شهر پیشرفته امروزی با یک دهکده عظیم قدیمی اینست که در شهر، سیستم کار وجود دارد، جمع آوری زباله سیستم دارد، چراغهای راهنمائی برنامه ریزی شده اند، نگهداری از ضعیفان و یتیمان روش و سازمان دارد، مناطق مسکونی و مناطق کسبی از هم جدا شده اند، سیستم حمل و نقل عمومی دارد، سیستم درمانی دارد، سیستم آموزشی دارد و دخالت سازمان شهری در زندگی روزمره حتی تا حدی است که امور جزئی مانند اندازه و فرم تابلوی سر در مغازه ها را تعیین میکند.

چنین سازمانی گهگاه زائد و حتی زننده بنظر میرسد؛ اما تفاوت شهر با ده فقط اندازه‌ء آن نیست، تفاوت آنست که در شهر گردانندگان در امور دخالت میکنند و نمیگویند «ولش کن خودش بگیرد – خودش بخورد!» در شهر حتی اگر زائد بنظر برسد، مسئولین کوشش میکنند همه امور را تحت نظم و انضباط درآورند. در اجتماع کوچک ما هم وضع غیر از این نباید باشد!

پیام دوستانه

تهیه و تنظیم از : حشمت بصلی

بیل کلینتون رئیس جمهور امریکا با یهودیان روابط بسیار خوبی دارد. از انتخاب دوستان خصوصی گرفته تا انتصاب افراد به مقام های دولتی و اداری، کلینتون هیچگاه یهودیان را از نظر دور نداشته و بنوعی آنها را شرکت داده است. این حسن روابط، بین او و کشور ایسرائل نیز وجود داشته است تا جائیکه این نگرانی را پیش آورده است که افراد متعصب و انتی سمیت ادعا کنند که در امریکا قدرت در دست یهودیان است.

در گذشته نیز بعضی از رؤسای جمهوری امریکا نسبت به یهودیان احساسات دوستانه داشته اند. زمانیکه ایسرائل به استقلال رسید، «هری ترومن» رئیس جمهور امریکا بود و بدستور او در موقع رأی گیری در سازمان ملل، نماینده امریکا به موجودیت کشور ایسرائل رأی مثبت داد و وقتیکه دولت ایسرائل اعلام استقلال کرد، امریکا اولین کشوری بود که بعد از یازده دقیقه این کشور نوبنیاد را برسمیت شناخت. «ریچارد نیکسون» نیز از دوستان ملت و کشور یهود بحساب میآمد. در زمانیکه جنگ یوم کیپور بشدت جریان داشت و وضع ایسرائل بمخاطره افتاده بود نیکسون اسلحه و مهمات و هواپیماهای جنگی بکمک ارتش ایسرائل فرستاد. «رونالد ریگان» از حزب جمهوریخواه نیز خود را دوست ایسرائل قلمداد میکرد ولی وقتی در گورستان افسران نازی در آلمان حضور یافت و ادای احترام کرد و از طرفی هواپیمای «اواک» برای عربستان سعودی فرستاد، خلاف ادعای خود را ثابت نمود. بعد از ریگان معاونش «جرج بوش» به ریاست جمهوری رسید. بوش که احساسات ضد یهودی داشت قانون جدائی دین و دولت را زیر پا گذاشت و با پشتیبانی از حقوق زیادتر برای عیسویان، یهودیان امریکا را که چنین انتظاری از او نداشتند آزرده خاطر کرد. بهرحال اکثر یهودیان در دور دوم ریاست جمهوری به او رأی ندادند و به کلینتون از حزب دموکرات رأی دادند. بیل کلینتون در

کلینتون در مراسم روشن کردن شمع حنوکا در کاخ سفید

طول شش سال زمامداری اش همواره با یهودیان و کشور ایسرائل بهترین روابط را داشته است. بنظر مطلعین، دلیل دوستی او با یهودیان در درجه اول آزاداندیشی او میباشد. گفته شده است که پرزیدنت کلینتون همانند ابراهام لینکلن، عاری از هر گونه تعصب و یکسوگرائی میباشد. او حقوق حقه همه اجتماعات را درک میکند و مراعات مینماید. دلیل دیگر نزدیک شدن کلینتون با یهودیان از اعتقادات مذهبی او سرچشمه گرفته است. خود او در مصاحبه ای گفته است: «قبل از اینکه من بریاست جمهوری برسم با همسرم هیلاری و جمعی از دوستان به کشور ایسرائل سفر کردیم. در این مسافرت یک کشیش که از دوستانمان بود ما را همراهی میکرد. این کشیش که مرد روشن بینی بود حدس میزد که من روزی رئیس جمهور خواهم شد و بمن میگفت: این خواست خدا بوده که ملت یهود به سرزمینی که خدا-وند در کتاب مقدس برای آنان تعیین کرده برگردند. وقتیکه تو بقدرت رسیدی اگر این ملت و این کشور را بحال خود رها نمائی و به آنها کمک نکنی خداوند هرگز ترا نخواهد بخشید.»

کلینتون و معاونش «ال گور» (شاید بخاطر مصلحت انتخاباتی شان) با چند ربای اولترا ارتودوکس، ارتودوکس و غیر ارتودوکس روابط دوستانه برقرار کرده اند. که یکی از آنها ربای «گناک» مدیر و مسئول تشکیلات غذاهای کاشر U در امریکا میباشد. موقعیکه کلینتون هنوز فرماندار «آرکانزا» بود و تازه بفکر احراز مقام ریاست جمهوری افتاده بود، ربای گناک به کمکش شتافت. او از منابع مختلف، پول جمع آوری کرد که بمصرف مخارج انتخاباتی کلینتون برسد. این ربای در نطق انتخاباتی که بنفع کلینتون ایراد نمود مطالبی از توراه نقل کرد که بنظر کلینتون بسیار جالب و خوشایند بود. از آن موقع تابحال ربای گناک از دوستان خانوادگی کلینتون بشمار میآید و بکاخ سفید رفت و آمد میکند. پرزیدنت کلینتون که بمطالعه کتاب مقدس علاقمند میباشد هر گاه در قسمت «عهد عتیق» کتاب توراه سئوالی و یا نکته مبهمی بنظرش برسد آنرا با ربای گناک در میان میگذارد و از او کمک میگیرد.

کلینتون از موقعیکه رئیس جمهور شده تابحال سه بار به ایسرائل سفر کرده است که یکبار آن برای تشییع دوست صمیمی اش مرحوم اسحق رابین بوده است. سخنرانی

از گوشه و کنار

پراحساس او در این مراسم که با عبارت "שלום חבר" ختم میشد بقدری مورد توجه قرار گرفت که کم کم جنبه تاریخی و فراموش نشدنی پیدا کرده است.

یهودیان امریکا اقدامات دوستانه کلینتون را دریافته و در دور دوم انتخابات قدردانی خود را نسبت به او نشان دادند و در انتخابات سال ۹۵ جمعا" ۸۴ درصد یهودیان به کلینتون رأی دادند.

در دوران ریاست جمهوری کلینتون بیش از هر زمان دیگری تصدی شغل های مهم مملکتی به یهودیان سپرده شده است. در حال حاضر دو نفر از قضات دادگاه عالی امریکا یهودی هستند. در دولت کلینتون همیشه وزرای یهودی شرکت داشته اند حتی در یکی از کابینه ها همزمان، پنج نفر از وزیران، یهودی بوده اند. هم اکنون چند نفر از سفرای امریکا در کشورهای خارجی یهودی هستند. از جمله سفیر امریکا در مصر یک یهودی ارتودوکس میباشد که متأسفانه مورد خشم بعضی از اعراب متعصب و ضد یهودی قرار گرفته است.

علاوه بر اینها رئیس امور اداری و بودجه امریکا و همچنین بسیاری از کسانیکه برای مأموریت های مهم بخارج فرستاده میشوند یهودی هستند که معروف ترین آنها «دنیس راس» میانجی صلح بین اعراب و ایسرائل میباشد. در ضمن عده ای از زنان و مردانی که در مدت ریاست جمهوری کلینتون در کاخ سفید بکار گمارده شده اند یهودیند (که یکی از آنها دوشیزه خانم «مونیکا لوینسکی» معرف حضور همگی میباشد).

کلینتون به پیشرفت صلح بین ایسرائل و اعراب بسیار علاقمند است ولی با وجود اختلاف عقیده ای که در مورد روند صلح با بنیامین نتنیاهو دارد هیچگاه او را تحت فشار قرار نمیدهد و در هر موقعیتی به پشتیبانی و حمایت خود از ایسرائل ادامه میدهد.

اخیرا" بمناسبت پنجاهمین سالگرد استقلال ایسرائل پرزیدنت کلینتون سخنرانی جالبی در محوطه چمن کاخ سفید ایراد کرد که خلاصه آن از این قرار است:

«پنجاه سال پیش یک معجزه تاریخی در جهان بوقوع پیوست. فرزندان اوراهام و سارا، بازماندگان ۲۰۰۰ سال تبعید و آزار و شکنجه بالاخره آزاد شدند و به میهن خود بازگشتند. قرنها پیش یشعیای نبی نبوت کرده بود که زمانی خواهد رسید که ایسرائل مانند نوری در میان ملت ها بدرخشد. در قرن ما بن گوریون و همفکرانش تلاشی را آغاز کردند که این پیش بینی به حقیقت بپیوندد. سعی آنها بر این بود که معنویات و سنت های یهودی را با پیشرفت های علمی و صنعتی پیوند بدهند و کشور نمونه ای بوجود بیاورند که دموکراسی در آن حکمفرما باشد و با اجرای عدالت و توسعه فرهنگ و علم و صنعت بجائی برسند که همسایگانشان دست صلح بسوی آنها دراز کنند. حال ببینیم ایسرائلی ها در این پنجاه سال چه کرده اند؟ آنها زمین های باتلاقی را تبدیل به کیبوتص ها و آبادیهای سرسبز نموده اند، اراضی خشک را درختکاری کرده جنگل های وسیع و انبوه بوجود آورده اند، محله های مخروبه را به بولوارهای زیبا مبدل کرده اند، آنها موفق شده اند برادران و خواهران خود را که از اروپا، شمال افریقا، خاورمیانه، روسیه، اتیوپی و امریکا به ایسرائل وارد شده اند با آغوش باز بپذیرند و همه جوره امکانات برایشان فراهم بیاورند.

امروز این کشور کوچک یکی از پرتحرک ترین کشورهای دنیاست. در شهر کهنه یروشالیم، ملت های مختلف با عقاید مذهبی گوناگون، با زبانها و فرهنگ های جورواجور، آزادانه مراسم مذهبی خود را بجای میآورند. از سوی دیگر علم و تکنولوژی در این کشور با سرعت به پیش میتازد و اقتصاد بهتری را نوید میدهد. ایسرائل این مزایا را آسان بدست نیاورده است. ایسرائل با حسن تدبیر و رهبری سیاستمداران و نظامیان و ریخته شدن خون جوانانش بارها و بارها در جنگها پیروز شده است. ولی جنگ بخاطر صلح هنوز هم ادامه دارد و با خون و اشک آمیخته است. قرارداد کمپ دیوید که منجر به صلح بین اعراب و ایسرائل گردید به قیمت جان انور سادات تمام شد. در سپتامبر ۱۹۹۳ در یک روز آفتابی در همین محلی که ما اکنون جمع شده ایم اسحق رابین شجاعانه قرارداد صلح با یاسر عرفات را امضاء کرد به امید اینکه این صلح شامل تمام منطقه خاور میانه بشود ولی امضاء این قرارداد بقیمت جان رابین تمام شد. بنظر میرسد که اختلافات خاور

پرزیدنت کلینتون از لغا رابین دلجوئی مینماید

میانه اختلاف بین ایسرائل و اعراب نیست بلکه اختلاف بین آینده سازان و بنیادگرایان است. بنیادگرایانی که به گذشته چسبیده اند و با مشت های گره کرده، کینه و نفرتی را که در وجودشان انباشته شده است نشان میدهند و آینده سازانی که شوق ایجاد فردای بهتری را دارند و دست های گشوده خود را برای آشتی دراز کرده اند.

اکنون زمانی رسیده است که از «گواتمالا» و «بوسنیا» گرفته تا سرزمین اجدادی من «ایرلند»، دشمنان دیرینه میدان جنگ را ترک نموده و در جستجوی همزیستی هستند. اکنون زمان رفع اختلافات فرا رسیده است ولی بشرط اینکه یاد بگیریم که نه تنها نظریات طرف مقابل را درک کنیم بلکه به آن احترام بگذاریم. من امیدوارم چنین تفاهمی در همه جای دنیا و همچنین در خاور میانه بوجود بیاید. بهرحال شما مطمئن باشید که ما نخواهیم گذاشت بنیادگرایان پیروز شوند.

رؤیای من این است که ۵۰ سال بعد که فرزندان ما بخاطر صدمین سالگرد تولد کشور ایسرائل در این محوطه حضور خواهند یافت سالهای متمادی است که صلح کامل و همه جانبه در خاور میانه حکم فرما شده و کشور ایسرائل همچون نوری در میان ملت ها خواهد درخشید.»

[اقتباس از نشریه Jerusalem Report چاپ ایسرائل و نشریه Hadassah چاپ ایالات متحده امریکا.]

چشمک های قاره پیما

از: منوچهر امیدوار

تفسیر سیاسی

«بوعز بیسموت» خبرنگار روزنامه اسرائیلی یدیعوت اخرونوت که از ۱۹ می تا ۵ ماه جون ۹۸ برای دومین بار در ۵ سال اخیر از ایران دیدن نمود طی گزارش ویژه ای نوشت: من میدانستم که در زمان بسیار مناسبی در ایران خواهم بود زیرا این کشور سراپا درگیر مقدمات مسابقات جهانی فوتبال در پاریس خواهد بود.

و شاید این خبرنگار زبر و زرنگ همهء حرف خود را در این جمله زده است که «آیت ا لله خمینی با همه احترامی که دارد بجای خود، ولی امروز در ایران "خداداد عزیزی" کمتر از خمینی نیست!!»

و برای نشان دادن علاقهء ایرانیان به مسابقات فوتبال مینویسد: «لازم نیست انسان در تهران خیلی بگردد تا دریابد که فوتبال برای ۶۰ میلیون مردم این کشور چه اهمیت و مقام و موقعیتی دارد و چگونه این ملت بزرگ را دیوانه کرده است. یک ملت کامل یکماه کار نمیکند، دست به سیاه و سفید نمیزند، هیچ فکر و ذکر دیگری ندارد، مگر فوتبال! و این امر، کوچک و بزرگ و زن و مرد و پولدار و بی پول نمیشناسد، هر کس به نحوی سرگرم فوتبال است، اعم از بچه های ده دوازده ساله که در کوچه ها دنبال توپ میدوند تا دختران جوانی که اعلامیه های مربوط به فوتبال را پخش میکنند تا روزنامه ها و تلویزیون ها، در میهمانی های خصوصی و حتی سرسرای پارلمان.

فوتبال، فوتبال است ولی اگر مسابقه با «شیطان بزرگ» باشد، ابعاد بسیار گسترده تری دارد. و در باره اهمیت فوتبال همینقدر کافیست که محافل ایرانی معتقدند که روز استیضاح از حجت الاسلام عبدا لله نوری وزیر کشور را مخصوصا" در روز مسابقهء ایران – امریکا قرار دادند تا کسی متوجه آن نباشد و مردم را بجوش نیاورد! و همین اهمیت زیاد است که سران دولت پرزیدنت کلینتون را واداشته تا از فرصت استفاده کنند و به جلب افکار عمومی ایرانیان بپردازند.

و باز بهمین جهت است که بسیاری از ناظران سیاسی، مسابقه فوتبال یا بقول امریکائی ها «ساکر» را بین تیم های ایران و امریکا «بازی قرن» میدانند و برای آن اهمیتی بیشتر از مسابقه پینگ پنگ بین چین و امریکا (که منجر به تجدید مناسبات بین دو کشور شد) قائلند؛ چه ایران از بسیاری جهات یک کشور استثنائی و بی نظیر است که بطور سرانگشتی و بدون توجه و استناد به ارقام و آمار دقیق علمی، میتوان چنین خلاصه کرد:

★ ایران با داشتن فرهنگی غنی که سر به هزاره ها میزند و از دیرباز انسان دوستی و لیبرالیسم ملی و مذهبی را تعلیم داده، یک کشور کاملا" متمدن و پیشرفته است و باید برخی دوران های تاریخی و از جمله عصر صفوی و حکومت مذهبی جمهوری اسلامی را در پرانتز قرار داد.

★ مردم ایران برخلاف بسیاری از کشورهای آسیائی و حتی افریقائی، غریب ستیز نیستند بلکه برعکس نسبت به خارجیان روی خوش و احترام آمیخته به مهربانی و سازش دارند و برای همکاری و اشتراک مساعی با خارجیان بویژه که آنها را بی شیله پیله تشخیص دهند، روئی گشاده و سفره ای گشوده دارند.

★ ایران کشور گسترده و عظیمی است با امکانات پیشرفت و رفاه که هنوز در جای واقعی خود قرار نگرفته و مقام شایستهء خویش را در خانواده ملل بدست نیاورده است.

★ ایران دارای منابع سرشار نفت و گاز و معادن بی پایان مواد اولیه میباشد که تخمین ارزش آنها در حال حاضر ابدا" مقدور نمیباشد.

★ تسلط ایران بر خلیج فارس، بزرگترین و پر رفت و آمدترین شاهراه نفتی جهان، تردید ناپذیر است.

★ ایران با جمعیتی که بیش از ۵۰ درصد آن جوانان زیر سن ۱۸ سال میباشند و افراد بالای سن کار نسبت بسیار اندکی را تشکیل میدهند میتوان دریافت که چه ارتش نیرومندی را میتواند بسیج کند.

★ و بالاخره ایران مولوی، ایران حافظ و سعدی، ایران منصور حلاج، ایران پیر خرقان و شیخ انصار، نه میتواند تروریست باشد، نه ترور پرور، نه جنگ طلب، نه دشمن صلح و دوستی و نه قاتل افکار و اندیشه های آزاد؛ و اگر پس از حوادث ناگواری چون به گروگان گرفتن دیپلماتهای امریکائی، عربده جوئی های مرگ بر امریکا و لگدمال کردن و آتش زدن پرچم آن کشور، رئیس جمهور تازه حجت الاسلام خاتمی که خود وابسته به سلک روحانیون و پرورش یافتهء دامان آنان و تعلیم یافته همان مکتب و مشرب است از «ملت بزرگ امریکا» سخن میگوید، نشانهء آنست که چیزی در ایران تغییر کرده و مهره ای جابجا شده است! و چنین تحولی بدیهی است که از چشم و ذهن تیزبین و دورنگر سران واشنگتن دور نخواهد ماند و پی آمدهائی نظیر گفتگوها، مصاحبه ها و مسابقه هائی را بدنبال خواهد داشت؛ همچنانکه داشت. و نمونهء شاخص آن همین مسابقه فوتبال ایران و امریکا در چهارچوب «مونديال» بود.

اینرا هم ناگفته نگذاریم که فوتبال (ساکر) برای امریکائیان ورزش پراهمیتی نیست و هرگز مقام و مرتبت فوتبال امریکائی، بسکتبال، بیس بال و حتی شنا و پاتیناژ را ندارد و بقول «بوعز بیسموت» شاید ۹۰ درصد امریکائیان اصلا" تمایلی به تماشای ساکر نداشته باشند در حالیکه اقلا" ۹۰ درصد ایرانیان این مسابقات را می بینند و پیگیری میکنند و در مورد مسابقه ایران و امریکا این رقم نه تنها به ۱۰۰ درصد میرسد بلکه عدهء زیادی آنرا دوباره و سه باره هم تماشا میکنند تا نکات دقیق آنرا متوجه شوند و روی آن بحث کنند.

پس چه موقعیتی از این بهتر که خانم مادلن البرایت چشم خود را از ورای صحراها و ماوراء اقیانوس ها بچشم مردم ایران بدوزد و بگوید «عزیزان از خر شیطان پیاده شوید، گذشته ها گذشته بیائید به فردا نظر بدوزیم...!»

البرایت پس از ۱۸ سال که از رسوائی گروگان گیری گذشته، و تنها سه روز پیش از مسابقه فوتبال ایران–امریکا، در نطقی صمیمانه و گرم خطاب به مردم ایران گفت: «طرفین باید راهی بیابند تا دیوار بی اعتمادی را از میان بردارند» و افزود: «وقتی اعتماد متقابل ایجاد گردد میتوان مشترکا" برنامه ای برای عادی ساختن روابط فیمابین تنظیم کرد.» وی سپس خاطرنشان ساخت که «بی اعتمادی ۱۸ ساله را نمیتوان در یک شب از بین برد ولی زمان آن رسیده است که بر اختلافات موجود پل بزنیم.» و بدیهی است که پرزیدنت کلینتون هم از قافله عقب نماند و او نیز در آستانه شروع این مسابقه پر سر و صدای تاریخی ضمن پیامی برای ملت ایران، حجت الاسلام خاتمی رئیس جمهور تازه را مورد تمجید قرار داد و گفت: «ایران در حال یک تحول مثبت است.» وی ضمنا" برای آشتی واقعی «پیش شرط نیم بندی» نیز تعیین کرد و اظهار داشت: «برای آشتی واقعی، جمهوری اسلامی باید از ترور دست بردارد، از تولید سلاحهای کشتار جمعی خودداری ورزد و با روند صلح در خاور میانه مخالفت ننماید.»

بدنبال این «چشمک های قاره پیما» که علاقمندی امریکا را به ایجاد مناسبات عادی با ایران نشان میدهد از تهران نیز پژواک های مثبت بگوش میرسد و لااقل بخشی از ساختار سیاسی ایران به این نداها پاسخ موافق میدهند، از جمله هادی نژاد حسینیان نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل اظهارات خانم البرایت را گامی مثبت قلمداد کرد. بسیاری از مفسران در درون ایران نیز چشمک فریبای خانم البرایت را با تبسمی دلنشین پاسخ دادند و مخصوصا" ابراز خوشوقتی نمودند که وزیر خارجه امریکا از ترور و ترور پروری سخن بمیان نیاورده و پیش شرطی قائل نگردیده است. اما بدیهی است جناح راست حکومت که مایل نیست کوچکترین امتیازی بنام رئیس جمهوری خندان آن کشور ثبت گردد، سخنان کلینتون را ترفندی تازه نامید و تأکید کرد که تنها سیاست گزار ایران امروز، رهبر رژیم آیت ا لله خامنه ای است و هر کس روی حرف او حرف بزند «اشتباه زیادی!» کرده و پا را از گلیمش درازتر کرده است؛ و بدیهی است رهبر نیز با هر گونه سازش و مماشات با «شیطان بزرگ» مخالف است.

این نکته نیز ذهن را به تفکر وامیدارد که هر چه لحن خانم البرایت نسبت به جمهوری اسلامی نرمتر میشود گفتارش خطاب به بنیامین نتنیاهو درشت تر و نامهربانتر میگردد! و اینکه آیا بین این دو مسئله یعنی آشتی با ایران و عملکرد نتنیاهو ارتباط مستقیم وجود دارد یا نه نیاز به تفکر و تعمق بیشتر دارد که آنهم نیازمند اندک زمانی بیشتر است.

و اما نتیجه مسابقه فوتبال امریکا و ایران که بسود ایران پایان یافت چندین پی آمد تازه را نشان داد: مجلس شورای اسلامی در همان یکشنبه معروف و در گرماگرم غلطیدن توپ در مونديال، حجت الاسلام عبدا لله نوری وزیر ارشد کابینه خاتمی و نزدیکترین فرد به رئیس جمهور را مورد استیضاح قرار داد و با بهانه های غیر قابل قبول و ایرادهای «گرگ در قبال بره» وی را با ۱۳۷ رأی در برابر ۱۱۷ رأی مورد عدم اعتماد قرار داده از وزارت خلع نمود. در پاسخ، آقای خاتمی نیز لحظه ای بیکار ننشسته حجت الاسلام عبدا لله نوری، وزیر مخلوع را به معاونت ریاست جمهوری برگزید، که سیلی صداداری است بصورت جناح راست رژیم!

در همین حال خانم البرایت برای دومین بار در عرض ۵ روز به طرفداری از سیّد خندان ایران برخاست و گفت از تغییرات چشمگیر پس از انتخاب خاتمی دلگرم شده است. وزیر خارجه واشنگتن که نگاهش متوجه جست و خیزهای شادمانه و پر سر و صدای جوانان ایرانی از موفقیت تیم فوتبالشان در برابر تیم امریکا بود گفت: «جوانان ایرانی میخواهند بخشی از جهان باشند.»

وی ضمنا" برای روز مبادا در گفتگو با تلویزیون N.B.C. ادامه داد: «حمایت سران تهران از ترور مورد نگرانیست» ولی او که از شخص خاتمی تمجید کرده بود توضیح نداد مقصودش از سران تهران که از ترور حمایت میکنند چه کسانی میباشند!

آنچه مسلم است آنکه چوب حراجی که جمهوری اسلامی بر منابع نفت و سایر منابع و معادن خود زده، سرمایه داران و سرمایه گذاران امریکائی را برای بهره وری از موقعیت بیتاب کرده و بالاتر از آن، باز شدن پای دولتهای دیگر در این سرزمین و حوادثی که میتواند متعاقب آن روی دهد حکومت واشنگتن را سخت به تکاپو واداشته است؛ و در حال حاضر تنها میخی که عمو سام میتواند قبای خود را بدان بیآویزد حجت الاسلام خاتمی، سیّد خندان است و این میخ تا چه حد مقاومت خواهد کرد و یا دیوار را خواهد ترکاند؟!، باید صبر کرد و دید!

اخبار ایسرائل

از: یعقوب اسمعیلی

پیروزی جناح راست افراطی در آلمان

بلافاصله پس از پیروزی بزرگ و غیر پیش بینی شده حزب دست راستی افراطی در ایالت ساکسونیا انهالت، آلمان با یک حقیقت تازه و تلخ مواجه گردیده است.

حزب «اتحاد ملی آلمان» به رهبری گرهارد فری، ۱۳ درصد از آراء مردم را بدست آورد. در واقع این مهمترین نتیجه آرائی است که بعد از جنگ جهانی دوم، یک حزب دست راستی افراطی به اخذ آن نائل گردیده است. جای تأسف بیشتر بخاطر این است که درصد جوانان تا سن سی سال که به این حزب رأی دادند بالغ بر ۳۰ درصد میباشند.

مشابه این پیروزی در فرانسه هم پیش آمده بدین ترتیب که رهبر حزب نئونازی فرانسه، آقای لافن هم در انتخابات محلی موفقیت های چشمگیری بدست آورده و باعث نگرانی جامعه آزاد اروپا گردیده است ولی موفقیت افراطیون دست راستی در آلمان با آن سابقه ای که همه از آن با اطلاع هستیم همه دنیا را تکان داده است.

ایالت ساکسونیا انهالت که دو میلیون و هفتصد هزار جمعیت دارد در قسمت شرقی آلمان قرار داشته و یکی از ایالات عقب افتاده از نظر اقتصادی بوده و درصد بیکاران به ۲۵ درصد میرسد.

نتیجه غافلگیرکننده این انتخابات باعث گردیده که حزب اقلیت سوسیال دموکرات به رهبری گرهارد شراور انگشت اتهام را متوجه صدر اعظم آلمان آقای هلموت کهل نموده و نامبرده معتقد است که برنامه های ناموفق اقتصادی دولت فعلی مردم را بسوی این حزب افراطی کشانده است.

در مقابل سخنگوی صدر اعظم آلمان طی اعلامیه ای تمام مشکلات موجود را متوجه حزب سوسیال دموکرات نموده اظهار داشت که بخاطر نزدیکی و حمایت این حزب از کمونیزم، مردم را به راست فراطی گرایش داده است.

در مقابل اتحادیه کارگران در آلمان از طرف کارگران خارجی که در آن کشور مسئول کار میباشند زیر فشار قرار گرفته و نگرانی عمیق خود را از تبعیض نژادی و تهدیدهائی روزانه که از طرف افراطیون دست راستی اعمال میشود اعلام داشتند. همزمان رهبر یهودیان آلمان آقای اینگس بیس، دولت بُن را مقصر شمرد که بموقع موقعیت را درک نکرده و سهل انگاری آنها باعث رشد احزاب افراطی راست گردیده است.

همچنین سفیر ایسرائل در آلمان طی مصاحبه ای اظهار داشت ما با نگرانی، تحولات اخیر را دقیقا" دنبال و در صورت لزوم اقدام لازم را بعمل خواهیم آورد.

آشنائی مشه کتساو با ویلیام کهن

آقای ویلیام کهن وزیر دفاع امریکا که اخیرا" از ایسرائل دیدن کرد در ضیافت شام رسمی که اسحق مردخای وزیر دفاع ایسرائل بافتخار وی ترتیب داده بود نگاهی آشنا به مشه کتساو معاون نخست وزیر و وزیر جهانگردی ایسرائل انداخته و از وی پرسید آیا ما یکدیگر را می شناسیم؟! آقای کتساو در پاسخ گفت شما حافظه بسیار خوبی دارید ما بیست سال قبل همدیگر را دیده ایم. در آن زمان مشه کتساو که نماینده جوان پارلمان ایسرائل بود در سفر خود به امریکا به «سان دیه گو» در کالیفرنیا رفت. در این بازدید رئیس جامعه یهودیان سان دیه گو از او خواهش کرد با جوانی بنام بیل کهن عکس بگیرد. وقتی آقای کتساو علت را پرسید به او گفتند آقای کهن کاندیدای مجلس سنا میباشد و تصور میکند عکس گرفتن با یک نماینده پارلمان ایسرائل برای او آرای بیشتری جمع آوری خواهد کرد. به این ترتیب وزیر دفاع امریکا پله های ترقی را بوسیله عکسی که با آقای مشه کتساو گرفته بود آغاز کرد.

پرتاب کوچکترین سفیه فضائی توسط دانشمندان ایسرائلی

اخیرا" کوچکترین سفینه فضائی دنیا بنام «گاروین تخسات ۲» که متصل به موشک روسی میباشد توسط دانشمندان ایسرائل به فضا پرتاب شد. پرتاب این ماهواره توسط موشکهای روسی از پایگاه «بایکونور» واقع در قزاقستان انجام گرفت. اندازه این ماهواره چهل و هشت سانتیمتر مربع و مصرف انرژی آن کمتر از یک لامپ صد واتی میباشد.

این سفینه در باره جو زمین و ارتباطات و ضخامت «اوزون» و بسیاری دیگر از مسائل علمی مطالعه و بررسی خواهد کرد. در سال ۱۹۹۵ اولین سفینه از این گروه توسط دانشمندان ایسرائلی به فضا پرتاب شده و بعد از مدتی مفقود گردید.

سفینه فوق در هر ۱۱۹ دقیقه یک بار دور زمین را طی کرده و ارتفاع آن از سطح زمین هشتصد و سی کیلومتر میباشد. کارشناسان امور فضائی اهمیت فوق العاده ای برای مأموریت این ماهواره کوچک قائلند.

اولین فضانوردان ایسرائل آماده مأموریت میشوند

پایگاه فضائی ناسا اخیرا" اعلام نمود که برای اولین بار دو نفر از خلبانان برجسته ایسرائلی در این پایگاه تمرین کرده و خود را برای پرواز علمی به فضا آماده میکنند.

این فضانوردان ایسرائلی به نامهای ایلان رامون ۴۴ ساله و اسحق مایو ۴۴ ساله هر دو از خلبانان برجسته ارتش ایسرائل بشمار میآیند. نامبردگان تمرینات فضائی خود را در پایگاه فضائی «پاسادنا» آغاز کرده و طبق برنامه پیش بینی شده ظرف یکسال آینده یکی از این دو نفر باتفاق فضانوردان امریکائی به فضا پرواز خواهند کرد.

یکی از افسران نیروی هوائی ایسرائل آقای یعکوب ترنر در مورد ایلان رامون میگوید «انتخابی بهتر از این نمیشد انتظار داشت؛ چون رامون خلبانی دقیق و وظیفه شناس و با استعداد یادگیری بی نظیر میباشد و بدون شک این مأموریت افتخارآمیز را با موفقیت انجام خواهد داد.

پاکستان و ایسرائل

پاکستان به ایسرائل قول داد که اطلاعات اتمی خود را در اختیار جمهوری اسلامی ایران یا هر کشور دیگر قرار نخواهد داد. این پیام پاکستان در روزهای اخیر ضمن تماس هائی که بین سفیر پاکستان در واشنگتن و نماینده آن کشور در سازمان ملل با سفیر ایسرائل آقای بن الیسار و نماینده این کشور در سازمان ملل دکتر دوری گلد صورت گرفت به مقامات ایسرائل داده است. یادآوری میشود پس از آزمایش های اتمی پاکستان این تصور در اسلام آباد ایجاد گردید که ایسرائل قصد بمباران کردن تأسیسات اتمی پاکستان را دارد ولی دولت ایسرائل ضمن تماس های آشکار و پنهان به پاکستان قول داد که چنین تصمیمی ندارد.

قاضی عرب

برای نخستین بار یک قاضی عرب به مقام قضاوت در دیوان عالی قضائی ایسرائل برگزیده شد. آقای عبدالرحمن زعبی که در حال حاضر قاضی دادگاه استیناف در شهر ناصره می باشد بزودی بعنوان قاضی عالیترین مرجع قانونی ایسرائل شروع بکار خواهد کرد. عبدالرحمن زعبی که طبق قانون بوسیله وزیر دادگستری ایسرائل و رئیس دیوانعالی قضائی انتخاب شده ۶۷ سال دارد و سالهاست معاونت دادگاه ناصره را بعهده دارد و تخصص او بیشتر در امور جنائی میباشد.

از کلمات بزرگان

ترجمه از: ابراهیم حقیقت

- کیفیت زندگی در خاطر است نه در مادیات.
- وقتی قلب پر از عشق است دنیا مملو از زیبائی است.
- صفا و خوبی تنها سرمایه گذاری است که هیچگاه به هدر نمیرود.
- به معجزه ایمان داشته باشید ولی به آن اتکاء نکنید.
- سخن نیکو گفتن خرجی ندارد در حالیکه نتیجه آن همیشه مطلوب است.
- هر روز از عمرتان را طوری بگذرانید که انگار تا ابد زنده اید.
- از ذکر گذشته ها لذت ببرید و آینده را در خواب ببینید، ولی با امروز زندگی کنید.
- آنچه در داخل دارید ارزش آن بیشتر است از آنچه در خارج دارید.

Silver's New
Huntington Town House
Glatt Kosher Caterers
Under the Supervision of (K)
تحت نظر ربانوت «او – کی»
همراه با کامل ترین تجهیزات
پرخاطره ترین ساعات را برای شما تضمین میکند

با همکاری سرآشپز پرسابقه و معروف ایرانی
خانم گلی
و مناسب ترین قیمت ها
شامل مجلل ترین سالن ها در لانگ آیلند
آماده پذیرایی جشن های:
نامزدی، عروسی، بر و بت میتصوا، سالگرد ازدواج
و میهمانی های خانوادگی در محل مورد علاقه شما
از ۵۰ نفر تا ۳۰۰۰ نفر
برای اطلاعات بیشتر با میترا،
مشاور فارسی زبان ما تماس بگیرید.
مدیریت جدید همراه با کیترینگ فوق العاده استثنای
با بیش از ۴۰ سال سابقه کار در بهترین هتل های منهتن از قبیل:
Waldorf Astoria, Plaza Hotel, New York Hilton & Pierre
Tel: 516-427-8485
Fax: 516-427-8495
124 East Jericho Turnpike,
Huntington Station, NY 11746

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- متخصص امراض تورمی چشم — Specialist In Ocular Inflammation
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه — Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون — Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس — Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه — Surgery for Retinal Detachment
- جراحی شبیکه چشم بیماران مبتلا به قند خون — Surgery for Diabetic Retinal Disease

فارغ التحصیل دانشکده تافت
در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک
فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

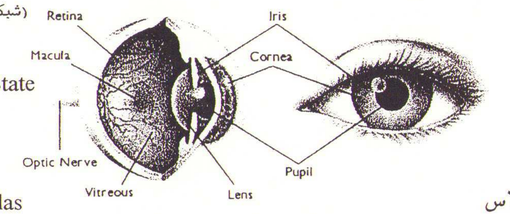

Graduate of Tufts Medical School

Ophthalmic Residency at State University of New York at Stony Brook

Retina Fellowship from University of Texas at Dallas

Retina Group PC

1800-559-5594

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Queens Center**
6 Xavier Drive	1330 Eastchester Road	88-66 Myrtle Ave.
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10469	Glendale, NY 11385
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(718) 850-7819**

جشن پنجاهمین سالگرد استقلال ایسرائل
کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی

از: دکتر فرخ دیلمانیان

جامعه ما شب سالگرد استقلال ایسرائل را همراه با همهء جوامع یهودی جهان با دو جشن گرامی داشت: یکی جشن کمیته جوانان و دیگری جشن کمیتهء فرهنگ و تحصیلات عالی؛ جشن کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی در سالن جشن های مجموعه شعره طوا برگزار گردید. مسئول اجرای برنامه خانم هانی عبرانی بودند.

در ابتداء گروه یهودی ازبکستانی آقای الیاس مالایو هنرنمائی کرد. سپس خانم شیلا رحمانان افراد جامعه را که در ارتش ایسرائل خدمت کرده اند معرفی نمود و به هر کدام شاخه گلی هدیه شد. از بین این افراد خانم لئا یعقوبی و آقای یعقوب اسمعیلی از خاطرات خود سخن گفتند. یکی از جالب ترین سرگذشت ها مربوط به آقای اوراهام مردخائی بود که در بحبوحهء جنگ استقلال ایسرائل در شرایطی بسیار دشوار در ارتش ایسرائل خدمت کردند. پس از هنرنمائی ارکستر «امیر و رن» و سرو شام، آقای «یهودا شراگای» به نمایندگی از کنسولگری ایسرائل در نیویورک صحبت کردند. سپس نمایش کمدی انتقادی آقایان هربرت لیوی و کامیار لیویئیم بنام «دادگاه عالی مشهدی» به صحنه گذاشته شد. بازیکنان این نمایش علاوه بر خود آقایان لیوی و لیویئیم عبارت بودند از دوشیزه شارلین لیوی، آقای شهاب ابراهیمی، آقای دیوید لویئیم و آقای راما نبویان. این نمایش مورد توجه بسیار میهمانان قرار گرفت. مراسم با اجرای سرود هتیکوا بپایان رسید.

درآمد این شب علاوه بر عواید فروش بلیط ها از طریق حمایت ۲۸ نفر از اعضاء جامعه انجام شد که اغلب آنها مبلغ ۱۰۰۰ دلار برای این برنامه هدیه کرده بودند. کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی از این اشخاص صمیمانه تشکر میکند. عواید این شب به بورس های تحصیلی این کمیته و برنامه های صیونیستی کمیته جوانان اختصاص داده خواهد شد.

گزارش تلمود توراى گريت نک

از: ريمونا يعقوبى، مدير مدرسه

مشکل است باور کنم که سه سال از زمانی که مديريت تلمود توراى گريت نک را پذيرفتم می گذرد. با وجوديکه اين مأموريت را با ترديد قبول کردم، اين مدت برای من تجربه بسيار جالبی همراه داشته است. در حالی که سعی کرده ام اين مأموريت را تا حد امکاناتم به خوبی انجام دهم، در اين مدت از همکاری با دوستان بسيار خوب که همگی به تحصيلات يهودی اعتقاد کامل دارند لذت برده ام. من مطمئنم که در اين مدت ما موفق شده ايم که تحولات مثبتی در جامعه ايجاد کنيم.

رمز موفقيت يک مدرسه در معلمين و مسئولين با تجربه و حرفه ای ميباشد که خوشبختانه مدرسه ما از آن برخوردار است. اين گروه با پشتکار تمام توانست به هدفهائی که از طرف جامعه تأمين شده است نائل گردد. تدريس خواندن و نوشتن عبری، تورات، قوانين موعديم، تفيلاهای مختلف و تاريخ و ميراث مشهدی هفته ای ۴ ساعت کار بسيار مشکلی است. من در اين مدت شاهد پيشرفت ها و موفقيت های بزرگی در اين راه بوده ام و به آن افتخار ميکنم.

در سال تحصيلی (۹۸-۹۷) اين مؤسسه ۲۹۱ دانشجو داشت که در کلاسهای قبل از کودکستان تا کلاس نهم مشغول تحصيل بودند. اين عده شامل ۸۷ دانشجوی يشيواهای مختلف لانگ آيلند و کوئينز نيز ميباشد. بمنظور تشويق دانش آموزانی که در مجموع ۴ قسمت زير پيشرفت قابل ملاحظه ای داشته اند «ليست تقدير» تهيه شده و اسامی دانش آموزان ممتاز به آن اضافه شده است. اين چهار قسمت به قرار زير ميباشد:

۱- تاريخ يهود و موعديم
۲- ساير قسمت های درسی شامل زبان عربی
۳- رفتار و انضباط
۴- حضور در کلاس

شاگردان ممتاز به قرار زير ميباشند:

کلاس چهارم: آلبرت آقالرپور، نادين بنی ليوی، ايزابل بصليان، کيان بيچوپان،

دانش آموزان کلاس سوم در مراسم سنتی توراه

مراسم اهداء سيدور به دانش آموزان کلاس های اول

رژينا حکيميان، النا هزقيا، ژوئل کمآلی، شارون ليوی، ايمی نسيمی، لورن نسيمی، ملودی نيکفرجام و شارلين پولاديان.

کلاس پنجم: راکسن داودزاده، فيليپ اعتصامی، سايمون حکيميان، پولت نبويان، لورن کرميلی و جاناتان رحيمی.

کلاس ششم: ملودی بصلئلی، شريل بهنام، ليندا حکيم، استيو کهن و براين حکيمی.

کلاس هفتم: ژرژ بصليان، ليندا بن ذکريا، جرمی حکيمی، شيلی هوشمند و جنيفر زر.

به کليه اين شاگردان ممتاز تبريک ميگوئيم.

در ايام روش هشانا کودکان همراه طعم شيرين سيب و عسل با اين موعد آشنا شدند. کتابچه موعديم بسيار مورد توجه و علاقه کودکان قرار گرفته است. کلاس شوفار نيز در راه آموزش ايام موعد کمک بسياری نمود. در

کلاس آموزش شوفار

اين کلاس کودکان کلاس سوم شوفارهای خود را با استفاده از اره و مته ساختند و به آنها برق و جلا دادند. پيش از همان شوفارها استفاده کرده نواهای مختلف شوفار تکيا، شواريم و تروعا را آموختند.

کلاس های مخصوص «هودالا» بار ديگر کودکان را با شبات آشنا کرد. در اين کلاس بعد از برنامه جالب دانشجويان کلاس پنجم، اولياء همراه فرزندان خود ست هودالای خود را درست کردند. در خاتمه کلاس در باره الياهو هناوی مطالعه کرديم و براخای هودالا و آهنگ های مخصوص شب يکشنبه را با يکديگر آموختيم.

اولياى کودکان در مراسم جالب و سنتی توراه برای دانش آموزان کلاس سوم و مراسم سيدور برای کودکان کلاس های اول شرکت کردند. در اين مراسم کودکان اولين توراه و سيدور خود را دريافت کردند که انشاءاله شروع خوبی برای تحصيلات يهودی آنها باشد.

سفره پسح که توسط کودکان آماده شده بود بسيار منظم و زيبا بود و کودکان از آن لذت بردند.

جلسه ملاقات اولياء و معلمين بخوبی برگزار گرديد. قبل از ملاقات با معلمين و بررسی پيشرفت کودکان، اولياء از دو نمايشگاه که توسط کلاس های پنجم و هفتم ترتيب داده شده بود ديدن کردند. اين دو نمايشگاه مربوط به «ايسرائل در ۵۰ سالگی» و «گذشته و ميراث ما» بودند. کودکان در طی ترتيب دادن اين دو نمايشگاه در باره ميراث ما و ادامه يهوديت از نسلی به نسل ديگر اطلاعات بسيار خوبی کسب کردند.

آخرين برنامه ما سالگرد پنجاهمين سال استقلال ايسرائل بود که همراه مراسم روشن کردن شمع به يادبود کشته شدگان جنگ های کشور ايسرائل برگزار گرديد.

در اين برنامه نمايش بسيار جالب و تکان دهنده ای توسط شاگردان کلاس ششم انجام شد. سخنران ميهمان اين برنامه آقای شلمو نوريئلی بود که در باره خدمت داوطلبانه خود در ارتش ايسرائل صحبت کرد. بعد از آن کودکان در باره ارتش ايسرائل از شلمو سئوال کردند و بسيار تحت تأثير صحبت های شلمو قرار گرفتند. از شلمو نوريئلی برای شرکت در اين برنامه تشکر ميکنيم.

در روز يکشنبه ۱۷ ماه می کودکان ما در رژه روز ايسرائل شرکت کردند. اين عده با افتخار تمام همراه کميته جوانان در اين رژه شرکت کردند و اين روز را جشن گرفتند. دوره‌ء ساليانه فراگيری راجع به کشور ايسرائل و پيوند ابدی مردم اين کشور با توراه و سرزمين ايسرائل با جشن های پنجاهمين سال استقلال و رژه روز ايسرائل به اتمام رسيد.

اين گزارش را با اشاره ای به پاراشای ميکتص و گفته های ربای شلمو ريسکين در باره اين پاراشا پايان ميدهم.

«آرزوی بازگشت به صيون»

«اگر اراده کنيد هيچ چيزی رويا نيست»

«وقتی که خد-اوند بازگشت به صيون را به ارمغان آورد ما در رؤيا بوديم.»

در تلمود آمده است که: «سه نوع خواب و رؤيا به حقيقت می پيوندند. خواب سحر، خوابی که دو دوست عين آنرا ديده باشند، و خوابی که تعبير آن در خود آن باشد. و به گفته عده ای خواب چهارمی که مرتب تکرار ميشود.»

دانشمند بزرگ يهودی، ربای پروفسور شموئل کَلمان ميرسکی اين گفته را با تشبيه آن به رؤيای نهضت صيونيزم به دنيای امروز ربط ميدهد. در مرحله اول، اين يک رؤيای سحری بود که بعد از يک شب تاريک و طولانی دنيای تبعيد و دربدری انجام ميگرفت و خوابی بود که تا صبح آزادی ادامه داشت. ثانيا" خوابی بود که همگی عين آن را می ديدند از ويلنا تا تونس و از يمن تا امريکا رؤيای يهوديان يکسان بود. ثالثا" در خود رؤيا تعبير آن بصورت يک برنامه عملی و برنامه ريزی شده توسط هرتصل وجود داشت. و بالاخره رؤيائی بود که دائما" تکرار ميشد و به آرزومندان فرصت غفلت نميداد. اين رؤيا را که روزی سه بار در تفيلاها به آن اشاره ميکنيم هيچوقت از ياد نخواهيم برد.

سری سخنرانی های مینیان جوانان

مینیان تازه جوانان در کنیسای جدید گریت نک بمناسبت پنجاهمین سالگرد تأسیس کشور ایسرائل یک سری سخنرانی در روزهای شبات ترتیب داد. عنوان این سری سخنرانی ها «ایسرائل در پنجاه سالگی» بود و در ان سخنرانان برجسته ای با موضوعات گوناگون شرکت نمودند.

سخنرانی ها در روز ۲۵ اپریل با شرکت دکتر ویلیام هلمرایخ که پرزیدنت مدرسه نورت شور است آغاز شد. دکتر هلمرایخ در ضمن استاد جامعه شناسی و مطالعات یهودی مرکز فوق لیسانس سیتی یونیورسیتی و سیتی کالج نیویورک است. وی در مورد روند صلح خاور میانه صحبت نمود.

در روز دوم می، سخنگوی میهمان ربای مایکل ریچل معاون مدیر نورت شور هیبرو آکادمی بود که در حال تکمیل تز دکترای خود از یشیوا یونیورسیتی در مورد جامعه یهودی ایرانی امریکا میباشد و در مورد تاریخچهء تعلیم و تربیت یهودی در بین یهودیان ایران صحبت نمود.

در روز ۹ می دکتر لورنس شیفمن رئیس بخش عبری و مطالعات یهودی نیویورک یونیورسیتی صحبت نمود. وی یکی از مراجع موثق کتیبه های بحرالمیت است و عنوان سخنانش «کتیبه های بحرالمیت و تاریخ ایسرائل» نام داشت.

در روز ۲۳ می میهمان این مینیان ربای مارون توکایر ربای معروف و محبوب مینیان چری لین بود. وی تحت عنوان «درسهائی از گذشته» نطق جالبی در مورد اهمیت آموزش و پرورش یهودی ایراد نمود.

در پایان سری سخنرانی ها در روز ۳۰ می آقای چارلز شومر نماینده کنگره امریکا پس از خاتمه مراسم کنیسا در مورد «۵۰ سال دوستی – روابط امریکا و ایسرائل» سخنرانی نمود. وی ضمن تبریک به جامعه مشهدی برای افتتاح کنیسای جدید در باره اهمیت تأثیر جوامع مهاجر در امریکا سخن گفت و سپس در مورد روابط امریکا و ایسرائل در طی ۵۰ سال تاریخ این روابط و موقعیت روند صلح خاور میانه صحبت نمود. پس از سخنرانی، آقای شومر به سئوالات اعضای جامعه از قبیل کنترل اسلحه و موقعیت شهردار یروشالیم بعنوان پایتخت ایسرائل جواب داد.

تمامی این سخنرانی ها با استقبال گرم حضار روبرو شد و مینیان جوانان امیدوار است که در آینده نیز برنامه های مشابه ای ترتیب دهد.

گروه والدین جوان برنامه سخنرانی در مورد مسائل تین ایجرها برگزار نمود

روز دوشنبه ۲۷ اپریل ۹۸ گروه والدین جوان، سخنرانی تحت عنوان «چگونه سالهای تین ایجری را سپری کنیم» ترتیب داد. از خانم شهناز گلدمن دعوت شد تا در بارهء این موضوع و مشکلاتی که تین ایجرها در شناخت شخصیت خود با آن مواجه هستند بحث نمایند. این سخنرانی بسیار جالب و آموزنده بود و امیدواریم که در آینده نزدیک باز هم از خانم گلدمن دعوت کنیم تا صحبت نمایند.

آموزش سرطان سینه و ماموگرافی رایگان در کلوب سالمندان

در روز سه شنبه ۱۲ می ۹۸ خانم راشل سَاکس از سازمان مراقبت سرطان، سمینار جالب و بسیار آموزنده ای در مورد آگاهی از سرطان سینه و کشف بموقع و زود آن برگزار نمود. در این سمینار که به فارسی ترجمه میشد به حاضرین در مورد اهمیت آزمایش شخصی سینه بعلاوه مراقبت های عمومی از سلامتی و لزوم انجام ماموگرافی و آزمایش سالیانه توسط دکتر و یا پرستار متخصص تعلیم داده شد. به تمامی حاضرین بروشورهای مخصوص به فارسی و انگلیسی و نوار ویدئو در مورد چگونگی انجام آزمایش شخصی سینه که توسط بنیاد سرطان ایتالیا و امریکا اهداء شده بود داده شد. پس از این سمینار، ماموگرافی رایگان در روز ۱۹ می در همان محل انجام گردید.

در آن روز از ۳۰ نفر از خانمها ماموگرافی و آزمایش سینه در آپارتمان کلوب سالمندان بعمل آمد. هزینهء ماموگرافی افرادی که بیمه سلامتی نداشتند توسط سازمان مراقبت سرطان پرداخت شد. این برنامه به خانمهای بسیاری امکان ماموگرافی را داد که در صورت معمول انجام نمیدادند.

در صورتیکه مایل باشید بروشورهای رایگان و یا ویدئو مربوط به چگونگی آزمایش شخصی سینه را دریافت نمائید لطفا" با خانم ژینا اهران اف تماس بگیرید.

خانم ژینا اهران اف (نفر دوم از راست) و گروهی دیگر از بانوان در سمینار سرطان سینه

پیامی از شیرا خداشا

از: داوید زروبابلی

«شیرا خداشا» برخلاف آنکه متأسفانه در اجتماع ما بصورت یک گروه افراطی نشان داده شده، بخصوص در یکسال اخیرثابت کرده که افراطی نیست و حتی در بسیاری موارد میانه روی آن در زمینه های مذهبی و سنتی جامعه مشهدی نیویورک مشاهده شده و رابطه بین نسل یهودی مقیم مشهد ۵۰–۴۰ سال پیش و نسل جوان کنونی را آنچنان که باید وجود داشته باشد مشخص نموده است.

واژه زیبای «شیرا خداشا» بمعنی «نغمه نو» است اما بعلت تبلیغات سوء عده ای که بعلت مهاجرت، رابطه شان با نسل های قبلی قطع شده و بعلت سوء تفاهماتی که در ابتدای فعالیت های آن بوجود آمده متأسفانه این واژه زیبا برای عده ای به یک عامل منفی تبدیل شده که باعث جدائی و اختلاف در جامعه میشود اما حقیقت امر خلاف آنرا ثابت میکند.

اولا" شیرا خداشا قشری از جامعه مشهدی است که به اصل و نسب خود می بالد و در عین حال میکوشد که مراسم تفیلا را کمی جدی تر بگیرد. شیرا خداشا در حقیقت یک سازمان تلمود تورا برای بزرگسالان (سنین بعد از بر میتصوا) میباشد که ترجیح میدهند مراسم تفیلا را با «کوانا»ی بیشتری برگزار کنند و احترام بیشتری برای سایرین که بمنظور نماز به آنجا می آیند قائل شوند.

دوما" در طی یکسال گذشته با پیوستن ربای «شلمو شوب» این مجموعه مذهبی و فرهنگی رنگ دیگری بخود گرفته و توانسته است تحت رهبری ایشان خود را بهتر بشناساند. معلومات عمیقی که ایشان در امور مذهبی دارند با تسلط کامل ایشان به سه زبان عبری، فارسی و انگلیسی و با بیان شیرین خود توانسته اند در ارشاد اعضای جامعه و حل مشکلات مذهبی نقش مهمی ایفا کنند. حتی عده ای نیز از سایر کنیساهای غیر مشهدی برای شنیدن سخنان ایشان در برنامه ها شرکت میکنند.

ما خود را قسمتی از جامعه میدانیم و در تمام فعالیت های جماعتی شرکت و همکاری میکنیم. برای آگاهی بیشتر اعضاء جامعه لازم میدانیم فعالیت های شیرا خداشا را یکبار دیگر بطور خلاصه ذکر کنیم:

۱. برنامه تفیلا بطور مرتب برقرار است و معمولا" طی تفیلای صبح و یا عصر چند دقیقه صحبت های مربوط به پاراشای هفته بزبان فارسی توسط ربای انجام میشود.
۲. هر چهارشنبه کلاس «بحث پاراشای هفته»
۳. بازرسی و معاینه مزوزا، تفیلین، صیصیت و شتنز
۴. کتابخانه رایگان
۵. فروش کتب و لوازم مقدس
۶. کلاس های کشروت و طهارت خانواده برای خانمها

در خاتمه باید یادآوری کرد که در «شیرا خداشا» بر روی همه گشوده است و هیچگونه تبعیضی از نقطه نظر سابقه مذهبی خانوادگی برای هیچکس وجود ندارد. بهتر است اول در برنامه ها شرکت کنیم و آنگاه قضاوت نمائیم.

به امید روزی که همه جامعه مشهدی یک پارچه و هم آهنگ برای دستیابی به اهداف والای خود بکوشیم.

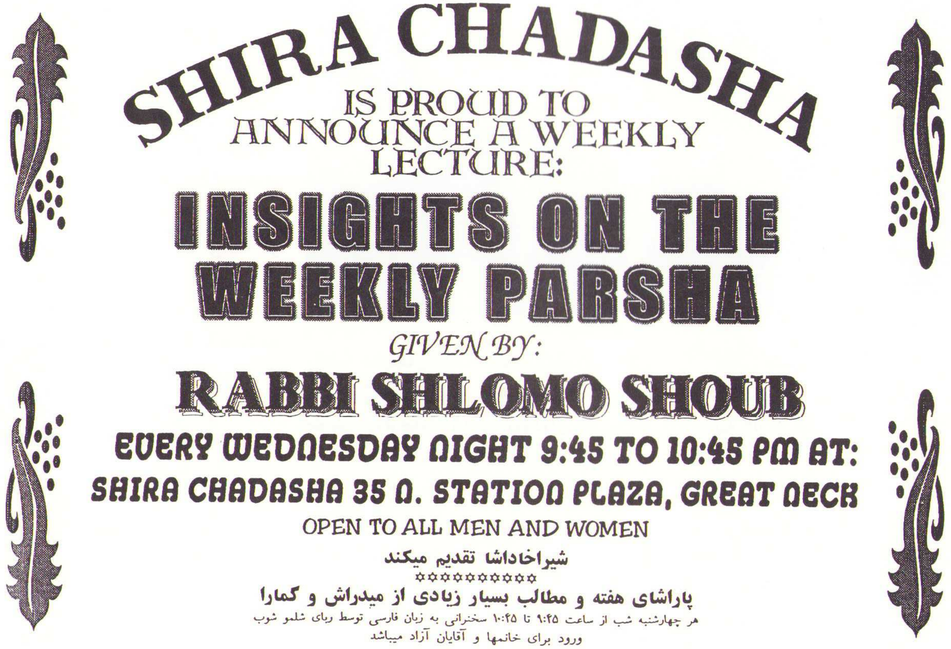

تقدیر از آقای دکتر یونس شفیعیان توسط مرکز پزشکی
Kingsbrook Jewish Medical Center

آقای دکتر شفیعیان در مجامع پزشکی بخاطر تخصص و مهارتشان در جراحی عمومی و عروق و بعنوان آسیستان پروفسور جراحی شناخته شده اند.

آقای دکتر شفیعیان در مشهد متولد شده و درجه دکترای خویش را از دانشگاه لوزان در سوئیس دریافت نمودند. در سال ۱۹۶۳ کارآموزی خود را در رشته جراحی عمومی در بیمارستان «ناسو» واقع در «مینیولا» (اکنون بیمارستان دانشگاهی وینتروپ نامیده میشود) تکمیل نمودند. در آن سال ایشان به بخش جراحی مرکز پزشکی «کینگز بروک» پیوستند و در آنجا درجه فوق لیسانس خود را در جراحی عروق دریافت نمودند.

در طی ۳۵ سال خدمات برجسته خود به مرکز پزشکی کینگز بروک و بیماران آن، آقای دکتر شفیعیان در تعدادی از پروژه های تحقیقاتی آزمایشگاهی شرکت جسته و نوشته های پزشکی مختلفی را انتشار داده اند. آقای دکتر شفیعیان در مقام دکتر مسئول در رشته جراحی عمومی و عروق انجام وظیفه نموده و یکی از گردانندگان این بخش هستند. در گذشته بعنوان رئیس بخش اضطراری خدمت نموده و در حال حاضر مسئول کلینیک های جراحی هستند. بعلاوه آقای دکتر شفیعیان مسئول تدریس و تعلیم دادن به جراحان دوره تخصصی میباشند. ایشان در بیمارستان کینگز بروک بسیار فعال بوده و در بسیاری از کمیته های پرسنل پزشکی شرکت داشته و یا ریاست آنرا عهده دار بوده اند.

آقای دکتر شفیعیان عضو جامعه جراحان ایالت نیویورک بوده و

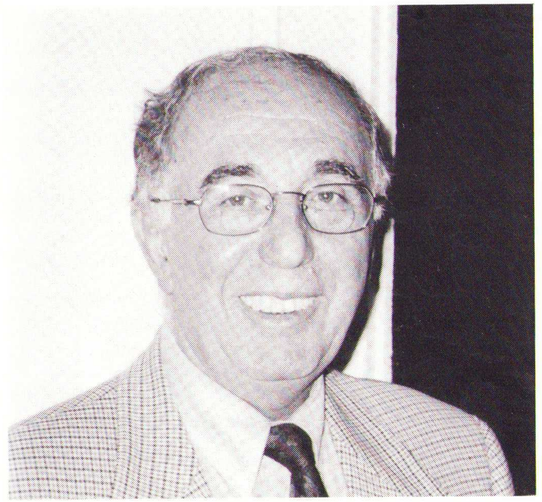

دارای مقام آسیستان پروفسور جراحی از SUNY Downstate Medical Center میباشند. ایشان فعالانه در رشته جراحی در بروکلین و گریت نک بکار اشتغال دارند. آقای دکتر شفیعیان بعلاوه سه تن از دیگر اطباء در برنامه شام و جشنی که بمناسبت نود و سومین سالگرد تأسیس مرکز پزشکی کینگز بروک در تاریخ ۱۳ سپتامبر در هتل هیلتون نیویورک ترتیب داده شده است به دریافت جایزه «تقدیرنامه رئیس جمهور» نائل خواهند شد.

مگیلا به آقای دکتر شفیعیان بخاطر نیل به این افتخارات تبریک گفته و برای ایشان آرزوی موفقیت های بیشتر دارد.

پیشرفت دکتر فرخ دیلمانیان در آزمایشات مربوط به درمان سرطان مغز

سرطان مغز هر ساله حدود ۱۵۰۰ نفر طفل را در امریکا مبتلا میسازد که در نیمی از موارد غیر قابل معالجه میباشد.

یک راه درمان که احتمالاً" میتواند روزی باعث شود که درصد معالجه در این اطفال بالا رفته و طول عمر بیشتری به آنان داده شود در حال آزمایش است. این روش MRT (درمان از طریق اشعه میکروبیم) نام دارد و در حال حاضر توسط آقای دکتر فرخ دیلمانیان و همکارانشان با استفاده از اشعهء ایکس سینکروترون در آزمایشگاه دولتی «بروک هیون» در حال ایجاد است.

میکروبیم ها (Micobeams) دارای سه خاصیت فوق العاده هستند که آنها را برای درمان رادیو تراپی مناسب میسازد. اول اینکه حتی در مقادیر زیاد به نسوج سالم زیانی وارد نمیکند. دوم اینکه در آزمایشات بر روی حیوانات نشان داده اند که اشعه دادن فقط از یک جهت کافی است که رشد برخی از غده های مغزی یا زیر پوستی را کُند و یا بکلی متوقف کند. سوم اینکه فقط یک جلسه درمان با اشعه کافی است در حالیکه در درمانهای معمول حدود ۳۰ جلسه لازم است.

آقای دکتر دیلمانیان در اواخر دهه ۱۹۸۰ همراه با «دانیل سلاتکین» که اخیراً" بازنشسته شد شروع به تحقیق بر روی این روش نمودند. تعدادی از نتایج بدست آمده ایشان را متقاعد نمود که در راه راست به پیش میروند و سال پیش از طرف بنیاد غدد مغزی اطفال، بودجه ای مختصر ولی با اهمیت به آنها اهداء شد تا به تحقیقات خود ادامه دهند.

حداقل چهار سال دیگر آزمایشات و ایجاد دستگاه های لازم بعلاوه مطالعات بیشتری در بیولوژی اشعه ای میکروبیم لازم است تا برای آزمایش بر روی انسان آماده شوند.

مگیلا برای آقای دکتر فرخ دیلمانیان همکار ارزشمند خود در کادر هیئت تحریریه آرزوی موفقیت دارد و به ایشان افتخار میکند.

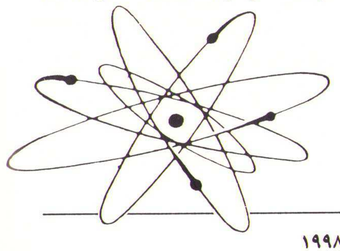

ایش هتورا از یوسف و لئا حکیمیان تقدیر میکند

در شام سالیانه ایش هتورا در چهارشنبه سوم جون ۹۸ در سن لوئیز از آقای یوسف و خانم لئا حکیمیان تقدیر بعمل آمد. ایش هتورا بدینوسیله از این دو رهبر جامعه یهودی که از سن لوئیز به نیویورک و یروشالیم نقل مکان میکردند خداحافظی نمود.

این برنامه شام که شامل پخش مستقیم بین المللی توسط ماهواره بود توسط «لَری کینگ» گزارش میشد و در آن دکتر لورا شلزینجر، ابراهام تورسکی، جوزف لیبرمن و ناتان اینترنشنال شرکت داشتند. موضوع اصلی این گزارش قدرت و توانائی هر فرد در عوض کردن جهان بود.

خانم دکتر لئا حکیمیان بخاطر نقش مؤثر خود در جامعه یهودی و تلاش اخیر ایشان در تشکیل یک برنامه همسریابی مورد تقدیر قرار گرفتند (به مقاله بعدی رجوع نمائید).

آقای یوسف حکیمیان در حال حاضر عضو کمیته ملی اجرائی روابط عمومی امریکا و ایسرائل (AIPAC) و کمیته اجرائی اطاق بازرگانی امریکا و ایسرائل میباشند. ایشان رئیس گروه اهالی سن لوئیز برای «دولت بهتر» و عضو هیئت مشاورین «ایش هتورا» میباشند. ایشان در تعدادی دیگر از سازمانهای یهودی سن لوئیز از قبیل کمیته روابط یهودی و «نور یهودی سن لوئیز» خدمت نمودند. ایشان همچنین در گروههای مربوط به UJA و ADL منطقهء میزوری- ایلینوی خدمت نمودند.

ما به خانم و آقای حکیمیان بمناسبت موفقیت های بیشمارشان و خدمتشان به جامعه یهودی تبریک میگوئیم.

شَدخان یا واسطه ازدواج

(۱) تخمین زده میشود که حدود یک میلیون امریکائی یهودی مجرد بالای سن ۱۸ سال وجود دارند. خبر خوش اینکه بسیاری از آنان مایل به ازدواج با همسر یهودی هستند. خبر نه چندان خوش دیگر اینست که به این کار عمل نمیکنند!!

(۲) در زبان ییدیش به خانم دکتر لئا حکیمیان لقب «شَدخان» میدهند؛ یعنی واسطه ازدواج یهودی. کسی که آخرین تکنیک ها مثل تماس از طریق ویدئو و استفاده از شبکه سراسری کامپیوتری (اینترنت) را با روشهای اصیل و قدیمی مثل دیدار از نزدیک ترکیب نموده است.

(۳) حالا (۱) و (۲) را با هم جمع کنید و در نتیجه سازمانی غیر انتفاعی همسریابی یهودی بوجود میآید که دفتر مرکزی آن در یروشالیم و شعبه آن در نیویورک است.

هر کسی که دنبال همسر ایده آل میگردد میتواند در یکی از این دو دفتر ثبت نام نماید.

این سازمان قبل از اینکه بصورت بین المللی درآید در سال ۱۹۹۵ در سن لوئیز شروع بکار نمود. سه سازمان یهودی در سن لوئیز با کمک یکدیگر یک سرویس غیر انتفاعی همسریابی را برای استفاده مجردهای یهودی از هر سن و سالی و هر سطح مذهبی بوجود آوردند.

آنها از خانم دکتر لئا حکیمیان همسر آقای یوسف حکیمیان که مدت ۲۷ سال در جامعه یهودی فعالیت نموده بودند خواستند که بعنوان مدیر، خدمت نمایند. خانم دکتر حکیمیان که قبلاً" در آموزش و پرورش یهودی و ضمناً" بعنوان استاد ریاضیات دانشگاه، سابقه کار داشتند به شرط اینکه حقوق ایشان بخاطر راحتی وجدانشان در سطح بسیار پائین باشد این مسئولیت را قبول نمودند. ایشان این سازمان را با همکاری داوطلبان و هدایای افراد خیر رهبری نمودند.

در نظر خانم دکتر حکیمیان، همسریابی مربوط به حرفه ایشان یعنی آموزش و پرورش یهودی میشود و بگفتهء ایشان «اگر ازدواج های یهودی و فرزندان یهودی وجود نداشته باشند، مدارس یهودی نیز وجود نخواهند داشت.»

ایشان با متقاضیان بیش از ۱۰۰ سازمان مختلف یهودی ملاقات نموده اند تا از نزدیک با نیازهای آنان آشنا شوند. هدف ایشان معرفی لااقل یک زوج در هر روز میباشد. تاکنون بخاطر این برنامه از ۱۰۰۵ متقاضی، ۲۲ نفر ازدواج کرده و یا نامزد شده اند.

مگیلا از خانم دکتر لئا حکیمیان و عقاید و فعالیت های ایشان تقدیر مینماید. زحمات خستگی ناپذیر ایشان یک میتصوای بزرگ محسوب میشود.

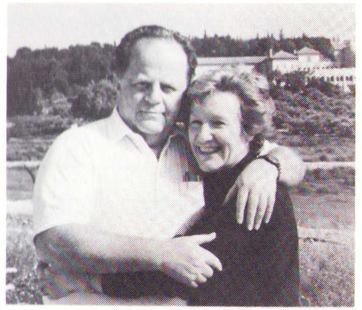

دانش آموز یشیوا برنده جایزه اول مقاله نویسی شد

یکی از مسائلی که مدارس امروز با آن مواجه هستند این است که چگونه درس تاریخ را برای دانش آموزان جوانشان جالب نمایند. بهمین صورت در تعلیم و تربیت یهودی نیز باید فجایع جنگ جهانی دوم را بطوری که برای دانش آموزان جوان یهودی بصورت یک تجربه شخصی جلوه نماید تدریس نمود.

امسال برای اولین بار «یانگ ایسرائل» در فارست هیلز – کوئینز تصمیم گرفت که مسابقه مقاله نویسی برای محصلین کلاس هشتم یشیواها در تمامی منطقه کوئینز ترتیب دهد تا باعث ترویج تحقیقات فردی و مطالعه در مورد فاجعه هولوکاست گردد.

موضوع این مقاله عبارت بود از «شوآ و مفهوم آن برای من.» این برنامه چنان موفقیت آمیز بود که «یانگ ایسرائل» قصد دارد در سال آینده آنرا توسعه دهد.

دانش آموزان، مقاله های خود را که از تحقیقات شخصی گرفته تا خاطرات اعضای خانواده شان و داستانهائی که بصورت نوشته درآمده بود را ارائه نمودند. جایزه اول آن به یک دختر مشهدی محصل کلاس هشتم تعلق گرفت که مایل نبود نامش ذکر شود. این محصل با یک همسایه سالمند خود که از بازماندگان فاجعه هولوکاست بود مصاحبه ای نموده و مقالهء تکان دهنده ای از این تجربه نوشته است.

در روز ۲۷ اپریل ۹۸ در مراسم سالیانه یوم هشوآ «یانگ ایسرائل» فارست هیلز از این دانش آموز دعوت نمود تا مقاله خود را قرائت کند. ما این نویسندهء جوان را تحسین مینمائیم. مقاله ایشان بطرز بسیار زیبا و به نحو شخصی نوشته شده است.

شماره مخصوص مگیلا

بمنظور بزرگداشت پنجاهمین سال استقلال اسرائیل، کمیته جوانان شماره مخصوص ۱۰۰ صفحه ای مگیلا را در آپریل ۹۸ منتشر نمود.

این شماره شامل مقالات و عکسهائی پیرامون پیشرفت ها و افتخارات کشور ایسرائل در پنجاه ساله اول استقلال خود بود. یک بروشور رنگی از طرف وزرات جهانگردی ایسرائل نیز ضمیمه مجله شد که برای خوانندگان مقیم امریکا ارسال گردید.

مگیلا فصلنامه کمیته جوانان میباشد که اکنون وارد چهاردهمین سال انتشار خود شده است.

کمیته جوانان تعداد زیادی تلفن و نامه های محبت آمیزی از طرف خوانندگان ارجمند در باره مطالب و نقش مگیلا بطور کلی بخصوص پس از انتشار شماره مخصوص آپریل دریافت نمود.

این کمیته بدینوسیله از تمام اشخاص و شرکت هائی که با پیام های محبت آمیز، کمک مالی سالیانه و یا با درج آگهی، از این نشریه حمایت مینمایند سپاسگزاری مینماید. لیستی از اشخاصی که با حمایت مالی خود نشر مجله جامعه را امکان پذیر می نمایند بعنوان قدردانی در هر شماره در صفحات میانی مگیلا بچاپ میرسد.

لازم به یادآوری است که در انتشار مگیلا از متخصصین حرفه ای کمک گرفته نمیشود. جوانان داوطلب از جامعه خودمان با کوشش و صرف وقت بسیار تا حد ممکن انتشار نشریه ای را در سطح حرفه ای امکان پذیر میسازند در حالیکه سعی میکنند مخارج تولید و چاپ را به حداقل برسانند.

کمیته جوانان همچنین از کلیه نویسندگانی که قلمشان را برایگان در اختیار این نشریه میگذارند و همچنین کارکنان و داوطلبان کمیته فرعی مگیلا برای زحماتشان در تهیه این مجله سپاسگزاری مینماید و برای آنان آرزوی موفقیت روزافزون دارد.

کلاسهای آشپزی

بعد از موفقیت کلاسهای خواندن و نوشتن فارسی، کمیته جوانان کلاسهای آشپزی غذاهای ایرانی را نیز ترتیب داد. کمیته

خانم یافا حکیمیان یکی از ۶ شمع را در مراسم یوم هشوآ روشن میکنند

بازدید از نمایشگاه عکس یوم هشوآ

مذهب و میراث با همکاری کمیته بانوان این کلاس ها را برای استفاده جماعت محترم ترتیب داده است. این کلاس ها با نظارت خانم تامار گوهری اداره میشوند و در طی آن دستور تهیه غذاهای مختلف ایرانی و انواع شیرینیجات بررسی میشود. از علاقمندان شرکت در این کلاس ها تقاضا میشود با خانم نهال نسیمیان تماس بگیرند.

سالن ورزشی کنیسای جدید

کمیته ورزش با همکاری انجمن مرکزی برنامه ورزشی بسیار مفصلی برای سالن ورزش کنیسای جدید تنظیم کرده است. این برنامه که شامل بازیهای مختلف بسکتبال، والیبال، فوتبال، هاکی و پدل بال میباشد از طریق صفحه کامپیوتری کمیته جوانان در دسترس علاقمندان میباشد. برای اطلاعات بیشتر لطفا" با آقایای روبرت بثلی و بهروز عزیز تماس حاصل فرمائید.

اخبار جامعه

اهداء بورسهای تحصیلی به دانشجویان ایرانی تبار در ایسرائل

یکبار دیگر امسال در طی مراسم باشکوهی بورسهای تحصیلی به بسیاری از دانشجویان ایرانی تبار دانشگاه های ایسرائل اهداء گردید. این مراسم روز دوشنبه چهارم می در سالن «بیت لبانیم» (سالن یادبود سربازان فقید ایسرائل) در خولون برگزار گردید. همانند سال گذشته این برنامه توسط سازمان مرکزی ایرانیان ایسرائل و وعد مرکزی (انجمن) جامعه مشهدی ایسرائل ترتیب داده شده بود.

در این مراسم که نزدیک به ۸۰۰ نفر در آن شرکت کرده بودند به حدود ۳۵۰ تن از دانشجویان بورسهای تحصیلی اهداء شد.

قسمت اصلی بودجه این بورسها توسط درآمد حاصله از جمع آوری پول در شب نشینی سال گذشته ایرانیان نیویورک برای کمک به فدراسیون یو–جی–ای تأمین شده بود. بورسهای اهدائی به ۱۵۴ دانشجو مشهدی جمعا" ۲۶۲۰۰۰ شکل بود که از آن ۶۰ هزار دلار از نیویورک، ۲۰ هزار شکل از بورس مرحومه «حنا بنیامینی» و ۲۰ هزار شکل از وعد مشهدی های ایسرائل تأمین شده بود. ضمنا" از طرف سازمان مرکزی ایرانیان نیز مبلغ ۳۷۰ هزار شکل بین ۲۰۰ نفر دانشجوی غیر مشهدی تقسیم گردید.

در این برنامه آقای مشه کتساو معاون نخست وزیر و وزیر جهانگردی ایسرائل، آقای مردخای ساسون شهردار خولون، پروفسور داوید منشری رئیس سازمان مرکزی ایرانیان ایسرائل، آقای داوید کهن رئیس وعد مشهدی های ایسرائل، آقای آلن موند از طرف فدراسیون یو–جی–ای نیویورک، آقای رولن ثابت از طرف سازمان مکابی نیویورک، دکتر فرخ دیلمانیان از طرف جامعه ما، و نمایندگانی از سوخنوت، سازمان مگبیت و دیگر سازمانهای ایرانیان ایسرائل شرکت داشتند و سخنانی ایراد کردند. پروفسور منشری در سخنان خود اطلاع دادند که امسال ۵۰ درصد به مبلغ بورسهای تحصیلی نسبت به سال گذشته افزوده شده است.

در این مراسم گروه رقص جوانان خولون و یک گروه موسیقی ایرانی هنرنمائی کردند. در طی این مراسم جایزهء ویژه ای به دوشیزه گلیت یامینی دانشجوی ممتاز و روزنامه نگار موفق ایرانی تبار اهداء گردید. طبق گزارش آقای داوید کهن در روزهای بعد از این برنامه آقای آلن موند از خانه سالمندان مشهدی در هرتصلیا نیز بازدید نمودند.

مگیلا به کلیه دانشجویان تبریک گفته و موفقیت آنان را در ادامه تحصیلاتشان آرزومند است.

شرکت کنندگان در مراسم اهداء بورس های تحصیلی در ایسرائل

دکتر فرخ دیلمانیان در مراسم اهداء بورس های تحصیلی در ایسرائل

گزارش کمیته جوانان

از: سایمون نسیمی

مسافرت تابستانی کمیته جوانان به ایسرائل

مسافرت تابستانی سال ۱۹۹۸ با شرکت ۴۱ نفر از جوانان جامعه در اوائل جولای برگزار میگردد. این گروه دختر و پسر به سرپرستی فرامرز و ژانت لیوئیم به مدت ۱۸ روز از تمام نقاط کشور ایسرائل منجمله یروشالیم، تل آویو، متصادا، ایلات، ارتفاعات گولان و طبریا دیدن میکنند. کمیته جوانان از حمایت همیشگی آقای آقاجان نسیمی از این برنامه تشکر مینماید.

شب اسکار

برای اولین بار کلوب فرهنگی برنامه ای برای تماشای مراسم جوائز اسکار ترتیب داد که در طی آن جوانان شب اسکار را دور هم در گریت نک هاوس گذراندند. قبل از شروع برنامه جوانان به کاندیدهای جوائز اسکار رأی دادند و در آخر شب به کسانی که بیشترین رأی درست و همچنین کمترین رأی درست را داشتند جوائزی اهداء شد.

کامران کلاتی و تونی نامدار بیشترین رأی درست و سیمون قصابیان کمترین را داشتند.

این برنامه همراه با شام بود و بسیار مورد علاقه جوانان قرار گرفت و در سالهای آینده نیز تکرار خواهد شد. کمیته جوانان از پارک گریت نک برای اجازه استفاده از گریت نک هاوس و خانم تینا نامدار برای ترتیب این برنامه تشکر مینماید.

پوریم پارتی و نمایش کمیته جوانان

جشن پوریم در شنبه شب ۱۴ مارچ در کنیسای بت هداسا برگزار گردید. این جشن با نمایش کمدی جوانان به نام «قطار ۲۷:۶» که انتقادی بود از رفتار جوانان مشهدی در قطار معروف ساعت ۲۷:۶ که از منهتن به

شرکت کنندگان در جشن استقلال ایسرائل

گریت نک برمیگردد شروع شد. بعد از آن پارتی پوریم با شرکت ۱۶۰ نفر از جوانان برگزار گردید. کمیته جوانان از کمک آقایان هربرت لیوی، کامیار عبداله زاده لیوئیم و آلن حکیمیان برای کمکشان در تنظیم این نمایش تشکر مینماید.

پارتی نوجوانان بمناسبت پوریم

گروه نوجوانان مشهدی نیز جشنی بمناسبت پوریم در شنبه شب ۲۱ مارچ برگزار کرد. در این جشن مخصوص که بنام mystery پارتی بود نزدیک به ۱۴۰ نفر از نوجوانان شرکت کردند. این برنامه شامل شام و رقص بود و بعد از گردشی در منطقه گریت نک بدنبال mystery در کنیسای جدید به اتمام رسید. با تشکر فراوان از دینا و جیمی کمالی و رانی زر برای این برنامه بسیار موفقیت آمیز.

شرکت کنندگان در مراسم رژه ایسرائل

روز رژه ایسرائل

در روز یکشنبه ۱۷ ماه می نزدیک به ۱۵۰ نفر از جوانان مشهدی در مراسم روز رژه ایسرائل در خیابان پنجم منهتن شرکت کردند و با رژه در این خیابان تولد پنجاه سالگی کشور ایسرائل را جشن گرفتند. رژه این سال «آغاز دوره پیشرفت» نامگذاری شده بود و خوشبختانه عده زیادی از جامعه ما برای تشویق شرکت کنندگان در رژه و حمایت از کشور ایسرائل برای تماشای این مراسم در خیابان پنجم تجمع کردند.

در رژه ایسرائل آقای بنیامین نتنیاهو نخست وزیر ایسرائل نیز شرکت داشت.

بدین وسیله از شارونا عزیز برای تزئین پرچم این رژه، تینا نامدار و هومن یقوتیئل برای تنظیم این رژه تشکر و همچنین دانا دیلمانیان و آماندا عزیز برای کمکهایش خستگی ناپذیرشان در تهیه این برنامه مینمائیم.

یوم هشوآ – روز یادبود فجایع آلمان نازی

مراسم یادبود روز یوم هشوآ در روز پنجشنبه ۲۳ آپریل در کنیسای جدید برگزار گردید. برنامه امسال با نمایشگاه عکس مرکز سایمون ویزنتال که بسیاری از فجایع دوران هولوکاست را با عکس های بسیار تکان دهنده نشان میدهد آغاز گردید. همچنین بمناسبت پنجاهمین سالگرد استقلال کشور ایسرائل، برناه امسال با نگاهی به دوران پیدایش کشور ایسرائل همراه بود. بیش از ۲۵۰ نفر از اعضای جامعه در مراسم این شب شرکت کرده و به سخنان سخنگوی میهمان آقای ربای ماروین توکایر گوش دادند. برنامه این شب با نمایش فیلم A Long Way Home که سرگذشت بازماندگان دوران هولوکاست و مهاجرت آنها به ایسرائل است بپایان رسید.

جشن استقلال ایسرائل

در روز پنجشنبه ۳۰ آپریل کمیته جوانان جشن بزرگی بمناسبت استقلال ایسرائل در کنیسای جدید برگزار نمود. در این برنامه که با شام لدرمن همراه بود گروه نمایش «شیکاگو سیتی لیمیت» هنرنمائی کردند. در این جشن ۱۷۰ نفر از جوانان با رقص و موسیقی تولد کشور ایسرائل را جشن گرفتند.

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

۱- کنیسای مشهدی جوئیش سنتر، مجموعه جدید در خدمت جامعه

ساختمان مجموعه مشهدی جوئیش بسرعت به مرکز فعالیت های جامعه تبدیل میشود. تعداد کثیری از مردم ما در تفیلاها شرکت میکنند. سالن ورزش بروی جوانان و علاقمندان به ورزش باز شد و دفتر انجمن مرکزی به این مجموعه انتقال یافت. تزئینات و تجهیزات داخلی بتدریج تکمیل میشود.

ملک دوم مجاور پارکینگ کنیسا نیز بکمک یکی از نیکوکاران جامعه در اختیار کنیسا قرار گرفت و اقدامات قانونی برای تغییرات فضای پارکینگ شروع شد. شکایت همسایگان نسبت به مشکلات ترافیک هنوز بقوت خود باقی است و بایستی بنحوی حل شود.

۲- ساختمان شماره ۱۳۰

مراحل قانونی برای جواز نوسازی ساختمان ۱۳۰ پیش میرود. در جلسه تاریخ نهم ژوئن، پیش نویس بررسی تأثیر ساختمان بر منطقه، مورد قبول مسئولین شهرداری واقع شد و راه برای قدم بعدی هموار گردید.

در مرحله بعد ما بایستی نسبت به ملاحظات و نگرانی های ابراز شده توسط شهرداری جوابگو باشیم. در این مرحله از طرف شهرداری، شرایطی برای ما در نظر گرفته خواهد شد تا با انجام دادن آنها بتوانیم جواز نوسازی نهائی را دریافت نمائیم. این امر چند ماه بطول خواهد انجامید.

۳- هیئت امناء

انجمن مرکزی تأسیس هیئت امنای جامعه را طبق مفاد اساسنامه تصویب نمود. هدف از تأسیس این هیئت آن است که جامعه از تجربه خدمتگزاران دیرینه جامعه بهره مند شود زیرا چنین اشخاصی میتوانند انجمن را در تصمیمات بسیار مهم مشورت و یاری دهند و در موارد اختلاف، حکمیت کنند.

انجمن مرکزی کمیته ای را از خارج از انجمن مأمور کرده است تا اسامی هیئتی را برای تصویب به انجمن مرکزی پیشنهاد کنند. اسامی هیئت پیشنهادی هنوز به انجمن تسلیم نشده است.

۴- انتخابات شهرداری محل

گروه روابط عمومی انجمن طی یک برنامه تبلیغاتی گسترده از واجدین شرایط در جامعه دعوت نمود برای رأی دادن نام نویسی کنند.

در انتخابات محلی گریت نک که در ماه ژوئن ۹۸ برگزار شد، گروه کثیری از مردم ما بپای صندوق ها رفتند و سهم عمده ای از آراء ریخته شده را بخود اختصاص دادند که این خود یک رکورد برای جامعه ما بحساب می آید. این امر باعث میشود جامعه ما در امور شهری از نفوذ بیشتری برخوردار باشد.

فهرست مطالب

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله: چه میراثی؟ کدام سنن...	۱	اخبار ایسرائل	۱۶	تعلیم و تربیت مؤثر کودکان	۳۰
گزارش انجمن مرکزی	۲	تفسیر سیاسی	۱۸	کنیسا یا محل تجمع	۳۲
تبریکات	۳	از گوشه و کنار	۲۰	جدیدها	۳۴
گزارش کمیته جوانان	۴	شما و مگیلا	۲۲	اقتصادی	۳۷
اخبار جامعه	۷	عقابهای سلطنتی کریمخان	۲۳	بهداشت و پزشکی	۳۸
پیامی از شیرا خداشا	۱۱	به یاد خواهرم سارا	۲۴	آب آشامیدنی گریت نک	۳۹
گزارش تلمود تورای گریت نک	۱۲	خاطراتی از استقلال ایسرائل	۲۶	جدول و سرگرمی	۴۰
جشن پنجاهمین سالگرد ایسرائل	۱۵	خاطره ای از اریئل شارون	۲۷	عطر شکوفه ها	۴۱
		پانوراما‌ی قرن	۲۸	گزارش مالی کمیته جوانان	۴۴

شرح عکس های روی جلد:

- صحنه هائی از مراسم رژه استقلال ایسرائل در منهتن
- عده ای از اعضای فعلی کمیته جوانان مشهدی

تبریکات

מזל טוב

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

استر، دختر نورسیده مهوش و یوسف کلاتی زاده
لیال، دختر نورسیده هانیتا و روبرت علیشاهیان
استار الکساندرا، دختر نورسیده جودی و تامی کاشی نژاد
شرلی، دختر نورسیده گیلیت و دیوید بصلئلی
میشل شوشنا، دختر نورسیده تانیا و بهنام کرمیلی
کلودیا، دختر نورسیده مونیکا و مهران حکیمیان (مرتضی زاده)
نایومی، دختر نورسیده لیزا و شموئل نیکفرجام
لوانا الیشوه، دختر نورسیده لئا و کامبیز لیویئیم
یائل استر و جاناتان یوخنان دوقلوهای نورسیده مونیکا و شموئل لیویان
اوراهام سیمخا، پسر نورسیده یهودیت سیپورا و مردخای کرامر (ایسرائل)
رافائل، پسر نورسیده خیا و بهزاد نعمت نژاد
دیلن، پسر نورسیده نغمه و بابک کمالی
جاناتان اهرون یوسف، پسر نورسیده افسانه و کیوان حکیمیان
براندون افرائیم، پسر نورسیده لیزا و فرشاد اعتصامی
شاون، پسر نورسیده شیلا و آلبرت علیشاهیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

مارک، پسر ویدا و بیژن نبویان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

جاسمین نسیمی و دانیل نیسیم (هامبورگ – میلان)
جنیفر غفاریان و کیوان کاشانیان
ساناز چرخی و الی کاشی
شیرین هزقیا و رادنی رحمانی
رامونا عزیزی و رونن لابک
اوریت بلو و الکس بصل رحیم اف
شارونا زروابلی و مهران کهنیم

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

میرا و مایکل خزان
شهرزاد و موریس بیچوپان
نوریت و فرشید لیویان
ترانه و دکتر کامبیز عرفانیان
لیلی و هرتصل نامدار
دورینا و اریئل کلاتی
نازک و دنیس نامدار

مگیلا Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
وابسته به سازمان
یهودیان متحد مشهدی آمریکا
آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:
بهناز دیلمانیان، پیام حکیمی، ناتاشا نسیمی

شورای نویسندگان:
مهران اعتصامی، یوسف داودزاده، میشل دیلمانی، بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان

نویسندگان همکار:
حشمت بصلی، نورا عبرانی، برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی، ویدا نبویان

امور هنری:
روبرت مردخا

هیئت مشاوران – سردبیران سابق مگیلا:
میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی، بهمن کمالی، برنارد لیوی

لیست پستی آبونمان:
شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: تونی کرمیلی

سایر همکاران:
مایا ابراهیمی، کیمبرلی بصلیان، تالیا دیلمانیان، فرشاد رحمانان، یاسمین رحمانان، لعبت زروابلی، دانیا حکیمیان، فرناز کاشی ملاک، سلینا علیشاه اف، بهروز عزیز، ناتالی کرمیلی،

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا:
پیام حکیمی، نهال نسیمیان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند. مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

دکتر بریوهای هارونی

Robert B. Harooni, M.D. F.A.C.G.

متخصص بیماریهای جهاز هاضمه
و اندوسکوپی دستگاه گوارش

- زخم معده و اثنی‌عشر
- ورم معده و روده
- خونریزیهای معده و روده
- بیماریهای کبد و کیسه صفرا
- پولیپ وسرطان معده و روده
- پیشگیری از سرطان روده

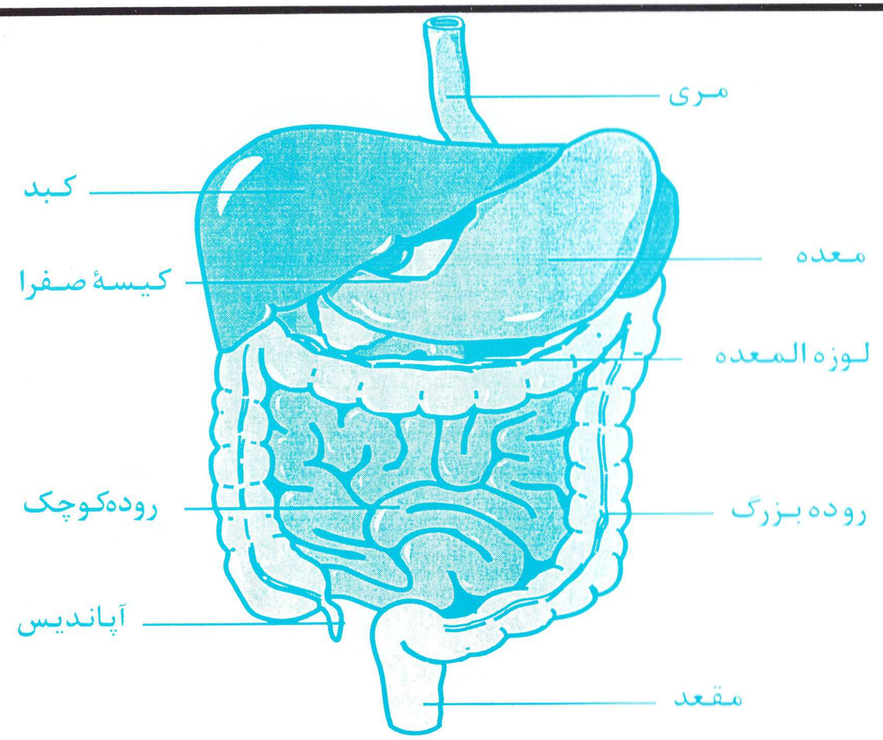

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

55 - 16 Main St., Flushing N.Y. 11355

718 461 61 61

THE NEW YORK HOSPITAL
MEDICAL CENTER OF QUEENS

سرمقاله

چه میراثی؟ کدام سنن، کدام فرهنگ؟!

از: بهروز دیلمانیان

چه تلخ و ناگوار است اما حقیقت است و از آن نمیتوان گریخت!

بیست سال پس از مهاجرت به امریکا، اینک بسیاری جوانان ما دیگر به سنن پدری خود افتخار نمیکنند و معدودی حتی نسبت به جامعه و فرهنگ خود شرم دارند و از آن گریزانند.

ظرف بیست سال گذشته، همه ما در نشریات، اعلامیه ها، سخنرانی ها، مجالس و مجامع از میراث فرهنگی خود گفتیم، از افتخارات، خصوصیات اخلاقی، فداکاریها، از امانت، نجابت، راستی و درستی گفتیم و شنیدیم. اما حتی خودمان آن را جدّی نگرفتیم! شاید خودمان مطالب را باور نکردیم و نتیجه تلخ آن امروز پدیدار است.

جوانان ما از خود چیزهائی می پرسند. می پرسند اگر جامعه ما اینچنین امانت و صداقت را می پسندد، اینهمه نابسامانی و کج رفتاری مالی و کسبی از کجا آمد؟! چرا باید در سینما، رستوران، فروشگاه، هتل، قطار، هواپیما و حتی در کنار استخر چشم متصدی متوجه جماعت ما باشد که مبادا طبق عادت بخواهیم خارج از نوبت یا بدون بلیط از تسهیلات استفاده کنیم. کدام درستی؟ کدام راستی؟ فرزندان ما باید چه چیز را از چه کسی بیاموزند؟!

از خود می پرسند اگر شعار ما افتادگی و فروتنی است، چرا گروهی از مردم ما حاضر نیستند دیگر افراد جامعه را دو ساعت بر سر میز میهمانی تحمل کنند؟ اگر رسم ما است که سالخوردگان و ریش سپیدان را محترم بداریم، چطور است که جامعه ما دیگر کسی را بعنوان بزرگتر نمی شناسد و حرمت نمی گذارد؟

اگر قرار است که صفات انسانی را ارج بگذاریم، چرا آدم نجیب را هالو می خوانیم و آدم نادرست را زرنگ خطاب میکنیم؟! اگر سخن چینی و بدگوئی را زشت و حرام میدانیم، چرا این بلا مثل خوره بجان جامعه ما افتاده است؟! ما مردم کم کم با آموزش و کتاب بیگانه میشویم و بجای آن سرگرمی ها و مجالس عجیب و غریب و تفریحات بی سر و ته و بی نتیجه برای خود دست و پا میکنیم. بقول ظریفی، ورق های بازی در بعضی خانه های ما بمراتب بیشتر از برگهای کتابهای موجود است؛ معلوم نیست ما فرزندان خود را با کدام فرهنگ و چه نوع تربیتی آشنا میکنیم.

جوانان ما بحق می پرسند اگر برای مراسم مذهبی خود تقدس و احترام قائل هستیم، و اگر مایلیم به جوانان خود در آغاز بلوغ مسئولیت بیاموزیم، چطور است که در اینهمه جشن های برمیتصوا، رقاصه های نیمه لخت دلربائی می کنند؟! این چه پیامی است که به جوانان تازه بالغ خود می دهیم؟! از این گذشته ماشین های کازینو هم بتازگی وارد معرکه شده اند و به جوانان ما درس قمار میدهند.

هر دم از این باغ بری میرسد تازه تر از تازه تری میرسد

ظرف بیست سال گذشته، حرف زدیم و عمل نکردیم؛ چیزی گفتیم و کار دیگر کردیم، مطلبی گفتیم اما مقصود دیگری داشتیم! جوانان باهوش ما، پوچی پیام ما را خوب دریافتند. آیا پیام ما بکلی دروغ بود یا اینکه ما نمونه و سرمشق خوبی از سنن پدری نبودیم.

بیست سال، هر سال و هر هفته و بلکه هر روز دست به آسمان بلند کردیم و از خطای خود بخشایش طلبیدیم! وقت آنست که یکبار دست بسوی جوانان خود دراز کنیم و از آنها دعوت کنیم به دامن جامعه بازگردند.

ظرف سال گذشته چند نامه از جوانان به دفتر مگیلا رسیده است که به خوبی نشان میدهد چگونه بعضی جوانان ما از جامعه خود مأیوس و ناامیدند. جوانان ما می بینند که میان ما، اعتباری که در ثروت هست در دانش نیست؛ و افتخاری که در تزویر هست در درستی نیست! می بینند که به مساحت خانه بیشتر اهمیت می دهیم تا به صفای داخل آن! می بینند که مجالس عظیم و پرخرج ما زرق و برق دارد اما از برخوردها، حسادت ها، خودخواهی ها، چشم و هم چشمی ها نیز خالی نیست – همه اینها را می بینند و بحق ناامید میشوند.

توجه شما را به نامه تکان دهنده ای که از یک دختر نوجوان در قسمت انگلیسی این شماره مگیلا چاپ شده است جلب میکنیم. در این نامه این دختر در باره رابطه خود در سن ۱۳ سالگی با یک پسر ۱۹ شرح میدهد. متأسفانه در موارد دیگر نیز از روابط دختران و پسران در جامعه که کم و بیش با مطالب نامه مذکور شباهت دارند مطلع شده ایم.

شاید بعلت اعتماد بیش از حد به جامعه خود خیال میکنیم که صرفا" بدلیلی که جوانان ما وقت خود را با سایر مشهدی ها میگذرانند نسبت به هر حادثه نامطلوبی مصونیت دارند. پدر و مادرهای جامعه ما فکر میکنند که به صرف مشهدی بودن میتوان از هر حادثه ناخوشایندی در امان بود.

عمر جاویدان والدین در آن است که فرزندان آنها از حکمت و تدبیر و اخلاق و تجربه آنها بهره ای بگیرند و چیزی به ارث ببرند. آیا ما برای فرزندان خود چیزی به میراث میگذاریم؟!

چرا خیال میکنیم که جوانان ما فقط با داشتن عنوان «مشهدی» از جوانان سایر جوامع سالمتر باقی می مانند؟ در کدام جامعه دیگر سنتی و پایبند اصول اخلاقی دختران و پسران ۱۴–۱۵ ساله اجازه دارند شب ها به دیسکوتک و بارهای مختلف رفته نزدیک صبح به خانه بازگردند؟! ما چه تربیت و دیسیپلینی به کودکان خود داده ایم که دیگران نداده اند؟ در کدام کنیسا دیده اید که به اندازه کنیساهای ما، کودکان خرابی به بار آورند و بعنوان مثال آلارم خطر را عمدا" بصدا درآورند؟ متأسفانه ما والدین مشهدی دیگر مانند گذشته بهترین پدر و مادرها نیستیم.

باید زنگ خطر را بشنویم؛ کاری نکنیم که جامعه ای که به صداقت، درستکاری و نجابت مشهور بوده به جامعه ای فریبکار، متقلب، خودخواه و لجام گسیخته تبدیل شود.

مگیلا

Megillah

מגילה

50 ISRAEL

نشریه کمیته جوانان مشهدی

سال چهاردهم، شماره ۶۱

تموز – آو ۵۷۵۸، جولای ۱۹۹۸